

கணபதிதுணை

யாழ்ப்பானைத்து மாதகல்
ம யில் வாகனப் புலவர்
இயற்றிய

புலியுர் ந் தாதி

மூலமும்

உரையாசிரியர்
ஸ்ரீமத் ம. க. வேற்பிள்ளையவர்கள்
செய்த
உரையும்.

உரையாசிரியர் குமார்
வழக்கறிஞர் வோ. மாணிக்கவாசகர் J. P.
அவர்களால்

கொக்குவில்
சோதிப்பிரகாச யந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாதாரண வருடம் சித்திரையீ.

முன்றும் பதிப்பு.

1970.

ஷில நபா 2-00.

—
கணபதிதுணை

யாழ்ப்பாணத்து மாதகல்
ம யில் வாகனப் புலவர்

இயற்றிய

புலியுரந்தரதி

மூலமும்

உரையாசிரியர்

ஸ்ரீமத் ம. க. வேற்பிள்ளையவர்கள்
செய்த
உரையும்.

உரையாசிரியர் குமாரர்
வழக்கறிஞர் வே. மாணிக்கவாசகர் J. P.
அவர்களால்

கொக்குவில்
சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாதாரண வருடம் சித்திரையே.

முன்னும் பதிப்பு.

1970.

விலை நூபா 2-00.

五言詩

五言詩
五言詩

இ. ரையாசிரியரின் முந்தியும் சமரதான் நீதிபதி
ச. சுபர்த்தின் முதலியாரின் அருந்தவட்புதல்வீயும் வழக்கறிஞர் வே. மாணிக்கவாசகர் J. P. அவர்களின் பிரீயநாயகியுமாகிய சிவபதமடைந்த பரஞான அம்மையாரின் ஞாபகப்பதிப்பு.

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

நல்லூர்

ஸ்ரீமத் வே. கார்த்திகேயோபாத்தியாயர்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழ்கின்ற வீழ்த்தி யாழ்ப்பாண மாதகற்
புனிதமயில் வாகனப்பேர்
புலவரரு ஸியபரம பதிமகிமை துதிசெயும்
புலியூரி னந்தாதியை
யுகள்கின்ற கல்வியறி வாசார நியதிகளி
தென்பிலநு பதிமான
யுயர்நல்லை யாறுமுக நாவல் வருட்குருவி
ஊண்மையன் புறுசீடரிற்
நிகழ்கின்ற வன்சுகுண கணபதிய பிள்ளாதன்
சேய்திருநெல் வேவிவாசன்
நிரமருவ மட்டுவெற் சைவப்ர காசவித்
யாசாலை யதிபதித்திரு
நிகழ்கின்ற வேற்பிள்ளை பலபிரதி ரூபங்கள்
கொடுதிருத் துபுநிகழ்த்து
நிகரில்புத் துரையொடச் சிற்பதுப் பித்துலகி
னிலவுற நிறீஇயினுனே.

நல்லூர் வித்துவசிரோமணி

ஸ்ரீமத் ச. பொன்னம்பலபிள்ளை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்மேவு நதிமதியொ டரவமருஞ் செய்யசடைச் செம்மன் மேய
வேர்மேவு புலியூரந் தாதிதனக்குரையையியல் வாய்ப்பச் செய்தான்
தார்மேவு பொழில்புடைகுழ் நெல்லையாம் பதியனருந் தமிழின் மிக்
[கோன்]
பேர்மேவு கணபதிவேள் பெறுகுரிசில் வேற்பிள்ளாப் பெயரி ஞனே.

உடுப்பிட்டி

ஸ்ரீமத் அ. சிவசம்புப்புலவர்.

நேரிகையாசிரியப்பா.

கங்கையு மதியுங் கடுக்கையு மாத் யுந்
 தங்கைய மின்னிறச் சடைமுடி நாதன்
 கருமல மொழித்துக் கதியுயிர்க் கருள
 நிருமல வூருக்கொடு நின்ற நிராமயன்
 யோக முத விட யோகியாய்ப் பல்றிறப்
 போக முதவிடப் போகியா யுறைவா
 வையை யாட்ட வான்நத தாண்டவ
 மோவிலா தாடு மோங்கிய கருணையோன்
 றுன்றிய வயிர்களைச் சுகநிலை வைப்பா
 என்று மெந்தொழி வியற்று தியற்றுவோன்
 சோதியாய்ச் சுடராய்ச் சூழூளி விளக்கா
 யோதியாய் நிலவ் மொப்புயர் வில்லோ
 ஞேரா ளன்றிருச் செவியிடைச் சேரா
 சீரா ளன்றிருச் செவியிடைச் சேரா
 வளர்க்கவைச் சொற்பொருள் வண்ண மடக்குக்
 கிளரிரா மேசர் கிளிவிடு தூது
 மிகமத முறுகவி வேழத் தொகைக
 ஸிக்கெற்று தோட்டியா மிரகு வமிசமு
 மாற்றரும் பினியையு மருந்ததயு மினிதுரைத்
 தேற்றமிக் குளபர ராசசே கரமும்
 வியனெறிக் கணிதர்கள் விழைவொடு போற்று
 மியனெறி யுறுஞ்செக ராசசே கரமுஞ்,
 சீலமெய்த் திறனருள் சிவநிசி புராணமும்
 மாலமுற் கெழித்திடு மழுதா கரமு
 மறைசையந் தாதிகல் வளையந் தாதியு
 நறைமல ரடிக்குரு நாத ருலாவுமா
 மின்னன பற்பல வியற்றுபு மேன்மை
 மன்னியாய்ப் பான மாநக ரமர்ந்த
 பதரில் கேள்விப் புதரில் வாய்ந்த
 விதியிற் கிளர்ந்த மதியிற் றலைவன்
 கையா ரழுலுடை யையா னன்றெருமு
 மெய்யார் புனித வையா மரபினன்
 மாதகல் வாழ்மயில் வாகனப் புலவ
 கேதீய தென்புளி யூரந் தாதிக
 கென்றுநின் றிலங்கவு மெவரு நயப்பவ
 மொன்றிய வுரையிங் கொன்றுஞர் றுதியெனு
 யாமிய திசைக்கன் ரெதிருறு திசைக்குமோ
 ரேமநற் கலைமுனி யிருந்தன என்னுப்
 புடவி சொலக்கலைப் புணரியை முகந்து
 திடமொடு தேக்கெறி தேசிகோத் தமனுய்ச்

சௌன்ற கணக சபாபகி யோகியாம்
 போன்றவர் பிறரிலாப் புண்ணிய னடிதழீஇ
 யொவ்வொரு நாலையு மொவ்வொரு முறைவின
 யவ்வர் சொற்பொரு எளைத்தையு மகத்தமைத்
 தூழ்படு திறமிதென் ருலக முவ பக்
 காழ்படு கடுமையிற் கற்று நிறைந்த
 திதமுறு நுண்மதிச் சேஞ்சிராய்
 முதலிபா வினுமவன் முதல்மா ஞைக்கனு
 மாண்புகழ் தனக்கு மைத்துன னுயெலாப்
 பண்பு நிறைந்தசம் பந்தப் புலவன்
 சிறியேற் கொண்கலை தேற்றுநாட் டானுமெய்ந்
 நெறியாற் ரேற்றிய நீருட் குரவனுந்
 தண்டமிழ்க் கடலுமாஞ் சரவன முத்துப்
 பண்டிதன் பாலினும் பரிவொடு பணிவுறீஇச்
 சகநா டெங்கனுஞ் சார்ந்தசீ ராறு
 முகநா வல்லெஞ்டு முதுரிசை முழுப்பூண்
 பூண்டசம் பந்தப் புலவ ஞெஞ்கெழீஇ
 யீண்டிய கேண்மையின் யாண்டுபல கற்றேன்
 வேலா யுதப்பெயர் மேவிய வித்தகன்
 கலா யுதக்கொடி கந்தணைப் பரவி
 யிரங்கிடெந் தாயென் றினைமலர்த் தாட்கீழ்
 வரங்கிடந் தீன்ற மாண்புடைச் செம்ம
 னன்மா ஞைக்கரை நண்புறக் கூடியத்
 தொன்மாண் கலைதருஞ் சுத்த மனத்தோ
 னரியநாற் பாதத் தரும்பெனக் காணுஞ்
 சரியை நியமந் தவாத் செல்வன்
 ரெருள்வீற் றிருந்தமெய்ச் சிந்தைகுடி கொண்ட
 வருள்வீற் றிருந்த வறுமுகத் தெம்பிரா
 னனவ முடைக்குமா னந்தமா னிக்கத்
 தாணிமி ருத்தமத் தகைசால் பத்தியான்
 வெண்ணீற் ரெருளியறு மேனியைப் பத்திமைக்
 கண்ணீர்க் கடலிற் கழீஇவினை கடிவோன்
 வினையற வெழுந்த வீட்டுநூற் பொருடோஇ
 மனையறம் வெறுத்த மாசில் காட்சியோன்
 ரேசா ரியல்வகை திருந்திய கார்த்திகே
 யாசாரியன்றனக் கரிறபு நால்பல
 திரமுறத் தேற்றிய செவ்விய கிழமையின்
 விரிவுறு மகிழ்வொடு விளம்பினங்க
 வுற்றுங் கவன் மொழி யுளமுறத் தலைக்கொள்இ
 யற்று குகவென வாய்ந்து புரிந்தனன்
 பீடுறு நயிட்டிகப் பிரம சாரிஃபாய்
 நீடுறு சிவார்ச்சனை நெறிநின் றரன்பத
 முன்னிய வாறு முகநா வலன்கனு
 மன்னவற் கினியமா ஞைக்கனு மருகனுஞ்
 சரவன முத்துமா றனையனு மாயபேர்
 விரவுபொன் னம்பல வித்து வான்கனும்

பாங்குற வழிபடலேப் பல்றிற நூற்பொரு
 ளோங்குற வினையவெளி ரெழித்தநுண் மதியோன்
 மாவரு ணிலைமையின் மாரு தொளிரு
 மீவிரி செங்கேழ் விளக்கொன் றன்றத
 மாய தெனவொளி ரணிதிகழ் மணிமுலைத்
 தாயெனு மேதகைச் சாந்தநா யகியொடு
 மாட்சிசேர் சந்திர மெளவீச ரென்றுங்
 காட்சிதந் தமருங் கடிமதிற் கோவிலுஞ்
 செழுநீ லத்தொகை கெழுநீர் வாவியு
 முழுநீர்ப் படுசெங் கழுநீர்த் தடமுஞ்
 சூதமு மரம்பையுந் தொன்னிலங் கின்றுவேர்
 மீதெழு முட்புற விரைப்பழ வருக்கையும்
 வாளையே றுகண்டு மடலங் கழுகின்
 பாளைகீன் றுலவுறாஉம் பதுமவான் றடமுஞ்
 செந்நெவின் கன்னற் றெரித்தக் கத்தியைக்
 கன்னல்கள் காட்டிடுங் கழனிகுழ் வைப்புந்
 தடநிலை குலவை சத்திர முந்திரு
 மடமு நிலாவிய மட்டுவிற் பதியிற்
 றெய்வவெண் ணீற்றுத் திருநின் றேங்குறுாஉஞ்
 சைவ வித்தியா சாலைக் கதிபன்
 கண்டரு நதியாற் கவினுறு கண்ணெலாந்
 தொண்டரு மண்டருந் தோணிசெய் தேத்தப்
 பங்கொரு மயிலுடைப் பசுபதி யவர்க்குப்
 பொங்கருள் செய்தமர் புலோவியம் பதியிற்
 ருளவி ஞேதமுந் தருமமான் புந்தவாச்
 சானவி மரபு தயங்க வுதித்த
 காண்டகு செல்வக் கணபதிப் பிளைதன்
 மாண்டகு தவமொரு வடிவெவடுத் தனையா
 ணேனுறு கலைப்பொருள் யாவையு மியல்புளி
 மாணவ கர்க்கு வழங்குந் தியாகி
 கல்வியும் வாய்மையுங் கனமும் புகழுஞ்
 செல்வமு மீகையுஞ் சினகர வளமுஞ்
 சேவிவர் பரம சிவமத நெறியு
 மேவிய திருநெல் வேலி வாச
 னின்பரு ளென்குணத் திறைமாட்
 டன்பு நிலைமை யருவேற் பிளையே,

புலோலீநகர்

ஸ்ரீமத் ம. முத்துக்குமாரசவாமிக்குருக்கள்

— சூதா —

நேரிசைவெண்பா.

பாரேறு பல்வளமும் பல்கியொளி ரீழநன்னை
 டெரேறி யாத்திப்பாணத் தெய்தியுள—பேரேறு
 மாதைப் பத்வாழ் மயில்வாக னப்புலவன்
 மேதைசா லன்பு விளைந்து.

துய்யபுலி யூர்வாழுந் தொல்லோன்ப தம்பேணிச்
செய்யபுக முந்தாதி செப்பினனஃ—தொய்யெனவே
யாரு மினிதுனர வாராய்ந்தொர் நல்லுரையைச்
சீருறவே செய்தான் றெரிந்து.

திருமலியாழ்ப் பாணத்துச் சீரார் புலோலி
வருகணப திப்பிள்ளை வள்ள—றருதனை
னுண்மை பொறையன் புயரடக்க மாதிகுண
வண்மைபெறு செல்வ வரன்.

வரமாரு நல்லைநகர் வான்கிரிதீ பம்போற்
சிரமார் புலவோருட் சீர்த்தி—திரமார்
பலர்புகழுங் கார்த்திகேயோ பாத்யாயன் பொள்ளம்
பலபண்டி தேசனிவர் பால்.

ஆன்றூர் புகழுமகா ஞறுமுக நாவலர்பா
வேன்றூர் வியப்பமுறை யேய்தியே—தோன்று
வதிநுட்ப நூல்களபல வாய்கல்லி கேள்வி
மதிநுட்ப நன்பா வலன்.

மாசனுகா மட்டுவிலின் மன்னிவளர் சைவப்ர
காசவித்யா சாலை கருதியமைத்—தேசகலக்
கற்பார்க் கறிலுட்டுங் காருண்யன் வேற்பிள்ளை
சொற்பாற் றமிழ்வித் துவான்.

புலோலிநகர்

பூர்மத் வ சுமாரசவாமிப்புலவர்

(அஷ்டகம) எண்சீரக்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதங்க மேருகிரி நின்றும் போந்து
மனுகுலத்துச் சிங்கவன்மன மகிழ்வாற் கண்ட
மாதங்க மன்றுநின் றெவல் வுயிர்க்குமாக்கம்
வகுத்தளிக்க வளித்தழிக்க வாரீ சத்து
மாதங்க மேனியனு மயனுங் காணை
மலர்க்கழலன் பினர்காண மகிழ்வினாடு
மாதங்க மேனியரும் புலியூ ராஜை
வழுத்தியொரு பிரபந்தம் வகுப்ப னென்றே.

கோதகலு மிந்துசமுத் திரமா நெய்யிற்
குவுமிலங் காதீபக் குவல யத்திற்
றிதகலும் வடதிசையாழ்ப் பாணமென்னுந்
தீபகற்பத் தொருசாரிற்றி கழுமேன்மை
மாதகலென் றுள்ளவளம் பதிவே எளாள
மரபினன்செந் தமிழ்க்கவினுன் வழுவா தாய்ந்து
வாதகலு பந்தாதி யமக மாக
மதித்துமயில் வாகனன்றுன் வகுத்தா னன்றே.

அன்றுரைத்த புவியூரந் தாதிக் கர்த்த
 மறிந்திடுவார் சிலரன்றி யறியார் பல்லோர்
 சென்றுரைத்த போதனையாற் கொள்ளு முள்ளச்
 சிறுவருந்தே சிகினிறித் தெளியுமாற்று
 என்றுரைத்த பொருளௌமுதுகென்த்தனக்கு
 நற்றமிழ்போ தித்தநல்லூர் நாய்க்ரேரூங்
 குன்றுரைத்த தமிழ்க்கலைஞ் கார்த்திகேயக் குரவனினி
 துரைத்தபணி சிரமேற் கொண்டே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பல்லூரி னல்லூரும் பலமதத்திற்
 சிவபதமும் படித்துத் தேருஞ்
 சொல்லூரும் பாடைகளிற் சுவைத்தமிழு
 நன்மரபுத் தொகையோர் நான்கின்
 வில் லூரு மதிவேணி யிசையிசைகங்
 காகுலமும் விழுப்ப மெய்த
 ஒல்லாரும் வியந்துரைத்த தூழியினுந்
 தொலையாதங் குதித்த சீரான்

ஆகியவுத் தமனுகு மாறுமுக
 நாவலன்ற னிடத்து மாழ்ந்துள்
 னேகியவின் னேன்மருக னியற்றமிழி
 வெத்திரத்து மினையி லாதான்
 வேகியல னேவருக்கும் வித்துவ
 சிரோமணியாய் விளங்கி யெங்கும்
 போகியசீ ரான்பொன்னம் பலவனிடத்
 தினுந்தமிழைப் பொருந்தக் கற்றேன்.

தரவுகொச்சக்கலிப்பா.

நட்டுவரி விளைகழனி நன்மருத நாடேயா
 மட்டுவிலென் ரெருபதியின் மாணவரங் கறியாமை
 விட்டுவகை படத்தமிழை விளக்கவொரு கலாசாலை
 கட்டுவித்தங் கதிபதியாக் களங்கமற நடத்து விப்போன்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தேங்குபுனற் பகீரதியின் குலத்தான் செல்வஞ்
 சிறந்தகண பதிப்பிளைாச் செம்மல் செய்த
 வோங்குதவப் பயணெவந் துதித்தோ னல்லூர்க்
 கொருசாரிற் றிகழ்வளத்துக் குறையு ஓான்
 பாங்குபெறு செழுந்திருநெல்வேலி யென்னும்
 பழம்பதியே விளங்கியதன் பதியாக்கொண்டோன்
 ருங்குட தீபமென விருந்த காலந்
 தவிர்ந்துகிரி தீபமெனத் தயங்கப்பெற்றே.

சக்கரத்தை யோதிமத்தான் மதித்து முன்னட்
சக்கரத்தான் சுவையமுதந் தந்த வாபோ
லக்கரத்தை யொருவடிவா யடிமுன் னடி
யமைத்தருத்தம் பிறிதுபிறி தாக்கு நாறு
துக்கரத்தை யுடையகிப் பொருளை யாய்ந்து
துகளரவே யெலிதெவருந் துணியு மாற்றுன்
மிக்கரத்தைப் படுதலின்றி வேலுப் பிள்ளை
விரும்புதமிழுறிஞருமரை விளம்பி னனே.

புலோலீநகர்

ஸ்ரீமத் அ. வேண்மயில்வாகனங்பாத்தியாயர்.

கட்டணிக்கலித்துறை.

செனுற் றிடுபொழில் யாழ்ப்பண மாதகற் சென்மிதனுப்
பேணுற் றிடுபுல வோன்மயில் வாகனன் பெட்டுறச்சொன்
மானுற் றிடுநற் புலியரந் தாதிக்கு வாய்ப்புறவோ
ரேணுற் றிடுமுரை செய்தெழி லாரச் சிடுதியன்றே.

செல்லுரு மிஞ்சிநல் லூரே திகழுஞ் செழும்பதியாச்
சொல்லூர் புகழமை வேலா யுதன்செய்த துய்யதவத்
தெல்லூர் மணியென வந்திசை வைத்தவ னின்றமிழைப்
பல்லூ ரவர்க்கும் பகர்கார்த்தி கேயன் பணித்திடவே.

அன்னே னிடத்தினு முன்னே புகன்றநல் லூரடைந்த
முன்னேனம் மாறு முகநா வலன்றிரு முன்னருஞ்சொ
வின்னேன் மருக னெனவந்த விதவ சிரோமணிப்பேர்
மன்னும்பொன் னம்பலப் பிள்ளைதன் மாட்டினும் வாய்த்திடவே.

கற்றே னிலக்கண லக்கிய மற்றுள கல்வியெலா
மற்றேராப் பில்லவன் வேளாண் மாபொளிர் மாண்புடையோ
னுற்றேர்ந் திடுமியன் மட்டுவிற் பேர்ப்பதி யுற்றிடுதெங்
கற்றேரக் கருள் சைவ வக்கழ கத்துக் கதிபதியே.

கயல்சேர்ந்த நீர்வயல் யாழ்ப்பாணத் துக்கனங் காட்டுநயச்
செயல்சேர்ந்த சீர்த்திரு நெல்வேலி யன்றினஞ் செய்தவத்தா
னுயல்சேர் கணபதி பிள்ளைக் கொருசத னவுதித்த
வியல்வேலுப் பிள்ளை யுரசெய் தெழிலச்சி னிட்டனனே.

சன்னுகம் ஸ்ரீமத் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.
 தில்லைநட ராசனடிக் கண்பு மிக்கோன்
 செய்யமயில்வா கனப்புலவன் சென்னட் செய்த
 மல்லல்பெறும் புலியூரந் தாதிக் கேற்ப
 வாய்மையிகு முரையொன்றை வரைந்திட் மந்தா
 னல்லைநகர் நாவலருக் கண்பார் சீட
 னகுதிருநெல் வேலியெனு நகரி வாசன்
 சொல்லுகண் பதிப்பிள்ளை யருளு மெந்தன்
 சுகுணமுறும் வேற்பிள்ளைத் தோன்றன் மாதோ.

ஊரெழு ஸ்ரீமத் ச. சரவணமுத்துப்பிள்ளை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதகன் மேவு மயில்வாக னப்புல வண்புவிழூர்க்
 கோதி லியமக வந்தாதிக் கோருரை கூறினாற்
 ற்தக ஹுந்திரு நெல்வேலி வாழ்பவன் ஹேறுகலை
 யோதிய சீர்த்தியன் வேற்பிள்ளை யென்றிடு முத்தமனே.

வல்வை இயற்றமிழ்ப்போதகாசரியர்
 ஸ்ரீமத் ச. வைத்தியலிந்கபிள்ளை.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

செய்யவேள்சேர் யாழ்ப்பாணச் செழும்பு லோவித்
 திகழுகணப திப்பிள்ளை செம்ம லென்ன
 வையமிசை யினிதுதித்தோன் மட்டு விற்சை
 வப்பிரகா சப்பேர்வித் தியாசா லைக்குத்
 துய்யவதி பதிவேலுப் பிள்ளை நாமன்
 ரெடுகடலி னிலவுமகா வித்து வாளெம்
 மையலுமற் றுயராறு முக்கென னும்பேர்
 மாநாவ லனேநல் ஹரின் மன்னும்.

கர்த்திகே யோபாத்தி யாய னேமன்
 கருதுவிதவ சிரோமணிப்பேர் காட்டி நிற்குஞ்
 சீர்த்தியபொன் லம்பலப்பேர்ச் செல்வ னின்னேர்
 செந்தமிழைப் பயிற்றவுணர் சிறப்பு வாய்ந்தோன்
 ஆர்த்தியொடு கார்த்திகே யப்பே பேரோச
 னநுமதியின் படிப்பிழ ரந்தா திக்குப்
 தூர்த்திபெற வோருரைசெய் தளித்தா னிந்தப்
 பூமிசைமா னவர்மயக்கம் போதன் மெய்யே.

காரைநகர்

ஸ்ரீமத் கார்த்திகேயையர் குமாரர் நாகைநாதையர்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

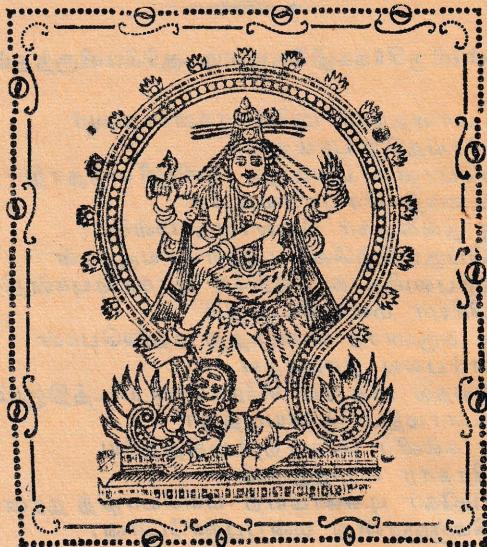
சீர்மேவு மாதைநகர் மயில்வாகனப்புலவர்
செய்தசிற் பரமதான
செம்பொனம் பலமருவு புலியூரி னந்தாதி
ஒகைநீ செய்கவென்னப
பேர்மேவு நல்லைநகர் வேலாயுதபவிளை
பெருமகிழ் வொ டருள்செய்குமரன்
ப்ரபலமிகு கார்த்திகே யாசான்புகன் றிடப்
பிரியா மவவனிடத்தும்
வார்மேவு சுகுணசர வணமுத்து மதலைபொன்
னம்பலவ நாமதேய
மருவியநல் வித்துவ சிரோமணி யிடத்தினும்
வளர்மதிப் பெரியமத்தா
லார்மேவு கல்விப் பயோததி மதித்தரிய
பிரசார வழுதமுதவி
யான்மகோ டிசன்மயற் பசியோழி தரனடிக்
கெஞ்ஞான்று மன்புழண்டோன்.

பரமதச் செறியிரு டிசாமுக மறைந்திடப்
பாரில்வரு ஞானபானு
பகருமெக் கொடையினுங் கல்விப்பெருங்கொடைப்
பயன்திக மென்றுணர்ந்து
வரமுதவு தில்லைத் தலத்தினும் வண்ணையினு
மிருகழுகம் வைத்தமேன்மை
மண்டலங் கொண்டபுக மூறுமுக நாவலன்
மருங்கினுங் கற்றவல்லோன்
பொருவில்சி ராமனது சரிதாதி காவியப
பொருளினி துணர்ந்தநிபுணன்
பொழில்வளையு மட்டுவிலோர் வித்தியாசாலையை
போற்றுமதி காரியாகித்
திருநெல்வே லிப்பதியி னன்கணபதிப்பிளை
செய்தவ மெனைவுதி த்த
செய்யவே ஒப்பிளை யுரைபுரிந்
தெழுதா வெழுத்தினிற் றீட்டினுனே.

ஆறுமுகநாவலர் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற் றம்பலம்.

நெய்யார்ந்த வாட்கைச் செகராச சேகரப் பேர்ந்திருவி
மெய்யாக விண்ணெண்ண கலைதமி மாக விரித்துரைத்த
வையாவிட் கோத்திரத் தான்யயில் வாகனன் மாதவங்கள்
பொய்யாத வாய்மைப் புலியூரந் தாதி புகன்றனனே.

முகவுரை.

இவ்வந்தாதியுரையிலே எடுத்தோதற்பாலனவாகிய இலக்கணவிதிகளுள்ளும், பிறவற்றுள்ளும், பொருளுணர்ச்சிக்கு ஒருதலையான இன்றியமையாதன சிலவன்றி, ஏனைய எடுத்தோதப்பட்டில; அங்ஙனம் எடுத்தோதாமை அந்தாதியுரையாசிரியர் தொன்னெறிமரபென்க. அன்றியும் வேற்றுமை அலவழிகளுள்யாதானுமொருசந்தியாற் ரெட்டர்ந்துநிற்கும் வாசகங்கட்கு அச்சந்தியாற் கொள்ளப்படும் பொருளோடு விரோதமற, வேறேர் நயம்பற்றிப் பிறதொருசந்தியாற் பொருளுரைக்கப்பட்டனவும்; ஒரோவிடங்களிற் பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டுச் சிறுபான்மைச் சொற்கள் வருவிக்கவேண்டுமிவருவித்துப் பிரயோகிக்கப்பட்டனவுஞ் சிலவுள். அங்ஙனமுரைத்தல், பிரயோகித்தல்களைப் பெரும்பான்மை இளம்பூரணரூரை, நச்சினார்க்கினியருரைகளினும், சிறுபான்மைசேனுவரை யருரை, பரிமேலழகருரை, சிவஞானமுனிவரைகளிலுங்காண்க.

ம. க. வே.

உரையாசிரியர் சரித்திரம்

பண்டிதை ச. அமிர்தாம்பிகை, B. A. Honours London.

நாழமண்டலத்தைச் சார்ந்த யாழ்ப்பாணத்திலே சந்திர மெளைச்புரம் என்று மறுநாமம்படுண்ட மட்டுவிலென்னும் கிரா மத்திலே சைவ வேளாளர் மரபிலே கி. பி. பத்தொன்பதாம் நாற்றுண்டின் கடுப்பகுதியிலே கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் புலோவிலில் இரு மாடுங்தூய பெரிய வேளாளக் குடியைச் சேர்ந்தவர். அவர் பெரிய கனவங்கர். புராணபடனஞ்ச செய்வபர். இவருடைய கந்தையர் வேலாடுதபிள்ளை. அவரின் தந்தையார் நினைவர். சணபகிப்பிள்ளையவர்கள் அக்காலத்தில் மாகாண அசிபதியாயிருந்த டைக் துரையவர்களால் தென்ம ராட்சிப் பகுதிக்கு உடையாராக நியமிக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் நற்குடிப்பிறப்பும் செல்வாக்கும் செல்வமும் உடையவர்களையே இவ்வுத்தியோகத்திற்கு நியாரிப்பது வழக்கம் “உடையாரின் பகல்வரே இந்நாலுரையாசிரியர். உரையாசிரியரோடு உடன் பிறந்தவர்கள் மூவர். அவர்களுள் இருவர் சகோதரிமார். தமையன் சரவணமுத்து. அவர் தமிழ் வல்லுநர்; வைத்தியமும் சிறிது கற்றவர்; பெரிய கனவங்கர். உரையாசிரியரின் ஒரு சகோகரி திருநெல்வேலியிலிருந்த பிரகித்திபெற்ற நொத்தாரிசு வைத்திலிங்க மென்பவரை விவாக்குஞ்செய்தார்.

உரையாசிரியரவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே அவருடைய தந்தையார் வித்தியாரம்பஞ்செய்து வைத்தனர். மட்டுவில் சண்முகச்சட்டம்பியாரிடமும் நல்லூர் கார்த்திகேய உபாத்தியா யரிடமும் பாடங்கேட்டார். பின்பு வித்துவசிரோமணி பொன்னம் பலப்பிள்ளையிடமும் ஆறுமுகநாவலரிடமும் கல்விகற்றனர். வித்துவசிரோமணியவர்கள் இவரின் இலக்கியத்திறமையைக்கண்டு இவருக்கு மிகவும் அன்போடு பாடஞ் சொல்லிக்கொடுத்தார். இவரை “மட்டுவிற்பதியிற் சிட்டஞ்சையர்ந்த கணபதிப்பிள்ளைவேள் கணிப்பருந்தவத்தான்னைய வேற்பிள்ளை” என ஒரு கலியில் பாராட்டியுள்ளார் இளவுவயது தொடங்கி கோவில்களில் புராண படனஞ்செய்தும் பிரசங்கஞ்செய்தும் வந்தனர். தாமது சன்ம நாடாகிய மட்டுவிலில் சந்திரமெளைச் சித்தியாசாலை எனப் பெயர்ஷண்ட ஒரு கலாசாலையைத் தாபித்தார் அது இப்போது அரசினரால் நடத்தப்படுகிறது. காலந்தோறும் தமிழ்றிவில் முதிர்ந்த மாணவர்களுக்கு கந்தபுராணம், இராமாயணம், தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களைக் கற்பித்தார்.

பிள்ளையவர்கள் புலோவியில் கல்வியறிவாலும் செல்வத்தாலும் சிறந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வல்லிபுரநாதர் சுப்பிரமணியத்தின் மகளாகிய உமாமகேஸ்வரி விவாகஞ்செய்தார் உமாமகேஸ்வரி தமது சிறியதந்தையர்களாகிய இலக்கணமகாவித்துவான் வ. குமார சுவாமிப்பிள்ளையிடமும் திருவனந்தபுரம் மகாராசாவின் சமஸ்தான வித்துவானும் மகாராசாக்கல்லூரி மகாபண்டிதரும் வில்கணீயம் முதலிய நூலாசிரியருமாகிய வ. கணபதிப்பிள்ளையிடமும், தமது மாமியாராகிய பார்வதியம்மையாரிடமும் கல்விகற்றவர். கடவுள் பத்தியுடையவர்; இரப்போருக்கீடும் கொடைவள்ளல்; நித்தியமும் திருவாசகப்பாராயணம் செய்து அண்மையிலுள்ள வைரவர்கோயிலிலும் மட்டுவில் மருதடிப் பிள்ளையார் கோவிலிலும் சுவாமிதரிசனஞ்செய்தே தமது காலை உணவையருந்துவார். சயனிக்கும்போது தலைமாட்டில் திருவாசகப் பிரதியை வைப்பது இவரின் வழக்கம். சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரம் இவரின் சகோதரர் 1862-ம் ஆண்டு தை மாசம் 22-ம் திகதி பிறந்து 1920-ம் ஆண்டு சித்திரைப் பூரணையில் காலமானார்.

உரையாசிரியரின் சியேட்ட புத்திரர் திருஞானசம்பந்தர். இவர் இருபாலைக் கதிரேசு மணியத்தின் மகன் மயில்வாகனத்தின் மகளை விவாகஞ்செய்தார். இவருக்கு ஒரு புத்திரனுண்டு. நெடுங்காலமாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரித் தமிழ்ப் போத காசிரியரும் இந்துசாதன பத்திராதிபருமாய்த் தொண்டு செய்தார். இவர் பல நூல்களுக்குரையெழுதியுள்ளார். ‘உலகம் பலவிதம்’ என்னும் கதைத்தொகுதியின் கதாசிரியர். 1955-ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் பரகதுயடைந்தார்.

உரையாசிரியரின் இரண்டாம் மகன் பிரபல வழக்கறிஞரும் சமாதான நீதிபதியமாகிய மாணிக்கவாசகர். இவர் சித்தாந்த வித்தகரும் குகதம்சருயார் சமாதான நீதிபதியமாகிய சபாரத்தின முதலியாரின் அருந்தவப் புதல்வி பரஞானவும் மையாரைத் திருமணஞ்செய்தார். அம்மையார் 1969-ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 4-ம் திகதி சிவபதமடைந்தார். இவரின் முத்த மகன் மகாதேவன், B. A. (Hons) Dip. In Education). இவர் தெல்லிப் பழை மகாஜங்க கல்லூரியின் உப அதிபர்.

முத்தமகள் பண்டிதை அமிர்தாம்பிகை, (B. A. Hons). இரண்டாம்மகள் சுந்தராம்பிகை, B. A. இரண்டாம்மகன் வாமதேவன், கிரேயல்கல்லூரி விஞ்ஞானஆர்யர். மூன்றாம்மகள் கனகாம்பிகை B. A, மூன்றாம்மகன் வைத்தியகலாநிதி சுப்பிரமணியசிவம். இவர் தற்போது மேற்படிப்பிற்காக இங்கிலாந்து சென்றிருக்கிறார்.

XIII

உரையாசிரியரின் மூன்றும்மகன் பண்டிதர் மகாவிங்கசிவம். இவர் நெடுங்காலமாகக் கோப்பாய் அரசினர் பயிற்சிக்கல்லூரியில் விரிவுரையாளராயிருந்தார். ஏனைய புதல்வர்கள் திருவாளர்கள் கந்தசுவாமி, நடராசா பி. ஃ. ஆகியோர். இவர்களின் பிள்ளைகளில் அநேகர் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரிகள்.

ஆசிரியர் இயற்றிய தூஸ்கள்:—

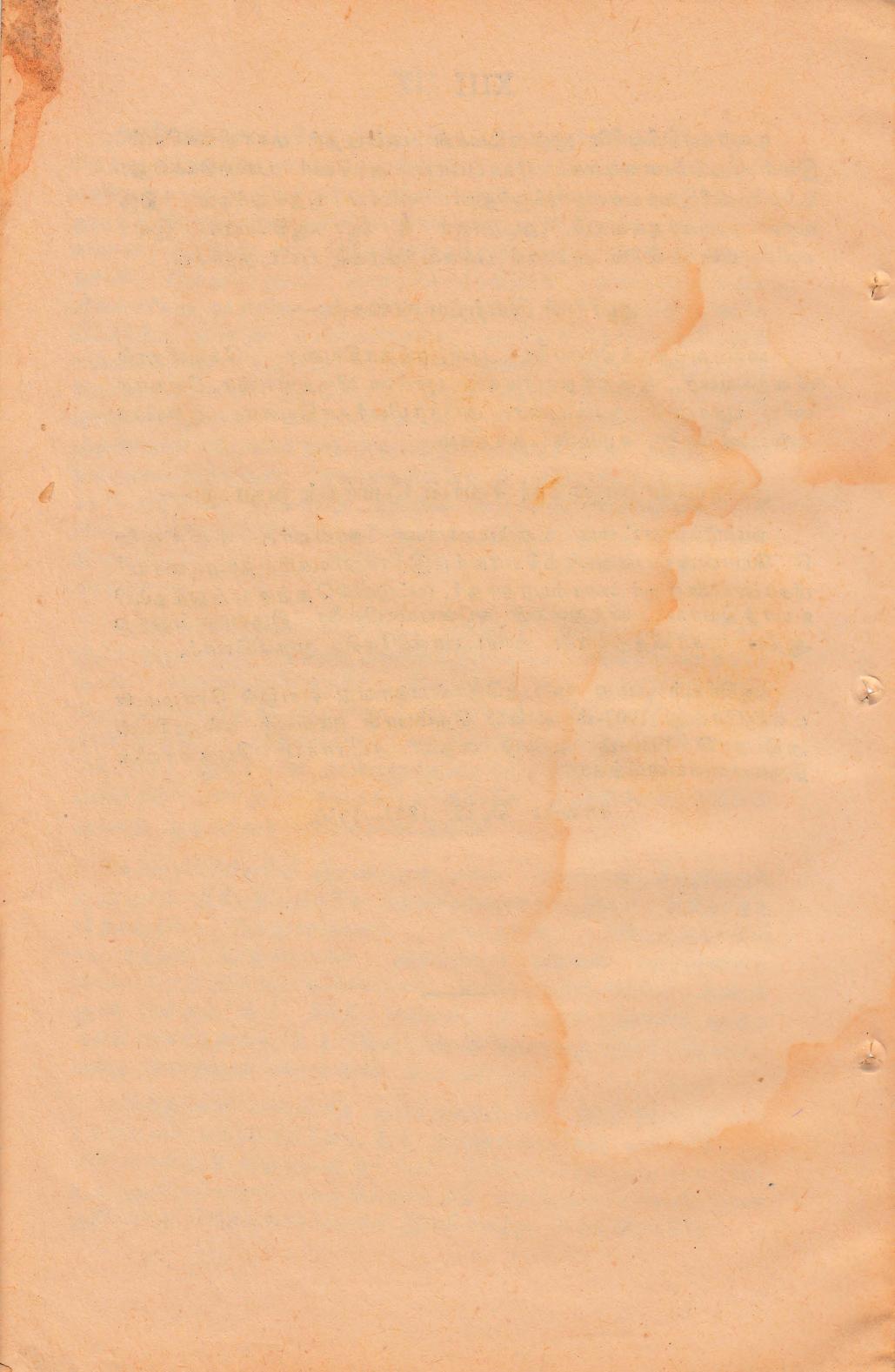
வைரவதோத்திரமாலை, புலியூரந்தாதியுரை, கெவளிநூல் விளக்கவுரை, திருவாதலூரடிகள் புராண விருத்தியுரை, வேதாரணைய புராணக் குறிப்புரை, அபிராமியந்தாதியுரை, ஆருயிரக்கண்மணிமாலை, ஈழமண்டலசதகம்.

ஆசிரியரின் மானுக்கர் சிலரின் பேயர்கள் வருமாறு:—

வட்டுக்கோட்டை அம்பலவாண நாவலர், சரசாலை சி. பொன்னம்பலவுபாத்தியாயர், இராசநாயகம், நடராசையர் மீசாலை பண்டிதர் ஏகாம்பரநாதர், மட்டுவில்தெற்குமுத்துத்தம்பி உபாத்தியாயர், வித்துவான் சுப்பையாபிள் ணை திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் தண்டபாணிதேசிக முதலியோர்.

ஆசிரியர் தமது ஐம்பத்தொன்பதாவது வயதில் சோழமண்டலஞ்சென்று 1907-ம் ஆண்டு சிதம்பரம் நாவலர் கல்லூரியின் அதிபராகி 1930-ம் ஆண்டு தைமீ நடராசப் பெருமானின் திருவுடியையடைந்தார்.

காலம்; கி. பி. 1847—1930.

புலியுரந்தாதி

மூலமும் உரையும்

காப்பு

கற்பகங்காக்குங்கவுரிபங்காளன்கருதரிய
கற்பகங்காளன்புலியூரந்தாதிகதிதருசங்
கற்பகங்காதரன் செம்மல்செம்முக்கட்கயமுகத்துக்
கற்பகங்காணைமைக்கொண்டேபுகல்வித்துக்காப்பதுவே.

(இதனது பதப்பொருள்:) கற்பு அகம் காக்கும் கவுரி பங்கு ஆளன் - கற்பினைத் தம்மிடத்துப் பாதுகாக்கின்ற பார்ப்பதியை வாமபாகத்தில் ஆளுகின்றவரும், —கருது அரிய கற்ப கங்காளன் - அறிதற்கரிய கற்பங்களிலே இறந்த (பிரமவிஷணுக்கருடைய) முழு வெலும்பைத் தரித்தவருமாகிய சிவபெருமானது, —புலியூர் அந்தாதி புலியூரந்தாதியெனப் பெயரிய இப் பிரபந்தத்தை, —கதி தரு சங்கற்ப கங்காதரன் செம்மல் - (ஆன்மாக்கட்டு) முத்தியைக் கொடுக்குஞ் சங்கற்பத்தையுடைய கங்கையைத்தரித்த அச் சிவபெருமானுக்குத் திருக்குபாராகிய, —செம்முக்கண் கயமுகத்துக் கற்பகம் ஏ - செவ்விய மூன்றுகண்களையும் யானைமுகத்தையு முடைய (மேலைக்கோபுரத்தின்கண்ணமுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக் கடவுளாகிய) கற்பகமே, —எமைக் கொண்டு புகல்வித்துக் காப்பது - எம்மைக் கொண்டு கூறுவித்து (இடையூறு நிகழாமற்) காத் தலைச்செய்வது என்றவாறு. கான் அசை. ஏ ஈற்றசை. அந்தாதி யைப் புகல்வித்துக் காப்பது எனவியையும். புலியூர் - சிதம்பரம்; புலிமுனி சிவலிங்கோபாசனை செய்தற்கிடமாகிய ஏதுவிற்பெற்ற பெயர். புலிமுனி - வியாக்கிரபாதமுனிவர். புலியூர் வியாக்கிரபுரம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

பூவாரலங்கலம் பொற்கொன்றை வேணியர் பொன்னுடையார்
பூவாரலங்கலந்தாரெனுமேற்றினர் போதமன்றிப்
பூவாரலங்கலமைந்தமைக்கண்டர் பொருகணிச்சிப்
பூவாரலங்கலங்கைப்புலியூரபுகலெமக்கே.

(இ - ள்:) பூ ஆர் அலங்கல் அம் பொற்கொன்றை வேணியர் - பொலியுபொருந்திய திருவாத்திப்பூமாலையையும் அழகிய பொற்

சொன்றைமாலையையுந் தரித்த சடையையுடையவரும்,—பொன் உடையார் பூவார் அலம் கலந்தார் எனும் ஏற்றினர் - இலக்கு மியையுடையவரும் பூமிதேவியையுடையவருங் கலப்பைப்படை (கையிற்) பொருந்தப்பெற்ற பலராம அவதாரத்தையுடையவரு மாகிய விஷ்ணுவென்னும் இடபவாகனத்தையுடையவரும்,— போதம் அன்றிப் பூவார் - (பக்குவான்மாக்கட்கு) ஞானத்தையன்றி அஞ்ஞானத்தைத் (திருவாய்) மலராதவரும்,—அங்கு அல அமைந்த அல் மைக்கண்டர் - அங்கே (தேவர்களுக்கு) அரணை கப் பொருந்திய இருள்போலுங்கரியகண்டத்தையுடையவரும்,— பொரு ட் ஆர் கணிச்சி அலங்கல் அம் சைப் புலியூர் ஏ - பொருகின்ற கூர்மைபொருந்திய மழுப்படை விளங்குகின்ற அழகிய திருக்கரத்தையுடைய புலியூருமாகிய சிவபெருமானே,— எமக்குப் புகல் - எமக்குப் புகலிடமாயுள்ளவர் எ. ரு. அல் - மதில்; அது “இரவுமிருள் மிரும்பின் பெயரு - மெயிலுமிரவியு மல்லெனலாகும்” என்னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்தானறிக. அங்கை என்பதற்கு அகங்கை எனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்.

(1)

புகமந்தரங்கொடுவேலையினுட்டும் புலவரைவெம்
புகமந்தரங்கொடுவந்தநஞ்சன்டபுனிதனைச்செம்
புகமந்தரங்கொடுரகஞ்செயும்புலியூரனைநம்
புகமந்தரங்கொடுங்கார்வினைபோலப்புரியனெஞ்சே.

(இ - ள:) மந்தரம் கொடு வேலையில் புக நாட்டும் புலவரை வெம்பு - மந்தரமலையை வீணந்த சமுத்திரத்தில் (மத்தாகப்) புகும்படி நாட்டிய விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களைக் கோபித்து, கமம் தரம் கொடு வந்த நஞ்ச உண்ட புனிதனை - நிறைந்த வலிமையைக்கொண்டு (எதிர்த்து) வந்த விஷத்தையுண்ட சுத்தரும்,— சம்புகம் அந்தரம் கொள் துரகம் செயும் புலியூரனை - (திருவாத ஓரடிகள்பொருட்டு) நரிகளை ஆகாயகாமிகளாகிய குதிரைகளாக்கிய புலியூருமாகிய சிவபெருமானை,— நெஞ்சே நம்புக - மனமே நம்பி (அவர்விதித்த பதிபுண்ணியங்களைச் செய்யக்) கடவாய்,— மந்தரம் கொடும் கார்வினை புரியல் - (அஃதன்றி) ஆறிவின்மையினாலே கொடிய பாவத்தொழில்களைச் (சிறிதுஞ்) செய்யாதொழிக. எ. ரு. கார் ஆகுபெயர். போல உரையசை. சூதிரை பூகாமி ஆகாயகாமி என வேகம்பற்றி இருவகைப்படுதலின், அவற்றுட்சிறந்த ஆகாயகாமியை ஈண்டெடுத்துக்கூறினார். (2)

புரியாதவன்பிற்பிரியாவவுனர் புகுந்திருக்கும்
புரியாதவன்பற்பொடிப்படுத்தோனுரஷ்டரமுப்
புரியாதவன்க்ரூழுதென்புகலியூர்புகழாரையருள்
புரியாதவன்பதமெய்யன்பினுற்புனர்ப்பாய்மனனே.

(இ - ள:) புரியாத வன்பில் பிரியா அவுணர் புகுந்திருக்கும் புரி - (நல்லோர்) விரும்பாத வல்வினைகளில் (ஒருகாலுந்) தவிராது அசரர்கள் புகுந்திருக்கப்பெற்ற முப்புரங்களையும், —ஆதவன் பல பொடி படுத்தோன் - பகனென்னுமாதித்தனது பல்லையுந் துக்ளாக்கினவரும், —பூசரம் உரம் முப்புரி யாதவன் தொழு தென் புலியூர் புகழாரை அருள் புரியாதவன் பதம் - மலைபோலும் மார்பிலே முப்புரியாகிய உபவீதத்தைத் தரித்த கண்ணாகி, —யதுகுலத்திற்பிறந்த திருமால் வணங்குகின்ற தெற்கின்கணுள்ள புலியூரைத் துதியாதவர்க்கு அருள் செய்யாதவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளோ—மனனே மெய் அன்பினால் புணர்ப்பாய் - மனமே மெய்யன்புகொண்டு (இடையருது) சிந்திக்கக்கடவாய். எ - று. புகழாரை உருபுமயக்கம். (3)

பாயசங்கண்டுபரியாக்கியத்தபத்தர்க்கினிய
பாயசங்கண்டுநிகர்புலியூரபகையைவெல்லு
பாயசங்கண்டுகரத்தாற்கரியவபாழ்வினைக்குப்
பாயசங்கண்டொடாடராதெனையாள்கப்ராபரனே.

(இ - ள:) பாய் அசம் கண்டு பரி ஆக்கி அத்த - (நாரதமுனி வரதுயாகாக்கினியிற் கிரேன்றிய) பாய்கின்றதகரால் (உயிர்கட்கு விளைந்த துன்பத்தைக்) கண்டு அதனை ஊர்தியாக்கியருளிய சுப்பிரமணியக்கடவுள்க்குப் பிதாவே,—பத்தர்க்கு இனிய பாயசம் கண்டு நிகர் புலியூர் - அன்பர்கட்கு இனிய பாற்சோற்றையுங்கற்கண்டையும்போலும் புலியூரே,—பகையை வெல் உபாய - பகைவரை (எனிதில்) வெல் லும் உபாயங்களையுடையவரே—சங்கு அண்டு கரத்தாற்கு அரியவ - சங்கு பொருந்திய கையையுடைய விஷ்ணுவுக்குக் காணுதற்கரியவரே,—பாழ் வினைக் குப்பாய சங்கண் தொடராது எனை ஆள்க - கேடுபயக்கும் இருவினையாகிய சட்டையையுடைய பிறவிகளிலே இனிச் சம்பந்தப்படாது தமிழேனை ஆட்கொண்டருஞ்க —பராபரனே - சுத்த மாயாதத்துவத் துக்கு மேலானவரே. எ - று. ஆக்கி என்பது பெயர். சம் - பிறப்பு.

பரசெம்மலைநிகரும்புலியூரபராபரதா
பரசெம்மலைமுகநாரிபங்காளபரிக்குமங்கைப்
பரசெம்மலைவினையுந்தெறுகுலப்படையவெனப்
பரசெம்மலைமனமேகக்தியேயம்பலமதற்கே.

(இ - ள:) பர - (பக்குவான்மாக்கட்கு) முத்தியைக் கொடுப்பவரே,—செம்மலைநிகரும் புலியூர் - மாணிக்கமலைபோலும் புலியூரே,—பர அபர - (முன்னுள்ளதற்கு அதன்) முன்னும் (பின்னுள்ளதற்கு அதன்) பின்னுமுள்ளவரே,—தாபர - எல்லாப்பொருட்குங்களையுள்ளவரே,—செம்மல் - எப்பொருட்குமிறைவரே —

ஜமுக - ஜந்து திருமுகங்களையுடையவரே, — நாளி பங்கு ஆள் - உமா தேவியை வாமபாகத்தில் ஆனுகின்றவரே, — அங்கை பரிக்கும் பரசு - அழகிய திருக்கரத்திற்றரிக்கும் மழுவையும் — எ மலை விளையும் தெறு சூலப் படைய எனப் பரசு - எத்துணைப்பெரிய அமர் விளைகளையுந் தடிகின்ற சூலப்படையையும் உடையவரேயென்று (இங்ஙனந்) துதிப்பாயாக, — எம் அலை மனமே - எமது (விடயங்களிற்) சுழலுகின்ற மனமே, — அதற்குப் பலம் அம் கதி ஏ - அத் துதிக்குப்பயன் (எவற்றினும்) சிறந்த பரமுத்தியேயாகும், ஆக வான் எ - று. ஜம்முகம் ஜமுகம் என மகரவொற்றுத் தொக்கு நின்றது. பதமுத்திகளிற் பிரித்தவின், ஏகாரம் பிரிநிலை.

அம்பலவாவிமலாவென்றிடார்க்கருளாதபங்கை
யம்பலவாவியலர்புலியூரருக்காநலம்வே
ளம்பலவாவியடர்ப்பதில்லூரவராயெடுக்கு
மம்பலவாவியலர்தூற்றுவார்க்கவையாகவின்றே. (5)

(இ - ண:) அம்பலவா விமலா என்றிடார்க்கு அருளாத - சபா நாயகரே மலரகித்து என்று துதியாத அபக்குவர்கட்கு அருள் செய்யாத, — பங்கையம் பல வாவி அலர் புலியூரருக்கு நலம் ஆ - தாமரையரும்புகள் பல தடாகங்களிலே மலரப்பெறுகின்ற புலியூரருக்கே எமதின்பநலம் ஆகக்கடவது, (அதுகிடக்க), — ஆவி அடர்ப்பது வேள் அம்பு அல - எம துயிரையொறுப்பது காம பாணங்கள்ல, — இவ் ஊரவர் ஆய் எடுக்கும் அம்பல் அலர் - இவ் ஹூரவர்கள் நுண்ணிதாக எடுக்கின்ற அம்பலும் அலருமேயாம், — அவை இன்று அவாவித் தூற்றுவார்க்கு ஏ ஆக - அவ்வைப்பலும் அலரும் இதுபொழுது (ஹன்றை) உட்கொண்டு தூற்றுகின்ற அவர்கட்கே ஆகக்கடவன. எ - று. அருளாத புலியூரன் என வியையும். பங்கயம் பங்கையம் எனப் போவியாயிற்று. இரண்டாமடியில் ஆக என்னும் வியங்கோளீறு விகாரத்தாற்றெருக்கது. அடர்ப்பது என்னும் முடிக்குஞ்சொல் தனித்தனி கூட்டப்படும். ஆய்தல் - நுணுகுதல் அது “இய்தலாய்தனிழுத்தல்சா”அ, யாவயினங்குமள்ள தனுணுக்கம்’ என்னுந் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரவுரியியற் குத்திரத்தானரிக. அம்பல் சிலரறிந்து தம்முட்கூறுவது. அவர் பலரறிந்து புறத்திற்கூறுவது. [தலைவியுடன்போதற்கொருப்பட்ட டெழுதல்] “அவரே சுமந்து சுமந்திந்தலூர் நின்றழுங்குகவே’ என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. (6)

கவின்றிருந்தும்பையுங்கொன்றையுஞ்சுடியகண்னுதலே
கவின்றிருந்தும்புலியூர்நட்டராசகங்காதரவென்
கவின்றிருந்தும்பின்முடிதன்மெய்யேநரகங்களிலே
கவின்றிருந்தும்வெளிறும்வினை தீர்ந்திடுங்காண்மனமே.

(இ - ஸ:) இரும் தும்பையுங் கொண்றையும் கவின்று சூடிய கண் நுதல் ஏக - பெருமையாகிய தும்பைப்பூவையுங் கொண்றை மாலையையும் அழகுபொருந்த முடியிற்றரித்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய சர்வலோகநாயகரே, —இன் திருந்தும் புலியூர் நடராச - சீர்திருந்திய புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற திரு நடராசரே, —கங்காதர - கங்கையைத் தரித்தவரே, —எனக - என்று துதி ப்பாயாக, —இன்று இருந்தும் பின் முடிதல் மெய்யே - நாம் இதுபொழுதிருக்கினும் பின்னீறத்தல் சத்தியமே, —க நரகங்களிலே இன்று - (இறந்தாற்பின்) அக்கினி நிரயங்களிலே (வேவுதல்) இல்லை, —இருந்தும் வெளிறும் வினை தீர்ந்திடும் - (அதுவன்றியும்) கரியும்வெளிறும்படி (இருண்ட) தீவினை எம்மைவிட்டகலும், —பனமே - நெஞ்சமே எ-று. கவின என்னும் வினையெச்சங் கவின்றெனத் திரிந்துநின்றது. க - அக்கினி. ஈற்றடி இருந்தை இறுதி ஜகாரங் கெட்டுநின்றது. இருந்தை - கரி. கான் அசை. நெஞ்சமே நாம் இதுபொழுதிருக்கினும் பின்னீறத்தல் சத்தியம். (ஆகவின்), நாயகரே நடராசரே கங்கையைத் தரித்தவரே என்று துதி ப்பாயாக; (அங்ஙனந் துதித் தால்) இறந்தபின் நிரயங்களிலே வேவுதலில்லை; அதுவன்றியும் தீவினை எம்மைவிட்டகலும் எனக் கூட்டுக. (7)

மனந்தனங்கந்தருசொல்லாலவன்பணிவாய்த்துவிடா
மனந்தனங்கந்தரஞ்சேர்புலியூரைவந்திப்பர்வா
மனந்தனங்கந்தரமென்னடையார்கண்வலையிற்படா
மனந்தனங்கந்தலென்பார்பவசாகரமாய்ப்பவரே.

(இ - ஸ:) மனம் சொல் அங்கம் ஆல் அவன் தரு பணி விடா மல் வாய்த்து - மனவாக்குக்காயங்களினால் அவர் விதித்த திருத் தொண்டுகளை இடையருது செய்ப்பெற்று, —நந்தனம் கந்தரம் சேர் புலியூரை வந்திப்பர் - திருநந்தனவனங்கள் மேகமண்டலத்தி லுயரப்பெற்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானை வழி படுபவர் —வாமன் நந்து அனம் கந்தரம் மெல் நடையார் கண் வலையில் படாமல் - வாமனரூபத்தையுடைய விள்ளுவினது சங்கை யும் பிரபாவினது அன்னப்புளையும்போலுங் கழுத்தையும் மெல் விய நடையினையுமடைய பெண்களது கண்ணுகிய வலையிலகப் படாமல், —நம் தனம் கந்தல் என்பார் - நம்முடையசெல்வங்கேகடு (பயக்கு) பென்று (அதிற்பற்றற்றவ) ராகி, —பவசாகரம் மாய்ப் பவர் - சண்னசாகரத்தைக் கடப்பவராவர். எ - று. தன் சரியை. அன்னம் அனம் என நின்றது. (8)

கரமாயருந்துதிக்கைமலையாய்ப்பிறவாய்க்கருஞ்கு
கரமாயருந்துதியென்றுவிடாதெனைக்காத்தருள்சக
கரமாயருந்துதிரணிரைமேய்க்குங்கழிபொருந்து
கரமாயருந்துதிக்கும்புலியூரகங்காதரனே.

(இ - ள:) கரம் ஆய் - கழுதையாகியும் -அரும் துதிக்கை மலை ஆய் - அரிய துதிக்கையைடைய மலைபோலும் யானையாகியும்,-கரும் சூகரம் ஆய் - கரிய பன்றியாகியும்,-பிற ஆய் உதி - மற்றைய யோனிபேதங்களாகியும் பிறப்பாய்,-அருந்து என்று விடாது எனைக் காத்தருள் - (பிறந்து முன்செய்த இருவினைப்பயன் களாகிய சுக்துக்கங்களை) அருபவிப்பாயென்று (இன்னும் அப்பிறவிகளில்) விடாது தமியேனைக் காத்தருஞம்,-சக்கரம் - சக்கரப்படையும்,-ஆயர் உந்து திரள் நிரை மேய்க்கும் கழி பொருந்து கரமாயரும் துதிக்கும் புலியூர் - இடையர்கள் செலுத்துகின்ற கூட்டமாகிய பசுநிரைகளை மேய்க்குங் கோலும் பொருந்திய கையை யுடைய திருமாலுந் துதிக்கின்ற புலியூரையுடையவரே,-கங்காதரனே - கங்கையைத்தரித்தவரே. எ - று. (9)

கங்காதரன்புலியூர் நகர் காவலன் காருண்யமே
கங்காதரநற்கவுரிபங்காளன்கருதருமோ
கங்காதரன்பரனென்றுபுத்தேளினங்கைதொழுசங்
கங்காதரன்பர்க்கிணியரல்லார்க்குக்கசந்தவரே.

(இ - ள) கங்காதரன் - கங்கையைத்தரித்தவர்,-புலியூர் நகர் காவலன் - புலியூரை இராசதானியாகவுடைய திரு நடராசர்,- காருண்ய மேகம் - கிருபாமேகம் - கந்தரம் நல் கவுரி பங்கு ஆளன் - விரும்பத்தகும் நல்ல உமாதேவியை வாமபாகத்திலானுகின்ற வர்,-கருது அரு மோகம் காது அரன் - மதித்தற்கரிய (விபரீத ஞானம்பயக்கும்) மாயாவிருத்திகளைப் (பக்குவான்மாக்கட்டு) நிக்கிருக்கும் அரனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவர்,-பரன் என்று இனம் புத்தேள் கை தொழு சங்கம் காதர் - (பசுக்கட்டு) மேலாகிய பதியென்று தொகுதியாகிய தேவர்கள் கைதொழும் சங்கக்குண்டலமனிந்த திருச்செவிகளையுடைய சிவபெருமான்,- அன்பர்க்கு இனியர் - தம்மன்பர்க்கிணியவர்,-அல்லார்க்குக் கசந்தவர் - அன்பரல்லாதவர்க்கு இனியராகாதவர். எ - று. (10)

சந்தங்கமழுங்கலாவகையன்பர்க்குத்தாநடந்தோர்
சந்தங்கமழும்புலியூரர் வெற்பிலென்சாந்தணிவா
சந்தங்கமழுந்தணிமுலைதோய்மைந்தரைமறந்த
சந்தங்கமழும்படிகொய்திமன மயறணிவதின்றே.

(இ - ள:) அன்பர்க்கு அங்கம் அழுங்கலாவகை தாம் சந்துநடந்தோர் - தம்மையன்பராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குத் திருமேனி வருந்தாமைப்பொருட்டுப் (பரவையாரிடத்துத்) தாமே தூதுசென் றவரும்,-புலியூரர் சந்தம் கமழும் வெற்பில் - புலியூரரை

யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது சந்தனமரம் (நறுமணங்) கம முகின்ற மலையின்கண்,—சாந்து அணி வாசம் அழுந்து தங்கம் என் அணிமுலை தோய் மைந்தரை மறந்து - கலவைகளையணிந்த பரி மளமும் (இரத்தினங்கள்) பதிக்கப்பெற்ற மாற்றுயர்ந்த பொன் னைரணமும் (பொருந்திய) எனதழிகிய தனங்களைப் புணர்ந்த ஆடவரை மறந்துவிட்டு—அசம் கம் அழும்படி கொட்டு இம் மையல் தணிவது இன்று - மறியினது தலையை அஃதமும்படி அரிவு தினால் இம்மயக்கஞ் (சிறிதுந்) தெளிவதின்று. எ - ரு. தம் சாரியை.
[வெறிவிலக்கு.]

(11)

மையலங்காரம்பயில்கண்டர்வண்புலியூரர்வைத்த
மையலங்காரம்பமாகிப்பெருகிவரக்குளிரா
நையலங்காரம்பகைத்திடவாடைவருத்திடத்திண்
மையலங்காரம்படரவெவ்வாறுயிர்வாழ்பரிசே.

(ஆ - ஸ:) மை அலங்காரம் பயில் கண்டர் ஆலாகலம் - அழுகு பொருந்துந் திருக்கழுத்தையுடையவராகிய,—வண் பு லியூரர் வைத்த மையல் - வளவியபுலியூரிடத்துவைத்த மயக்கமானது,—அங்கு ஆரம்பமாகிப் பெருகி வர - (அவரெரம்மைக்கலந்த) அவ் விடத்தே (அப்பொழுது) தொடங்கிப் (படி முறையே) பெருகிவரு தலால்,—அலங்கு ஆரம் குளிராமைப் பகைத்திட - விளங்குகின்ற முத்துமாலைகள் குளிராது (வெம்மைகான்று) பகைக்க,—வாடை வருத்திடவதைகாற்று வருத்த,—கார் அம்பு அடரா - கரிய சமுத்திரம் பொரா,—திண்மை அலம் - (இவைகளை அவர் வருந்துணையும்பொறுக்குஞ்) சத்தியற்ற யாம்,—உயிர் வாழ் பரிசு எவ் ஆறு - உயிர்வாழுந் தன்மை எப்படி (க்கூடும்). எ - ரு. பாங்கியே நீ கூறு என்பது எஞ்சி நின்றது முதலடியில் மை ஆகுபெயர். புலியூரர் வைத்த என்புழி ஏழாவது விகாரத்தாற்றெருக்கது. [காமமிக்கழிப்படர்களிலி] (12)

பரிசனவேதியர்குழ்புலியூரர்பத்தர்க்கிணிய
பரிசனவேதியர்பாதவமேவுமனோபவனும்
பரிசனவேதிப்படைமன்னர்நின்மலைப்பாரவிலீப்
பரிசநவேதினிபொன்கொடுவந்தனர்பான்மொழியே.

(இ - ஸ) பரிசன வேதியர் குழ் புலியூரர் - தமது சுற்றமாகிய தில்லைவாழுந்தனர்கள் குழப்பெறும் புலியூரையுடையவரும்,—பத் தர்க்கு இனிய பரிசன வேதியர் - தம்மன்பருக்கு இனிய பரிசன வேதியாயுள்ளவருமாகிய சிவபெருமானது,—பாதவம் மேவு மனோ பவன் ஆம் பரிசு அன ஏதிப்படை மன்னர் - மலையில் வசிக்கின்ற (புருடாகிருதிமுதலியவற்றுஞ்) மன்மதனையொத்த இயல்பையும் அந்தவாட்போரையுமுடைய (நந்) தலைவர்,—நின்பாரமுலைவிலீப்

பரிசம் தினி பொன் நவு கொடு வந்தனர் - நினது பருத்த முலை விலைப்பரிசமாகத் தின்னியபொன்னை மரக்கலத்திற் கொடுவந்தனர், - பால் மொழியே - பால்போலுமினிய சொற்களையடைய தலைவியே. எ - ரு. அன்ன அன எனவும், நவு நவு எனவும் நின்றன. ஏகாரம் இசைநிறை. பரிசனவேதி இரும்பு முதலிய லோகங்களைப் பரிசுத்தவழிப் பொன்னாக்குவதோ ரிரதகுளிகை. [காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கிகாதவிக்குணர்த்தல்] (13)

பானகந்தந்தம்வலிகெடவோங்கிப்பணைத்ததிரும்
பானகந்தந்தம்பயில்கரித்தோவினன்பாவவிடாய்ப்
பானகந்தந்தனநேரிடைபங்கினன்பத்தரைவைப்
பானகந்தந்தபுலியுரெனிற்கெடும்பாசமன்றே.

(இ - ள:) பால் நகம் தந்தம் வலி கெட ஒங்கிப் பணைத்து அதிரும் பால் நகம் தந்தம் பயில் கரித்தோவினன் - திக்குமலைகள் தத்தம் வலிமை ஞன்றும்படி யுயர்ந்து பருத்துப் பினிறிவந்த பால் போலும் வெண்மையாகிய நகமும் கொடும்பொருந்திய யானையினது தோலைப் (போர்வையாக) வடையவரும், - பாவ விடாய்ப் பானகம் - (பாவிகளது) பாவமாகிய தாகத்திற்கு (அதுதனிக்கும்) பானகமாயுள்ளவரும். - தந்து அன நேர் இடை பங்கினன் நூல் போலும் நேரிய இடையிணையுடைய உமாதேவிபாகருமாகிய சிவ பெருமான், - பத்தரை வைப்பான் அரம் தந்த புலியூர் எனில் - தம் மெய்யன்பரை இருத்தற்கு இடங்கொடுத்த புலியுரென்று துதிக்கில், - பாசம் கெடும் - (ஆன்மாவைப்பற்றித்த பஞ்சபாசங்களும் (சேரக்) கெடும். எ - ரு. அன்று ஏ அசை. முதலடியிற் பால் - திக்கு. (14)

சமன்படரால்வருவேதனை தீரத்தகுவினைகள்
சமன்படராசத்தாமதசாத்துவிகங்கெடப்பா
சமன்படரானதறப்புலியூரிற்றகையுளவா
சமன்படராநின்றவல்லிபங்காகதிதந்தருளே.

(இ - ள:) சமன்படரால் வரு வேதனை தீர - (மரணகாலத்தில்) யமதூதுவரால் வருந்துன்பங்கள் ஓழியவும், - தகுவினைகள் சமன்பட - பொருந்திய நல்வினையினால் வருமின்பத்தி இந் தீவினையினால் வருந்துன்பத்திலுஞ் சமபுத்திபண்ணவும், - சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் கெட - சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமாகிய முக்குணங்களும் நசிக்கவும், பாசம் மன் படரானது அற - பாசத்தால் வருந்துன்பம் பற்றறவும், - தகை உள் புலியூரில் வாச மன் - பெருமை பொருந்திய புலியூரில் (விசேடமாக) வசிக்குஞ் தலைவரே, - படரா நின்ற வல்லிபாங்கா-படருகின்றகாம வல்லிபோலும் உமாதேவிபாகரே, -

தந்து கதி அருள் - தமியேற்கு (வரந்) தந்து (பின்) முத்தியை ஈந்தருளும். எ - று. பண்ணவும் தசிக்கவும் வரந்தந்து, ஒழியவும் பற்றறவும் முத்தியை ஈந்தருளும் எனக்கூட்டுகு. (15)

கதி தந்தருவிழந்தோடும்பர்க்காய்ப்புரங்காய்ந்தவின்ன
கதி தந்தருகயிலைக்கிறைவாகருவித்திரும
கதி தந்தருசொல்லிடையாள்பங்காகமலம்பளைச்ச
கதி தந்தருநறவார்புலியூரவெற்காத்தருளே.

(இ - ள:) தம் கதி தரு இழந்து ஓடு உம்பர்க்காய்ப் புரம் காய்ந்த வில் தக - தமதுசுவர்க்கபதவியையும் பஞ்சதருக்களையு மிழந்து ஓடியதேவர் ளபொருட்டு முப்புரங்களைத் தகித்த மேரு மலையாகிய வில்லையுடையவரே, - திதம் தரு கயிலைக்கு இறைவா - நிலைபெற்றகைலாசகிரிக்குத் தலைவரே: - திரு மகதிக் கருவி தந்து அரு சொல் இடையாள் பங்கா - அழகிய மகதியாழிசையையும் நூலையும்போலும் அரியசொல்லையும் இடையையுமடைய உமா தேவிபாகரே, - கமலம் பளைச் சகதி நறவு தந்து ஆர் அரு புலியூர - தாமரைப்பூக்கள் வயல்களிற் சேறு (பொருந்தும்படி) தம் மிடத்துள்ளதேனைச் சொரிந்து நிறையப்பெற்ற விசிட்டமாகிய புலியூரையுடையவரே, - என் காத்தருள் - தேவரீர் தமியேனைப் பாதுகாத்தருளும். எ - று. யாழ் - ஆகுபெயர். (16)

காப்பதிற்ரூறுயிர்யாமென்நீநற்கலைகளடங்
காப்பதிற்ரூறுசதுவி தங்காட்டவுங்காண்கிலன்ற
காப்பதிற்ரூறுவளவயன்முக்கனிக்கட்கஞ்சமங்
காப்பதிற்ரூறுகுக்கும்புலியூர்க்கனகாலயனே.

(இ - ள:) யாம் உயிர் காப்பது ஆறு இற்று என - “நாமுயிர் களைக்காக்கு நெறி இத்தன்மைத்து” என்று, - நீ அடங்கா நல் பதிற்ரூறு சதுவிதம் கலைகள் காட்டவும் - தேவரீர் பரந்த நல்ல அறுபத்துநான்கு பகுதியவாகிய கலைகளைத் (தந்து) அறிவிக்கவும், - அது காண்கிலன் - (தமியேன்) அதை அறியப்பெற்றிலேன், - நல் முக்கனிக் காப்பு இற்றுக் கள் ஆறு - நல்ல முக்கனிகளின் காம்பு பதனழிந்து (பெருகும்) மதுவெள்ளத்தை, - வளவயல் அங்காப்பது கஞ்சம் இல் தாறு உகுக்கும் - வளவிய வயல்களிற் பொருந்திய வாய்மலர்ந்தனவாகிய தாமரைப்பூக்களிற் குலைகள் சொரியா நிற்கும் - புலியூர்க் கனக ஆலயனே - புலியூரிலுள்ள கனகசபை யாகிய ஆலயத்தில் வீற்றிருப்பவரே. எ - று முன்றுமடியிற் காம்பு காப்பு என வலிந்து நின்றது. ஈற்றடியில் அங்காப்பது - அங்காத் தலைச்செய்வது; சாதியொருமை. (17)

கனகமலைச் சிலைவேணிப்பிராணைக்கயல்வயற்கோ

கனகமலைச் சிலைக்காவியிற்பாயுங்கவின்கொள்வள்ளோக்

கனகமலைச் சிலைமார்பனும்போற்றறகரும்புலியூர்க்கோ

(இ - ள்:) கனம் கம் அலை சிலை வேணிப் பிராணை நன்குமதிக் கப்படுங் (கங்கா) சலத்தினது திரையொலிக்குஞ் சடையையுடைய எப்பொருட்குமின்றவரும் — கால் வயல் கோகனகம் அலைக் காவியில் பாயும் கவின்கொள் - (வாவிகளிற்பயிலும்) கயன்மற் சங்கள் வயல்களினிற்குந் தாமரைகளையலைத்து (மருங்கிலுள்ள) இலைகளையுடைய கருங்குவளைகளிற்பாயுமழகுபொருந்திய, — வள்ளோக் கனம் கமலை சிலை மார்பனும் போற்றற்கு அரும் - வள்ளோயிலைபோலுங் காதுகளையுடைய இலக்குமி (வசிக்கும்) மலைபோலும் மார்பையுடைய விஷ்ணுவுந் துதித்தற்கரிய, — கனக மலைக் கிலைப் புலியூர் வாணனைப் போற்றில் - பொன்மயமாகிய மேருமலையை வில்லாகவுடையவரும் புலியூரில் வாழுபவருமாகிய சிவபெருமானைத் துதிக்கில் — அவர்க்கே கதி - அரர்களுக்கே முத்தி (சித்திக்கும்). எ - று. கொள் புலியூர் என விடையும். வள்ளோ ஆகுபெயர். முன்று மடியிற் கனனம் கனம் என நின்றது. (18)

அவரஞ்சிவந்தயிலுகாரிவாகனராகத்தில்வா

முவரஞ்சிவந்ததிபோற்றுமைபாகனகக்கருமை

யவரஞ்சிவந்தகுமம்புலியூரனெங்க்கருளி

யவரஞ்சிவந்தபதம்பெறலாகுமைந்தக்கரமே.

(இ - ள்:) வந்து அயில் நாக அரி வாகனர் ஆகத்தில் வாழ் அவரஞ்சி அவர் - வாயுவையுண்கின்ற பாம்புக்குப் பகையாகிய கலும்பை வாகனமாகவுடைய விஷ்ணுவினது மார்பில் வாழுகின்ற (சேட்டைக்குக்) கணிட்டையாகிய அந்த இலக்குமியானவர், — அஞ்சி வந்து அடி போற்று உழை பாகன் - அச்சுற்றுவந்து திருவடிகளைத் துதிக்கப்பெறும் உழையம்மையை வாமபாகத்திலுடையவரும், — அகம் கரும் ஐயம் அரம் - (தம்மடியவரது) பாவமாகிய கரிய இரும்பைத் (தேய்த்தற்கு) அரமாயுள்ளவரும், — சிவம் தகும் அம் புலியூரன் - (சகல்) நன்மைகளும் பொருந்தும் அழகிய புலியூரை யுடையவருமாகிய சிவபெருமான், — எனக்கு அருளிய வரம் - தமி யேனுக்குத் தந்தருளியவரம் (யாதெனில்), — சிவந்த பதம் பெறல் ஆகும் ஐந்து அக்கரம் - (தமது) சிவந்ததிருவடிகளை (என்போவி களும்) பெறுதற்குக் (கருவி) ஆகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரோபதேசமோயாம். எ - று. அவரஞ்சி என்பது அபரம் என்னும் முதனிலையும், பெண்

பாலிகர விறுதிநிலையும், சகரவொற்றிடை-நிலையும். திரிதல் விகா ரமும் பெற்று முடிந்த பெயர்ப்பகுபதம். அம்முதனிலைக்குப் பொருள் - பின், அது பகர வகர ஏகோவனயம்பற்றி அவரம் என நின்றது. எனவே அவரஞ்சி பின்னை என்றதாயிற்று. பின்னை - இவக்குமி. இனிப் பொன் எனப்பொருள்படும் அபரஞ்சி மேலை ஏகோவுதயம்பற்றி அவரஞ்சி என நின்றதெனக்கொண்டு, அஃது ஈண்டு. இவக்குமியை யுணர்த்திற்றெனப் பொருளுரைத்தலு மொன்று. கி இன்னும் அ பிரமாவும், வரம் விருப்பமும், சீ சுரக்குவதியும் எனப் பொருள்படுதலின், அதற்குப் பிரமா விரும் புஞ்சரகவதி எனப் பொருளுரைத்தலுமாம். இப்பொருட்குச் சீ சி எனக்குறுகி நின்றதாக வரைக்க. அயம் ஐயம் எனப் போலி யாயிற்று. ஏகோவம் - ஒருமைப்பாவலை.

(19)

கரமஞ்சரிதருவென்னற்கநீசரைக்கட்டுகட்சி

கரமஞ்சரிதரும்புலியூரந்கியமன்கடிந

கரமஞ்சரிதருமாயைநெஞ்சேநங்கருவினைக

கரமஞ்சரிதருமென்றேமொழிக்கனவி லுமே.

(இ - ள்:) நீசரைக் கரம் மஞ்ச அரி தரு என்னற்க - [குரு விங்க சங்கம பத்தியில்லாத] கீழ்மக்களைப் [பொருட்பேறு முதலை கருதித்] தங்கைகள் [கொடையான்] மேகமும் இந்திரனது பஞ்ச தருவ மென்று [புனைந்து] பாடாதொழிக,-புலியூரந்துக் கள் சீகர மஞ்சரி கட்டு - புலியூரில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்குச் சாத் தும்பொருட்டுத் தேன்றுளிக்கும் புஷ்பமாலைகளைக் கட்டுவாயாக,- தருமம் - [இது] சிவதருமமாகும்,- இயமன் கடி நகரம் அஞ்சு - [நாமிறந்தவழி] யமனது காவல் பொருந்திய யமனீ என்னும் நகரிற் புகுவதற்கஞ்சி [யொழுகு] வாயாக,- நெஞ்சே அரு மாயை அரிது - [இங்வனஞ்சேய்யின்] மனமே அருவமாகியமாயாமலம் [எம்மைப் பொருந்துவ] தின்று,-அஞ்சு அக்கரம் நம் கருவினை அரிதரும் என்றே கனவிலும் மொழிக - [அன்றியும்] ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமாகிய சிவ மூலமந்திரம் நமது பிறவியைத் [தப்பாது] அரியுமென்று துணிந்து [அம்மகாமந்திரத்தைச்] சொப்பனத்தி லும் செபிக்க. எ - று.

(20)

கனவைப்படைத் தனைத்தார் மூவர்பாடல்களித்திரண்டு

கனவைப்படைத் தவர்தென்புலியூர்வரைக்காதலரைக்

கனவைப்படைத் தஜையத்துயில்காண்கிலன்கங்கு லும்புக்

கனவைப்படைத் தமலர்க்கோவிற்பாங்கியெற்கண்டிக்கவே.

(இ - ள்:) கன வை படைத் தணத்தார் - கனத்த கூரிய மழுப் படையைடையவரும்,- மூவர் பாடல் களித்து இரண்டு கன வைப்பு அடைத்தவர் - (சிவஞானச் செல்வர்களாகிய திருஞான

சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருநாவுக்கரசநாயனார் சந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னுஞ் சமயகுரவர்மூவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய (பவரோச நிர்மல அருமருந்தாகிய) தேவாரத்திருப்பதிகங்களை உவந்து தம்முடைய இரண்டு திருச்செவிகளில் அமைத்தருளின் வருமாகிய சிவபிரான்து—தென் புலியூர் வரைக் காதல்லை—தெற்கின்கட்டொருந்திய புலியூரிலுள்ள மலையில் வசிக்கு கீழ்க்கண்டன்பரை,—சனவைப்படைத்து அண்ணத் துயில் காண்கில்லை—கன்வைப்பெற்றுயினும் அதன் கட்டமுவதற்குக் கண்டுயில் வருப்புபற்றிலேன்—கங்குலும் புக்கன்—இராக்காலமுங் கழிந்தது—தனதுக்கீழ்க்கண்ட மலர்க் கோலின் பாங்கி கண்டிக்க என் வைப்பள்—(ஒங்களும்) பட்டமலரம்புகட்குப்போல வருந்தும்படி தோழிகண்டித்துறைக்கீழ்க்கண்ணைத் [ஏன்கெதிர்முகமாக] இருத்துவள் [இதற்கிணி யாது செய்வேன்] எ-று. தண்ணம் தணம் என நின்றது. தென் புலியூர்—அழகிய புலியூர் எனினு மமையும். புக்கது புக்கன் என ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். கனவைப்பு கன்னமாகிய இடம். [கண்படை பெறுது கங்கு வெந்திரங்கல்.] (21)

கண்டலராகமுடிபுனையானைக்கருதினரா
கண்டலராகவைக்கும்புலியூரைக்காதைதமுகங்
கண்டலராகமதாடக்மாமெழிற்காரிகையாள்
கண்டலராகமிகுந்தனள்கேட்டகணத்தினிலே.

(இ - ள்:) கண்டல் அராக முடி புனையானை - [பொய்க்கரி கூறிய] தாழம்பூவைச் சிவந்தசடாமுடியிற் றரியாதவரும்,—கருதினர் ஆகண்டலர் ஆக வைக்கும் புலியூரை - [தம்மைத்] தியானித்த அன்பரை இந்திரராக(மேற்கதியில்)இருத்தும் புலியூரு மாகிய தலைவரை,—காதை முகம் ஆகம் கண்டு மது அலர் ஆடகம் ஆம் எழில் காரிகையாள் - சொல்லும் முகமும் மேனியும்[பூற்றையே] கற்கண்டையும் தென் பொருந்திய செந்தாமரைமலரையும் பொன்னையும் போலும் அழகையுடைய தலைவி,—கண்டு அல கேட்ட கணத்தில் (இ) ராகம் மிகுந்தனள் - கண்டன்று கேட்ட மாத்திரையிலே அநுராகமிகுந்தனள். எ-று. கண்டல் ஆகுபெயர். தலைவி தலைவரைக் கண்டன்று கேட்டமாத்திரையிலே அநுராகம் மிகுந்தன எனக்கூட்டுக. [காதற்கிறப்புரைத்தல்.] (22)

கணத்தினிலேற்றுவருமன்புசெய்யிற்கருதுசிவ
கணத்தினிலேற்றுநினைமனமேசொற்கதிர்செய்யற்
கணத்தினிலேற்றுக்கய்பாய்கவின்புலியூரரைப்பொக்
கணத்தினிலேற்றுத்திரிந்தாரைநீதியிற்காதலித்தே.

(இ - ள்:) கணத்தினில் ஏற்று வரும் அன்பு செய்யில் - ஒருகண மேனும் [மனத்தோடு] இயைந்தெழுஞ் சிரத்தை யன்பு செயப்

பெறில்,— கருது சிவ கணத்தினில் ஏற்றும்—[எம்மை] நன்கு மதிக்கப் படுஞ் சிவ கணங்களோடிருத்துவர்,—மனமே நினை—[ஆகலான்] மனமே அவரைத் தியானஞ் செய்வாயாக—சொல் கதிர் செய் வயற் கண் நத்தினில் ஏற்றுக் கயல் பாய் கவின் புலியூரை—நெற் யயிர்கள் கதிர்களையீலும் வயலிற் சஞ்சரிக்கும் [பெண்] சங்கில் ஆண்கயல்பாயு மழகிய புலியூரிலெழுந்தருளி யிருப்பவரும்,— பொக்கணத்தினில் ஏற்றுத் திரிந்தாரை—[பிக்ஷாடன மூர்த்தியா கிப்] பொக்கணத்தில் யாசித்துத் திரிந்தவருமாகிய சிவபெரு மானை,—நீதியில் காதலித்து—கிரமப்படி விரும்பி. எ - று. மனமே ஒரு கணமேனுஞ் சிரததையன்பு செய்ப்பெறில் எம்மைச் சிவகணங் களோடிருத்துவர், ஆகலாற் சிவபெருமானைக் கிரமப்படி விரும்பித் தியானஞ்செய்யெனக் கூட்டுக. பொக்கணம்—
பிக்ஷப்பை.

(23)

திரியும்பணியுமிதழியுமாருஞ்சிறந்திடுபா
திரியும்பணியும்புலியூர்சிவார்ச்சனைப்பத்
திரியும்பணியுந்தொழிலும்விடார்க்குச்சிறந்தநெய்தோய்
திரியும்பணியுந்தியவிளக்காஞ்சிவஞானமதே.

(இ - ஸ:) திரியும் பணியும் இதழியும் ஆரும் சிறந்திடு பாதிரி யும் பணியும் புனை புலியூர்—நகருகின்ற பாம்பையும் கொன்றை மாலையையும் ஆத்திப்பூவையும் சிறந்த பாதிரிமலரையும் ஆபரணங்களையுந் தரித்த புலியூராது,—சிவ அர்ச்சனைப் பத்திரியும் பணியுந் தொழிலும் விடார்க்கு—சிவபூசைக்கு [வேண்டப்படும்] பத்திர புஷ்பமுதலிய உபகரணங்களையும் வணங்குந்தொழிலையுங் கைவிடாத சிவபத்தர்களுக்கு,—திரியும் பணி சிறந்த நெய் தோய் உந்திய விளக்கு சிவஞானம் ஆம்—திரியையுந்திரித்து நல்ல நெய் யிற்கோய்த்துக் [கொளுவித்] தூண்டிய தீபம்போலச் சிவஞானம் பிரகாசிக்கும். எ - று. ஈற்றடியிற் பண்ணி பணி என நின்றது. சிவஞானம் அது சிவஞானமாகிய அது.

(24)

அதரங்கரங்களிலவுமங்காந்தளமுகுறத்தோ
யதரங்கரங்கவர்ப்புங்குழன்மாதுருவாய்மருவி
யதரங்கரங்கன்பணிபுலியூரென்றுற்பிறவி
யதரங்கரங்கவடைத்தமுதாக்குமருள்வருமே.

(இ - ஸ:) அதரம் கரங்கள் இலவம் அம் காந்தள் அழகு உற வாயுதடுகளும் கைகளும் [முறையே] இலவமலர் செங்காந்தட்டு என்பவற்றினழகுபொருந்த,—தோயதரம் கரம் கவர் டு குழல் மாது உருவாய் மருவிய-முகிலை இறைகவரும் பூவைமுடித்த கூந்தலை யடைய மோகினிவடிவாகித் தழுவிய,—தரங்க [அ] ரங்கன் பணி

புலியூரன் என்றால் - திரைமறிகின்ற ஆற்றிடைக்குறையாகிய சீரங்கத்தில் வசிக்குந் திருமால் வணங்குகின்ற புலியூரில் எழுந்தருளி யிருக்குஞ் சிவபெருமானென்று [ஒருகாற்] துதித்தால்,— பிறவி அதர் அங்கு அரங்க அடைத்து அமுது ஆக்கும் அருள் வரும் - [அவர்க்குப்] பிறவி [வரும்] நெறியை அங்கே முழுவதுமடைத்து முத்தியையுண்டாக்குந் திருவருள்பதியும். எ - று. இலவம் காந்தள் என்பன ஆகுபெயர். தோயதரம் சலதரம். (25)

வரவந்தகாரம்பயில்கண்டார்பூமகண்மார்பிடங்க
வரவந்தகாரம்புகொண்டிகல்வாட்டிமகிழ்ந்தபுங்க
வரவந்தகாரம்புலியூர்மன்னினர்மற்றென்றனமேல்
வரவந்தகாரம்யமின்றுனக்கேவரிலந்தரமே.

(இ - ள்:) வரம் பயில் அந்தகாரம் கண்டார் - பேன்மை பொருந்திய இருள்போலுங் கரிய திருக்கண்டத்தையடையவரும்,- பூமகள் மார்பு இடம் கவர வந்த கார் அம்பு கொண்டு இகல் வாட்டி மகிழ்ந்த புங்கவர் - இலக்குமி மார்பை யுறைவிடமாகக் கவரப்பெற்ற கரிய விஷ்ணுவாகிய 'அம்பினுலே மாறுபட்ட அசரரை வென்று [சுரரை] யுவந்த மகாதேவரும்,- அவம் தகார் - பயனில் கிருத்தியங்களிற் [றிருவளம்] பொருந்தாதவரும்,- அம் புலியூர் மன்னர் - அழகிய புலியூரருமாகிய சிவபெருமான் [என்னிடத்து] நிலைபெற்றிருக்கின்றனர்,- மற்று என்மேல் வரவு அந்தகா [இ] ரயியம் இன்று - அவ்வியல்பையடைய என்மேல் [உயிர்கவர] வருதற்கு அந்தகனே உனக்குப் பூரணவிருப்ப முண்டாகாது,- வரில் உனக்கே அந்தரம் - [ஒருபோது] வரில் உனக்கே கேடு (சம்பவிக்கும்) எ - று. கவரவந்த என்பதைக் கவர்ந்த என ஒருசொன்னீர்மைத்தாகக்கொள்க. தன் சாரியை.

அந்தரங்கம்பகர்ந்தாயிடையார் செய்யதிமயலா
மந்தரங்கம்படுவேலையில்வீழ்ந்திங்கழிகுவனே
வந்தரங்கம்பயின்மாலை என்போற்றற்கரும்புலியு
ரந்தரங்கம்பயில் ரூடியபாதவமாதங்கனே.

(இ - ள்:) அந்தரங்கம் பகர்ந்து ஆயினழயார் செய் அதி மயல் ஆம் - இரகசிய வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பெண்கள் செய் கின்ற மிக்க மயக்கத்தாலாகிய,- அம் தரங்கம் படு வேலையில் வீழ்ந்து இங்கு அழிகுவனே - அழிகிய திரைமறிகின்ற [காம] சமுத்திரத்தின்கண் வீழ்ந்து தமியேயனிங்கே கெடக்கடவேனே?,- அந்த (அ) ரங்கம் பயில் மால் அயன் போற்றற்கு அரும் புலியூர் - அந்தத்திருவரங்கத்தில் வசிக்கும் விஷ்ணுவும் பிரமாவுந் (தன்

பெருமை) கூறுதற்கரிய புலியூரிலுள்ள,—அந்தம் அரங்கு பயின்று ஆடிய பாத - அழகிய கனகசபையிலே(பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு) வாக்குத்தத்தஞ்செய்து, (அவ்வாறே) அநவரததாண்டவஞ்ச செய் தருஞின்ற திருவடிகளையுடையவரே,— அ மாது அங்கனே - அந்தவுமாதேவிபொருந்திய திருமேனியையுடையவரே. எ - று. அம் மாது என நிற்கற்பாலது அ மாது என நின்றது. (27)

மாதங்கங்கோடுவிற்குறோடாகக்கிவண்புலியூரின்மத
மாதங்கங்கோடுறப்பாய்ந்தவப்போதிவண்மாழ்குறவிம
மாதங்கங்கோடுமருவியகுன்றிடைவந்தவரார்
மாதங்கங்கோடுமூன்வந்தளித்தானென்றார்.

(இ - ள:) மா தங்கம் கோடு வில் தோடு ஆக்கி வண் புலியூரில் - மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமாகிய மேருவையுஞ் சங்கையும் (முறையே) வில்லுங்காதணியுமாக்கிய சிவபெருமானது வளவிய புலியூரில்,-மத மாதங்கம் கோடு உறப் பாய்ந்த அப்போது இவள் மாழ்குற - மதத்தையுடைய ஒரு யானையானது கொம்பினாலே குற்றும்படி பாய்ந்துவந்த அப்பொழுது இம்மாதுமயங்கி விட,-விம்மா தங்கு அங்கு ஒடும் அருவிய குன்றிடை வந்தவர் ஆர் - ஒலித்துக்கொண்டுபொருந்திய அவ்விடத்துப்பாடு மருவியை யுடைய குன்றின்கண் வந்துகாத்தவரிவர்தாமோ,—மாது அங்கம் கோடுமூன் ஒரு மன்னவன் வந்து அளித்தான் - மயங்கிய விம்மாது (குற்றுண்டு) சரீரங் (கீழே) விழுவதற்குமுன் ஒருதலைமகன் வந்து காத்தனன். எ - று. அவனே இவட்கு நாயகன் என்பது குறிப் பெச்சம். ஆக்கி என்பது பெயர். புலியூரிற் குன்றெனவியையும். செய்யுளாகவிற் சுட்டுமூன் வந்தது. [பாங்கியறத்தொடுநிற்றல்.]

மன்னைவலையுடைத்தோற்றந்தபநின்புகழ்மறவா
மன்னைவலையுரைத்துப்பெறுவேன்கொன்மதிமுடியா
மன்னைவலையுறுதீவிற்சிறந்திடும்வண்புலியூர்
மன்னைவலையுற்கண்டாவுன்றுண்மலர்த்தாமரையே.

(இ - ள:) ஆவலை உடை மன் தோற்றம் தப - அவாவுடைமையான் வரும் பிறவி கெடும் பொருட்டு.— நின் புகழ்மறவாமல் நாவல் உரைத்துப் பெறுவேன் கொல் - தேவரீருடைய திருப்புகழை (ஒருபொழுதும்) மறவாமல் நாவினாலே வல்லவாறு துதித்துப் பெறுவேனே,—மதிமுடியா - பாலசந்திரன் றவமுந் திருமுடியை யுடையவரே,—மன் ஐ உறு நாவல் தீவில் சிறந்திடும் வண் புலியூர்

மன்னு - (மற்றையதீபங்களில்) மிகுந்தவழகுபொருந்திய சம்புத் தீபத்துள்ள (சிவகேஷத்திரங்கஞக்குட்ட) சிறந்த வளவிய புலியூரி வெழுந்தருளியிருக்குந் தலைவரே —அலை உறம் கண்டா - இருளையும் வென்ற கரிய திருக்கழுத்தையுடையவரே, —நின் தாமரை மலர்த் தாள் - தேவர்ருடைய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை. எ - று. இரண்டாமடியில் ஜ சாரியை. நான் காமடியிற் குறிந்தீ மோற்று உயிர்வர இரட்டாது நின் ற து. புலியூரிலெழுந்தருளி யிருக்குந் தலைவரே, -பிறவிகெடும்பொருட்டு, முடியையுடையவரே. கழுத்தையுடையவரே, (என்று) தேவர்ருடைய திருப்புகழை வல்ல வாறு துதித்துத் திருவடிகளைப் பெறுவேனே எனக்கூட்டுக, (24)

தாமரைப்பாலரும்புல் ஹரிசாத்தினர் தங்குகரத்
தாமரைப்பாலத்தர்தென்புலியூர்வரைத்தண்ணுளபத்
தாமரைப்பாலரையன்றுமாதுந்தசையொடிந்கே
தாமரைப்பாலருந்தித்தங்குமேகத்தடமரிதே.

(இ - ள:) தாம் அரும் அரைப் பால் புல் உரி சாத்தினர்— தாமரிய திருவரையின்கண்ணே புலித்தோலையுடுத்தவரும்,—கரத் தாமரைத் தங்கு பாலத்தர் - கையாகிய தாமரைமலரிற்றங்கிய மழுவையுடையவருமாகிய சிவபெருமானது,—தென் புலியூர் வரை - தெற்கின்கணுள்ள புலியூர் வரையில் - தண் துளபத் தாமரை பாலரை அன் நீரும் மாதும் - (காத்தற்றெழுழிலாற்) குளிர்ந்த துளசிமாலையைத்தரித்த விள்ளுவையுங் [கட்டழகால்] அவ்விள்ளு வுக்குப் புதல்வளுகிய மன்மதனையுமொத்த நீரும் இப்பெண்ணும்,— தசை ஒடு தாம் மரைப் பால் அருந்தி இங்குத் தங்கும் - (மான்) றசையோடு தாவுகின்ற மரைப்பாலையண்டு (இவ்விரவில்) இங்கே தங்குங்கள்,— ஏகத் தடம் அரிது - அப்பாற்செல்லுதற்கு வழி யரிது. எ - று. உவமவுருபீறு குறைந்தது. ஈற்றடியில் தாவும் என்பது தாம் என நின்றது. தசை மான்றசை என்பது ‘வலைப் பெய்தமான்றசைதேன்றேயுத்தருந்தி மரைமூலைப்பா, அலைப் பெய்தவார்தினைமுரலுமூண்டு’ என்பதனும் அறிக. [விருந்து விலக்கல்.] (30)

தடங்கடிவேங்கைநிழலொருவித்தவிக்கும்பெருப்பாந்
தடங்கடிவேங்கையுங்காட்டிடில்வேங்கடஞ்சார்ந்தகடி
தடங்கடிவேங்கையுரியார்புலியூரிற்றையல்கஞ்சத்
தடங்கடிவேங்கையலர்வயலாகசரிப்புண்கிலே.

(இ - ள:) பெரும் பாந்தள் தடம் கடி வேங்கை நிழல் ஒரு வித் தவிக்கும் - (தன்கட்டப்பியிலும்) பெரும்பாம்புகழும் மலைப்பக்கத்திலுள்ள மணம்பொருந்திய வேங்கைமரநிழலை நீங்கியவழி

(வெம்மைபொருது) துடிக்கும்,—தங்கு அடி வேம் - (தன்கட்ட) சென்றுசார் வோரதடிகளும்வேகும்,—காட்டிடில் கையும் வேம் கடம் - (தன்னீச்) சுட்டிக்காட்டில் அக்கையும் வேகும் (அத்தன் மைத்தாகிய கொடிய) சுரமானது — சார்ந்த கடி தடம் கடி வேங்கை உரியார் புலியூரில் தையல் சரிப்பு உண்கில் - பொருந் திய திருவரையில் அஞ்சத்தகும் புலியினது தோலையுடுத்த சிவ பெருமானது புலியூரில் வசிக்கும் நம்புதல்வி நடக்கப்பெறின்,— கஞ்சத் தடம் கடி வேங்கை அலர் வயல் ஆக— தாமரைப்பொய்கை சிறந்த பொன்போலுந் தாதை இறைக்கும் (தன்னிய) மருத நிலமாகக்கடவது. எ - ரு ஒருவினாலென்னும் வினையெச்சம் ஒருவியெனத்திரிந்து நின்றது. வேகும் என் பது இருவழியும் வேமென்னிறது. ஈற்றடியில் வேங்கை ஆகுபெயர் கொடிய சுரமானது நம்புதல்வி நடக்கப்பெறின், தன்னியமருதநிலமாகக் கடவது எனக்கூட்டுக. [சுரந்தனிவித்தல்] (31)

புண்டரிகத்தர்தொழும்புலியூர்வெண்டுதியணி
புண்டரிகத்தர்புயலார்பொருப்பினிற்போற்றுதிசைப்
புண்டரிகத்தரத்தார்நின்மறக்கவும்போதுமனம்
புண்டரிகத்தரவக்குயிலாலன்றுபோந்தவரே.

(இ - ன:) புண்டரிகத்தர் தொழும்புலியூர் - தாமரைமலையாசனமாகவுடைய பிரமாவும், நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுவும் வணங்கும் புலியூரையுடையவரும்,—வெண் டூதி அணி புண்டரி - வெண்மையாகிய விழுதியைத் திரிபுண்டரமாகத்தரித்தவரும்,—கத்தர் - விசுவகருத்தாவுமாகிய சிவபெருமானது,— புயல் ஆர் பொருப்பினில் - முகிலார்ந்தமலையின்கண்,—போற்றுதிசைப் புண்டரிகத் தரத்தார் - (உலகைக்) காக்குந் திக்கயங்களுட் புண்டரீகம் போலுந்தலைவர்,— து அரவக் குயிலால் மனம் புண் தரிக அன்று போந்தவர் - (தமதுபிரிதற்குறிப்பை அறிந்தநமக்குப்) பகையாகிக் கூவுகின்ற ஏயிலினாலே மனம் புண்பட (அதனைத்தாமறிந்திருந்தும்) அன்று (எம்மைப்பிரிந்து) சென்றவன்கண்ணர் (ஆகவின்),— நின் மறக்கவும் போதும - (இன்று) நின்னைமறந்திருக்கவுங்கூடும். எ - ரு. மூன்றுமடியிற் புண்டரீகம் புண்டரீகம் எனவும், நான்காமடியில் தூ து எனவுங்குறுகினின்றன. இந்நான்காமடியிற் புண்டரிக்க என்பதுபுண்டரிக என நின்றது. [பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்] (32)

தூராகமாகனகச்சிலைகொண்டவன்றந்தமெழுந்
தவராகமாகவரிதேட்டியவன்றன்புலியூர்த்
தவராகமாகரமானேனமக்கருட்டன்மைதந்து
தவராகமாகவொளியானைப்போற்றறகுதிநெஞ்சே.

(இ - ள்:) கணகம் மா சிலை தவர் ஆக கொண்டவன் - பொன் மயமாகிய மேருகிரியை வில்லாகக் கொண்டவரும், — தந்தம் எழுந்த வராகம் ஆக அரி தேடு அரியவன் - கொம்புமுளைத்த பன்றியாக விஷ்ணுதேடிக் காணுதற்கரியவரும், — தன் புலியூர் தவர் ஆகம் ஆகரம் ஆனேன் - தன்னிய புலியூரையும் துறவிகளது இருதயத் தையுந் தமக்கு வாசஸ்தானமாகவடையவருமாகிய சிவபெருமான், — தன்மை அருள் தந்து எமக்கு உதவ - தமக்கு இயற்கையாகிய திருவருளை எமக்குத் தந்துபகரித்தற்பொருட்டு, — [இ] ராக மாகம் ஒளியானைப் போற்றல் தகுதி நெஞ்சே - செவ்வானம் போலுந் திருமேனிப் பிரகாசமுடைய அச்சிவபெருமானை வழி படுதல் [எமாற்செய்யத்] தக்கதுமனமே. எ - று. முதலடியில் மா நிறம். (33)

குதிக்கும்புரையற்றபந்தெறிந்தோவன்கொழுங்கயல்கள்
குதிக்குட்புனல்குடைந்தோவினநீருக்குங்கோட்டினைத்த
குதிக்கும்புகற்றுகொங்கையெனவாட்டங்குணக்குன்றனன்
குதிக்கும்புகழ் பெறுதென்புலியூர்வரைக்கோமளமே.

(இ - ள்:) குதிக்கும் புரை அற்ற பந்து எறிந்தோ - [நின்] காற்குதிக்கும் நிகரற்ற பந்தை எறிந்து விளையாடுதலானே, — வன் கொழும் கயல்கள் குதிக்கும் புனல் குடைந்தோ - அழகிய மதர்த்தகயனமற்சங்கள் பாயுஞ்கணையிற் சலக்கிரைடைசெய்த லானே, — இள நீருக்கும் இனைக் கோட்டுக்கும் தகுதி புகல்தரு கொங்கை வாட்டம் என் - இளநீருக்கும் இரண்டியானைக்கொம் புக்கும் ஓப்புச்சொல்லத்தகும் நின் முலைகள் வாடுதற்குக் காரணம் யாது, — குணக் குண-குணமலையாகிய சிவபெருமானது, — நான்கு திக்கும் புகழ் பெறுதென்புலியூர் வரைக் கோமளமே - நான்கு திகந்தம்வரையும் புகழ் பொருந்தப்பெற்ற தெற்கின்கணுள்ள புலியூர் யலையில் வசிக்கும் இளமைச்செவ்வியையுடைய [நந்] தலைவியே. எ - று. வாட்டம் ஈண் டுக் குறிப்புமொழியாய் விமமுதலை யுணர்த்தி நின்றது. [ஜியங்கரந்து தையலைவிழுதல்.] (34)

வரையாவனவிபிவேதன்செய்யாதன்பர்மாட்டனுவாய்
வரையாவனவிபெண்ணுணுயன்றுபவன்வண்புலியூர்
வரையாவனவிதரமன்னவாமெய்வருத்தமுறேல்
வரையாவனவிகரியாநம்மாதைமனந்தருளே.

(இ - ள்:) வரையா வனம் விபி வேதன் செய்யாது - வினைப் பயன்களை வரையறுத்து [எழுதிய] எழுத்தாகிய விதியை [மறித்தும்] பிரமா எழுதாவகை, — அன்பர்மாட்டு அனுவாய் வரையாவன் - தம் மெய்யன்பர் மாட்டனுவைப்போலத் தோன்றுதும் மலையைப்

போலத் தோன்றியும் நிற்பவரும்,—ஆண் பெண் அவியாய் அன்று ஆபவன் - ஆண் பெண் அவியாகியும் அவையல்வாகியு மிருப் பவருமாகிய சிவபெருமானது,—வண் புலியூர் வரை - வளவிய புலியூரின்கண்,—ஆவல் நலிதர மன்னவா மெய் வருத்தம் உறேல் - காம [நோய்] வருத்த நந்தலைவரே நீர் மேவிவருந்தாதொழிக,— வரையா - [என் சொல்லை] ஏற்றுக்கொண்டு,—அனவி கரி ஆ நம் மாதை மணந்தருள் - அங்கினிசான்றுக [இனிதீர்] நம்மாதை வரைந்துகொள்ளுக. எ - று. வன்னம் வனம் எனவும் ஆக ஆ என வும் நின்றன. அணுவாய் வரையாதல் முறையே சாமானிய விசேட வியாபகமாதல். ஆக்கம் ஈண்டு உவமைப்பொருள் குறித்துநின்றது. “ஆள்வாரிலிமாடாவேனே ”என்புழிப்போல. [வரைவு கடாதல்.]

மணக்குஞ்சரத்திருமாற்கரியவர்வண்புலியூர்
மணக்குஞ்சரார்ந்தமரந்தனர்சேவல்வரும்பெடையை
மணக்குஞ்சரந்தைபெடையாற்றப்புள்ளுறைவான்கழியே
மணக்குஞ்சரமெய்துவேளதிர்ந்தானெங்கண்வாழ்குவமே.

(இ - ஸ:) மண் நக்கும் சரதம் திருமாற்கு அரியவர் - மண் ணை வகையுண்ட மெய்யறிவையுடைய விஷ்ணுவுக்கு [அவ்வறிவு மயங்கியவழிக்] கானுதற்கரிய சிவபெருமானது,—வண் புலியூர் மணம் குஞ்சரர் நம் மறந்தனர் வளவிய புலியூரின்கண் [அன்று] எம்மை [இனிது] கலந்தமதயானையானவர் [இன்று] எம்மை மறந்தனர் [போலும்].—சேவல் வரும் பெடையை மண பெடை குஞ்ச அரந்தை ஆற்ற - சேவல் தன்னை [அவாவி] வரும்பெடையை [உவப்பனசெய்து] புனைய, அது [அங்கணம் வருந்] தனபார்ப்புக்களை [இரையருத்திப்பசி] வருத்தந் தணிக்க, —புள்ளுறை வான் கழியே [இங்கணம் ஒன்றை யொன்றுதரித்துப்] புட்கள் வாழும் பெரிய கானலே,—மணக்கும் சரம் வேள் எய்து எதிர்ந்தான்-மணங்கமழும் மலரம்புகளை மன்மதன்பிரயோகித்து எதிர்த்தான்,—எங்கண் வாழ்குவம் - இனி எவ்வாறு நாழுயிர் வாழுவோம். எ - று. சரதம் ஆகுபெயர். இரண்டாமடியில் மணண மண எனவும், ஈற்றடியில் எங்கணம் எங்கண் எனவும் நின்றன. விளிப்பெயரடை உள்ளுறை யுவமப்பொருட்கண் வந்தது. [காமமிக்கழிப்படர்கிளவி.] (36)

குவலயம்போதுவண்டுண்ணுமப்போதுகுறித்திடுசங்
குவலயம்போதுகரத்தனபர்வேட்டனர்கூட்டமெங்சால்
குவலயம்போதுகண்ணுய்சபைவாணரைக்கூடித்தொழுக்
குவலயம்போதறுதென்புலியூர்வல்லிக்கறுகவே.

(இ - ஸ:) குவலயம் போது வண்டு உண்ணும் அப்போது - இந்தற்பூக்களிலுள்ள [தேனை] வண்டுகளுண்ணும் அம்மாலைக்

காலத்து - குறித்திடு சங்கு வலயம் போது கரத்து அன்பர் கூட்டம் வேட்டனர் - குறித்துணரப்படுஞ் சங்கரேகை சக்கரரேகைகள் நீளப்பெற்ற கைகளையுடைய நம்மன்பர் நினது கையோகத்தை விரும்பினர், - என் சொல்குவல் - [இதற்கு] யான் யாதுசொல் வேன், - ஜி அம்பு ஒது கண்ணேய் - அழகிய அம்பையுவமிக்குங் கண்களையுடையாய், - சபை வான்ரைக் கூடித் தொழி - [சிவ மூர்த்திபேதங்கட்குளைல்லாம் ஒப்புயர்வற்ற மகாமூர்த்தியாகி] [சபாநாயகரை [ஒரு ந்து] திரண்டு [தரி சித்து] வணங்கும் பொருட்டு - குவலயம் போது உறு தென் புலியூர் வல்லி - [இந் நிலவுகைத்தவர்] எய்தப்பெறுஞ் [சைவதலங்களுண்] மிகக் தெற் கின்கணுள்ள புலியூரில் வசிக்கங் காமவல்லிபோல்பவளே, - கூறுக - நீகூறுவாயாக எ - று போது, சங்கு வலயம் குவயலம் என்பன ஆகுபெயர். உடம்படுத்தற்கு உபசாரவிலி ஈரிடத்துத் தந்து கூறினால்லன்கை. [பாங்கியிரவுக்குறிவேண்டல்.] (37)

வல்லிக்கரம்பயில்வேண்முலைசொல்லியிமானுமந்த
வல்லிக்கரம்பையுவமையன்றேநன்பவாள்சனன
வல்லிக்கரம்பையமுதன்பர்க்காம்புலியூர்வரை
வல்லிக்கரம்பற்றிநீக்கிலையங்குனென்மால்கடற்கே.

(இ - ன்:) வல் இக்கு அரம் பயில் வேல் மானும் முலை சொல் விழி அந்த வல்லிக்கு - (முறையே) குதாடுகருவியையும் கருப்பஞ் சாற்றையும் அரத்தொடு பயின்றவேலையும் போலுந் தனங்களை யுஞ் சொல்லையுங் கண்களையுடைய அந்தமாதுக்கு, - அரம்பை ஆவமை அன்றே நன்ப - தேவரம்பையும் நிகரல்லள் (அதுநிற்க) நன்பனே, - சனன வல்லிக்கு வாள் - சனனவிலங்கையரியும் வாளுஷி, - அன்பர்க்கு அரம்பை அமுது ஆம் புலியூர் வரை - தம்மெய் யன்பர்க்குக் கதலிக்கனியும் அமுதுமாகிய புலியூரரது வரையின கண், - மால் கடற்கு என் வல் இக்கரம்பற்றி அங்குன் நீக்கு இலை - (அம்மாதுதந்த) மேமாகசமுத்திரத்தினின்றுமென்னை (நின்) வலிய இக்கையினுற்பற்றி அங்கே எடுத்தாயில்லை (இங்கே கழறுவதனுற் பயன்யாது?). எ - று இக்கு, அரம்பை என்பன ஆகுபெயர். ஏகாரம் பலரறிதேற்றத்தின்கணவந்தது வரையாகிய அங்குனென வியையும். [கிழவோன்கழற்றெதிர் மறுத்தல்] (38)

மா லுக்குவந்தனசெய்யாமற்போற்றிடின்மாயையைனு
மா லுக்குவந்தனவாய்வருவார் மற்றியரனெனதா
மா ஒக்குவந்தனைசெய்தமுன்வாழ்த்தவளையருளி
மா லுக்குவந்தபுலியூர் மாகவன்கங்கையரே.

(இ - ள) மாலுக்கு வந்தன செய்யாமல் போற்றிடன் - மயக் கத்திற்கு (நிமித்தமாய்) வருவனவற்றைச் செய்யாது தமிழை வணங்கித் துதிக்கின்,-மாயை எனும் மாலுக்கு வந்து அனவாய் வருவார் - (அவரது) மாயையென்னும் மேகத்திற்குச் சண்டமாரு தம்போல வருவார் -யான் எனது ஆம் மால் உக்கு முன் வந்தனை செய்து வாழ்த்த - (விஷ்ணு) யான் எனதென்னும் அகங்கார மமகாரங்களாகிய பெருமை குன்றித் திருமுனினின்று வணங்கிக் குதிக்க, -மாலுக்கு வளை அருளி - அவ்விஷ்ணுவுக்குச் சக்கரத் தைக் கொடுத்தவரும் -உவந்த புலியூர் - புலியூரை யுவந்தவரும், -வண் மாக கங்கையர் - வளவிய ஆகாயகங்கையைத் தரித் தவருமாகிய சிவபெருமான் எ - று. மற்று அசைநிலை அருளி பெயர்; இனி வினையெச்சமெனக்கொண்டு, உவத்தல் வினைக்குச் செய்ப்படுபொருண் மாவெனக்கோடலுமொன்று. (39)

கங்கைப்பொருவருசெஞ்சடையார்கமலாலயனார்
கங்கைப்பொருவளனக்கொண்டிரந்தார்தமைக்காய்தருமோ
கங்கைப்பொருவினராகத்துள்ளார்செங்கயல்வயலிற்
கங்கைப்பொருபுலியூரென்பார்க்கில்லைகன்மங்களே.

(இ - ள:) கங்கைப் பொருவு அரு செம் சடையார் - கங்கையைத் தரித்த நிகரற்ற சிவந்த சடையையுடையவர், -கமல ஆலயனார் கம் கை கொண்டு பொருள் என இரந்தார் - பிரமகபாலத்தைப் (பிசூாபாத்திரமாகக்) கையிற் கொண்டு பொருள் (கொடு) என்று யாசித்தவர், -தமைக் காய்தரு மோகம் கைப்பு ஒருவினர் ஆகத்து உள்ளார் - (உடைய) தா'மைப் பிறவியில் வீழ்த்துக் கெடுக்கின்ற அவாவை வெறுத்துவிட்ட ஞானிகளது இருதயத்தில் (என்றும்) உள்ளவர், -செம் கயல் வயலில் கங்கைப் பொரு புலியூர் என்பார்க்கு - செவ்விய கயன்மற்சங்கள் வயலிலுள்ள வரம்பருகை மோதும் (நீர்வளவிய) புலியூரையுடைய வரென்று (இவ்வாறு) துதிக்குஞ் சிவபத்தர்களுக்கு. -கன்மங்கள் இல்லை - கன்மங்கள் ஏறுதலில்லை. எ - று. (40)

கன்மத்தமுந்துபவங்கெடவேண்டிற்கடல் கடையக்
கன்மத்தமுங்கொளுமால்விடைப்பாகன்கடுக்கையலங்
கன்மத்தமும்புனையும்புலியூரன்கருதுமைம்மு
கன்மத்தமும்மைக்கரியுரியான்புகழ்கற்றிடுமே.

(இ - ள:) கன்மத்து முந்து பவம் கெட வேண்டில் - கன்மத்தினால் வரும் பிறவிகெட விரும்புகில் - கடல் கடையக் கல் மத்தமும் கொளும் மால் விடைப் பாகன் - கடல்உடையும்பொருட்டு

மந்தரமலையை மத்தாகவும், வாசகிமுதவியவற்றை நாண்முத வியவாகவுந் (திரித்துக்) கொண்ட விஷ்ணுவாகிய இடபத்தை வாகனமாக நடத்துபவராம்,—கடுக்கை அலங்கல் மத்தமும் புனியும் புலியூரன் - கொன்றைமாலையையும் மதுமத்தமாலையையுந் தரித்த புலியூரமும்,—கருதும் ஐமுகன் - (அன்பர்களாலே)தியானிக்கப்படும் சசானம்முதவிய ஐந்து திருமுகங்களையுடையவரும்,—மும்மை மத்தக் கரி உரியான் புகழ் கற்றிடும் - மும்மதங்களையுடைய யானைத் தோலைப்போர்த்தவருமாகிய சிவபெருமானது திருப்புகழை (நம்மவர்களே அநவரதமுங்) கற்றுத் துதியுங்கள். எ - று. முதலடியிற் கனமத்த என்புழி ஈற்றகரஞ் சாரியை. (41)

கற்கடகத்தளைமுக்கனிதூர்க்கும்கவின்புலியூர்
கற்கடகத்தருநெஞ்சினன்காணவங்காட்டுங்கொல்லோங்
கற்கடகத்தணிகாசினிபோற்றிடக்கைவலம்பு
கற்கடகத்தகுகாயுணும்போதர்க்கருத்தனையே.

(இ - ள:) கற்கடகத்து அளை முக்கனி தூர்க்கும் கவின் புலியூர் - ஞெண்டுகளெடுத்த புற்றை முப்பழந் தூர்க்கு மழகிய புலியூராது.—கற்கள் கதக்தரு நெஞ்சினனும் காணக் காட்டும் கொல் - கல்லைப்போலக் (கடினம்) பொருந்திய மனத்தையுடைய தமியே னுங் காணுமாறு காட்டுமோ,—கடக ஓங்கல் அணி காசினி போற்றிட கைவலம் புகற்கு - வாளகிரிகுந்த அழகிய உலகதீ தவர் துதிக்க முத்தியிற் பிரவேசித்தற்கு.—அடகு அத்தகு காய் உணும் போதர் கருத்தனை - இலைக்கறியையும் அந்த (உண்ணத்) தக்க காய்களையும் உண்டு தவஞ்செய்கின்ற ஞானிகளது இருதயத் தின்கண்ணுள்ள சிவபெருமானை. எ - று. இழிவுசிறப்பும்மை மார்றியுரைக்கப்பட்டது. புலியூரான து, கல்லைப்போலும் மனத்தையுடைய தமியேனுஞ் சிவபெருமானைக் காணுமாறு காட்டுமோ எனக்கூட்டுக.

தனக்கரியானைச்சசிதுணையானைத் தகும்பணியா
தனக்கரியானைப்பிரமனையான்பவன் றன்னையென்னை
றனக்கரியானைம்முகன்புலியூரன்சதுரவென்ன
தனக்கரியானையன்றுவென்னையாளுந்தனிமுதனே.ல

(இ - ள:) யானை தனம் சசி துணையானை - யானைபோலுந் தனங்களையுடைய சுதேவிக்கு மனமகனுகிய இந்திரனையும்,— பணி தகும் ஆதனம் கரியானை - சேஷனுகிய பாம்பைக் [கண்டுயில்] பொருந்துஞ் சயனமாகவுடைய கரிய விஷ்ணுவையும்,— பிரமனை ஆள்பவன் - பிரமாவையும் ஆளுபவரும்,—தன்னை எண்ணால் தனக்கு அரியான் - தம்மை அவமதித்த தக்கனுக்குக் காணுதற்கரியவரும்,—

ஜ முகன் - ஜந்துதிருமுகங்களையடையவரும்,--புலியூரன் - புலியூரில் வீற்றிருப்பவரும்,--சதுரன் - நாகரிகரும்,--என் நாதன் - எனது குருவும் --அக்கு அரியான் - என்புமாலையையும் பாம்பையுந்தரித்த வரும்,--ஜயன் தான் - பரமபிதாவுமாகிய சிவபெருமானே,-- என்னை ஆளுந் தனி முதல் - என்னை அநாதியே அடிமையாகவடைய முழுமுதற்கடவுள். எ - று. கரி யானை கரத்தையடையதாகிய யானையென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (43)

முதலைக்கயவரைக்கனன்வின்மாய்த்தடன்மொய்ம்புகெழு
முதலைக்கயவரைபோற்றியமான்முதற்றேவர்பொரு
முதலைக்கயவரைச்செற்றபிரானைமுதுபுலியூர்
முதலைக்கயவரைப்போதால்வணங்கினர்முத்தர்களே.

(இ - ள்:) முதலைக்கயவு அரைக் கன்னலில் மாய்த்து- (கயேந் திரனைப்பற்றிய) முதலையினது பெருமையை அரைநாழிகையில் நிக் கிரகித்து,--அடல் மொய்ம்பு கெழுமு வரை தலைக் கயம் போற்றிய - மிக்கவலிமைபொருந்திய மலைபோலும் அக்கயேந்திரனுக்கு அநுக்கிரகித்த,--மால் முதல் தேவர் பொருமுதலை - திருமால்முதலாகிய தேவர்களது விம்மலையும்,--கயவரைச் செற்ற பிரானை - பதிதர்களாகிய அசரரையுஞ் (சேர) அழித்த எப்பொருட்கு மிறைவரும்,--முது புலியூர் முதலை - பழைய புலியூரில் வீற்றிருக்குங் கடவுளுமாசியகிவபெருமானை,--கயம் வரை போதால் வணங்கினர் முந்தர்கள் - வாவியின்கணுள்ள பூவாலருச்சித்து வணங்கி னவர் மலமுத்தராவர். எ - று. ஆக்கச்சொன் மறைந்து நின்றது.

முத்தருக்கும்பயின்மூர்க்கருக்குந்தவமுற்றிநிற்கு
முத்தருக்கும்வின்னண்திரத்திடத்தோங்கிமுழங்குமுரு
முத்தருக்கும்பழுலைமங்கைபங்கர்முதுபுலியூர்
முத்தருக்கும்வனப்பாரிருதாளென்முடிமணியே.

(இ - ள்:) முத் தருக்கும் பயில் மூர்க்கருக்கும் - மூவேட்டணை களையுமடைய பதிதருக்கும்,--தவம் முற்றி நிற்கும் முத்தருக்கும் - தவத்தைமுடித்து (உடம்போடுகூடி) நிற்குஞ் சீவன்முத்தருக்கும்;-- வின் ஒங்கி அதிர்த்து இடித்து முழங்கும் உருமு தரு - (முறையே) ஆகாயத்திலுயர்ந்து கர்ச்சித்துப் பேரொலிவிளைத்து முழங்கு மிடியும் கற்பகதருவுமாயுள்ளவரும்,--கும்ப முலை மங்கை பங்கர - பூரணாகும்பம்போலும் மூலைகளையடைய உமாதேவிபாகரும்,--முது புலியூர் முத்து அருக்கும் வனப்பார் பழைய புலியூரிலெழுந்தருளி யிருக்கும் முத்தை தயும் (ஒளி) குன்றுவிக்கும் (விபூதிப்பிரகாச) அழகையடையவருமாகிய சிவபெருமானது,--இருதாள் ஏ என் முடி மணி - இரண்டு திருவடிகளுமே என் சிரோரத்தினம் எ - று. மூவேட்டணை அத்தவேட்டணை புத்திரவேட்டணை உலகவேட்டணை என்பன. ஏட்டணை விருப்பம். (45)

மணியருந்துங்ககயமுகத்தேவுமருவுசப்ர
 மணியருந்தும்புருநாரதரும்புகழ்வன்புலியூர்
 மணியருந்தும்விடத்தார்சிவகாமிமருவியர
 மணியருந்துமிவிடையாரெனப்போற்றலென்மாகடனே.

(இ - ள்:) மணி அரும் துங்க கயமுகத் தேவும் - அழகிய அரிய உயர்ச்சிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளும்,- மருவு சுப்ரமணியரும் - (கலியுகவரதரென்று சொல்லும்படி) பொருந்திள சுப்பிரமணியக்கடவுளும்,- தும்புரு நாரதரும் புகழ் வன்புலியூர் மணி - தும்புருநாரதரும் புகழுகின்ற வளவிய புலியூர் லெழுந்தருளியிருக்கும் (எனது கண்) மணி, - அருந்தும் விடத்தார் - நஞ்சையுண்டவர், - சிவகாமி மருவிய (இ) ரமணியர் - சிவகாமி யம்மை வாமபாகத்திற்பொருந்திய மனரம் மியத்தையுடையவர், - உந்தும்விடையார் - இவர்ந்து (செலுத்து) மிடபவாகனத்தை யுடையவர், எனப் போற்றல் ஏ என் மா கடன் - என்று துதித் தலே எனதுவிழுமிய நியதியாம். எ - று மூன்றுமடியில் மணி சிந்தாமணி எனினுமமையும். (46)

கடக்கருமத்தைகமாமகந்தன்னிற்கலந்தசுரர்

கடக்கருமத்தமிகச்செற்றகூத்ததன்கவின்புலியூர்க்

கடக்கருமத்தக்கரியுரித்தோன்பர்க்காய்கருவி

கடக்கருமத்தலோக்கட்டறுக்குங்கதிர்ச்சேகரமே.

(இ - ள்:) கடக்கு அரும் அ மா தகை மகம் தன்னில் கலந்த சுரர்கள் - (ஒருவார்களும்) மேலிடுதற்கரிய அத்துணைப்பெருமை யையுடையாகத்தில்லந்த தேவர்களையும், - தக்கரும் மத்தம் மிகச் செற்ற கூத்தன்-யாககருத்தாவாகிய தக்களையும் மயக்க மிகும்படி தன்டித்த (பஞ்சகிருத்திய) நிருத்தரும் - கவின் புலியூர்க் கரும் கடம் மத்தம் கரி உரித்தோன் ஏ - அழகிய புலியரில் வீற்றி ருக்குங் கரிய மத்தக மதங்கள்பொருந்தியயானையினது தோலை யுரித்தவருமாகிய சிவபெருமானே, - அன்பர்க் கருகாய்விகடம் கரும் தலோக் கட்டு அறுக்கும் - தம்மெய்யன்பரைப் பிறவியிலும்த்து வருத்தும் வேறுபாட்டையுடைய இருவினைகளும் பாசப ந்தமுமாகிய (இரும்பைத்) துணிக்கவல்ல, - சேகு கதிர் அரம் - வைரம்பொருந்தியகூரிய அரமாயுள்ளவர். எ - று. தக்கர் என் புழிப்பன்மை இழித்தற்கண்வந்தது. கருமந்தலோ கருமத்தலோ என்னின்றது. மா அளவு. (47)

சேகரிக்குஞ்சரத்தோல்புனைந்தூர்பவன்றேங்கடுக்கை
சேகரிக்குஞ்சசடைத்தென்புலியூரன் சிறுபிறைசேர்
சேகரிக்குஞ்சனுவிக்குநன்காதலன்றீயவினைச்
சேகரிக்குஞ்சரமென்போநடம்புரிசெம்மலையே.

(இ - ள்:) சேகரிக்குஞ்சரம் தோல் புனைந்து ஊர்பவன் - இடபத்தையும் கரிய யானைத்தோலையுந் (திருமேணியிற்) போர்த்து (வாகனமாக) நடத்துபவரும், — தேம் கடுக்கை சேகரிக்கும் சடைத் தென் புலியூரன் - மனம்பொருந்திய கொன்றைப்பூமாலையைத் தேடியணியுஞ் சடையையுடைய தெற்கின்கணுள்ள புலியூரும், — சிறு பிறை சேர் சேகரிக்கும் சன்னுவிக்கும் நல் காதலன் - பால சந்திரன்பொருந்திய திருமுடியையுடைய உழையம்மைக்குங் கங்கைக்கு மினிய நாயகருமாகிய, — நடத்தும்புரி செம்மலை - (கனகசபையிலே) அநவரததாண்டவஞ் செய்தருஞ்சின்ற சிவபெருமானை, — தீய சேகு வினை அரிக்கும் சரம் என்போம் - (எமது) கொடிய திண்ணிய இருவினைகளை அரிதலைச்செய்யும் அம்பென்று துதிப் போம். எ - று. எதிர் நிரனிறை. கடுக்கை இருமடியாகுபெயர். சன்னுவி - சானவி.

(48)

மலையசத்தார்தருகொங்கையின்னாரமகிழ்ந்தொருவா
மலையசத்தாதிவிடயத்தின்மூழ்குற்றுமாழ்குவனே
மலையசத்தானங்கைவிட்டியத்தக்கன்மகத்தின்மற்ற
மலையசத்தாகச்செயும்புலியூருறைவானவனே.

(இ - ள்:) மலையசம் ஆர்தரு கொங்கை மின்னாரை மகிழ்ந்து * சந்தனக்குழம்பையணிந்த தனங்களையுடைய மின்போலும் மகளிரையுவந்து, — ஒருவாமல் - (அவரை ஒருகணமும்) விட்டுநீங் காமல், — ஜை - கவாமீ, — சத்தம் ஆதி விடயத்தின் மூழ்குற்று மாழ் குவனே, — (தமிழேன் அவர்மாட்டுள்ள) சத்தாதிவிடயங்களில் அமிழ்ந்திக் கெடுவேனோ?, — மலை அசத்தான் அம் கை வீட்டி - பொருகின்ற தகரை வாகனமாகவடைய அக்கினிதேவனதழகிய கையைத் துணித்து, — அத்தக்கன் மற்று மக அமலை அசத்து ஆகச் செயும் - அத்தக்கனது மற்றைய யாகோபகரணப் பொருட் டொகுதியை யெல்லாம் பயனிலவாகச் செய்தருளிய, — புலியூர் உறை வானவனே - புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிதாகாச சொரூபரே. எ - று. சத்தாதிவிடயங்கள் சத்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தங்கள்.

(49)

வானவன்பாலன்றுபாணன்கையோலைவரைந்தனுப்பும்
வானவன்பாலன்னழுதியினுள்மயிலோன்பயில்க
வானவன்பாலன்றலைக்கறியுண்டவன்வண்பதஞ்சேர்
வானவன்பாலனம்வாழ்புலியூரைவணங்குதுமே.

(இ - ஸ:) ஓலை வரைந்து பாணன் கை வானவன் பால் அன்று அனுப்பும் வானவன் - (தமதருமைத்திருக்கரத்தினாலே) 'மதிமலி புரிசை' என்னுந்திருமுகப்பாசரத்தை வரைந்து பாணபத்திரரது கையிற் (கொடுத்துச்) சேரமான் பெருமானுயனுரிடத் தக்காலத் தனுப்பிய மகாதேவவரும்,— பால் அன்ன பூதியினன் - பால்போலும் வெண்மையாகிய விழுதியைத்தரித்தவரும்,— மயிலோன் பயில் க வா ன வ ள் - பயில்வானத்தையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் பொருந்திய திருத்தொடையையுடையவரும்,— பாலன் தலைக்கறி உண்டவன் - (சிறுத்தொண்டநாயனாரது சங்கமபத்தியை எம் போலிக்ட்குணர்த்தியுயிக்கத் திருவளங்கொண்டு) அவருடைய திருக்குமாரராகிய சீராளதேவரது தலைக்கறியைத் திருவழுது செய்தவருமாகிய சிவபெருமானது,—வண் பதம் சேர்வான் சீபாதங்களையடையும் பொருட்டு,—அ அன்பால் - அம்மெய்யன் போடு,—அனம் வாழ் புலியூரரை வணங்குதும் - அன்னப்புட்கள் வாழும் (நீர்வளவிய அவரது) புலியூரத் (தரிசித்து) வணங்கு வேமாக. எ - று. ஈற்றடியில் அவ்வன்பால் என நிற்கற்பாலது அவன்பால் என நின்றது. (50)

குதலைப்பணியமாழி மங்கைபங்களைக் கொல்விடங்கக்
குதலைப்பணியணியும்புலியூரனைக்கூடிவணாங்
குதலைப்பணியதவப்பயனுல்யமகோட்டியின்மாழ்
குதலைப்பணியறுத்தென்மனக்கல்லைக்குழைவித்ததே.

(இ - ஸ:) பண் இய குதலை மொழி மங்கை பங்களை - பண் போலவினிய குதலைக்சொற்களை வசனிக்கும் உமையம்மையை வாமபாகத்திலுடையவரும்,— கொல் விடம் கக்கு தலைப் பணி அணியும் புலியூரனை - கொல்லாநின்ற விஷத்தைக்கக்கும் வாயை யுடைய பாம்பை (ஆபரணமாகத்) தரித்த புலியூரருமாகிய சிவபெருமானை,—கூடி வணங்குதலைப் பணிய தவப் பயன் - (அடியாரோடு)கூடி வணங்குதலைச் சொய்த(எனது)தவப்பயனைது,—யமகோட்டியில் மாழ்கு தலைப் பணி அறுத்து - யமனது தருமசபையில் மயக்கமுறைவிக்குந் தண்டத்தொழிலை விலக்கி.—என் மனக் கல்லைக் குழைவித்தது - எனது மனமாகிய கல்லை நெகுழுவித்தது. எ - று. முதலடியில் இனிய எனற்பாலது இய எனவும், மூன்றாமடியிற் பண்ணிய எனந்டாலது பணிய எனவும் நின்றன. இரண்டாமடியில் தலை ஆலுபையர். ஆல் அசைநிலை, நான்காமடியில் தலைப்பணி என்புழித் தலை-தலைமை. தலைமை-அதிகாரம். தலைமை-பற்றிநிகழுந் தண்டத்தைத் தலைமையென்றது உபசாரம். பணியமொழி என் பதற்குப் பணிவைப்புலப்படுத்திய மொழி எனினும் பொருந்தும்.

வித்தகத்தாலரவம்புலிக்காகவிழுப்பொதுமே
வித்தகத்தாவென்றிரத்தம்புரிந்துமெய்ஞானமுணர்
வித்தகத்தாபுலியூராவினியென்வினைகளெனும்
வித்தகத்தாற்பவமங்குரியாமல்விலக்குகவே.

(இ - ஸ:) வித்தகத்தால் அரவம் புலிக்கு ஆக விழுப் பொது
மேவி - சதுரப்பாட்டினுற் பதஞ்சலிழுனிவர் வியாக்கிரபாதமுனிவர்
பொருட்டு விழுமிய கனகசபையிலே (சதாகாலமும்) பொருந்தி, —
தக தா என நிரத்தம் புரிந்து - தகதானனத் திருநிருத்தஞ்
செய்தருளி, — மெய் ஞானம் உணர்வித்தகத்தா - (அதுவாயிலாக)
அவர்கட்டுத் தத்துவஞானத்தை உபதேசித்த நிமித்தகாரணரே, —
புலியூரா - புலியூரை (அதிமுக்கிய வாசஸ்தானமாக) வுடைய
வரே, — இனி என வினைகள் எனும் வித்து அத்தால் பவம் அங்குரி
யாமல் விலக்குக - இனி எனது இரு வினைகளாகிய வித்தினுண்
ணின்றும் பிறவியாகிய (முளை) தோன்றுமற் றேவரீர் விலக்கி
யருஞுக. எ - று. (52)

குகரப்பருப்பதமங்கைபங்காளர்கொடிறிறந்து
குகரப்பருப்பதத்தோலுரியார்குலவும்புலியூர்க்
குகரப்பருப்பதங்கொள்வார்கொளார்க்குளங்குசியொருங்
குகரப்பருப்பதன்மேற்கதிர்போல்வந்துகூடுவரே.

(இ - ஸ:) குகரபருப்பத மங்கை பங்கு ஆளர் - குகைபொருந்
திய இமயமலையரசனுக்குப் புதல்வியாகிய உமையம்மையை வாம
பாகத்தில் ஆளுகின்றவரும், — கொடிறு இறந்து உகு கரம் பரும்
பதம் தோல் உரியார் - (மதசலம்) கதுப்பை நீங்கி யொழுகப்
பெறுந் துதிக்கையையும் பருத்த கால்களையுழுதைய யானையைத்
(தோல்) உரித்தவரும், — குலவும் புலியூர்க் குர்க் அப்பர் - (எங்குந்
தன்பெயர்) விளங்குகின்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சப்பிர
மணியக்கடவுளுக்குப் பிதாவுமாகிய சிவபெருமான், — உப் பதம்
உளம் கொள்வார் கொளார்க்கு - தந்திருவடிகளை உட்கொள்பவரும்
கொள்ளாதவருமாகிய இருதிறத்தாருக்கும், — கூசி ஒருங்கு கரப்பர்-
நாணி முழுதும் மறைவர், — உப்பு அதன்மேல் கதிர் போல் வந்து
கூடுவர் - அவ்வுவர்க்கடன்மேல்வருஞ் குரியனைப்போலத் தாமே
வந்தடைவர். எ - று. எதிர் நிரனிறை. (53)

கூடம்புடைத் தவயிற்கண்ணிகேள்வன்குளிர்புலியூர்க்
கூடம்புடைத் தமலைமுலைமாதின்குறுமுயவின்
கூடம்புடைத் தமுகங்கண்ணெனவுண்டுகொல்வன்டுகாள்
கூடம்புடைத் தடவாரிசநீலங்கொளக்கண்டதே.

(இ - ள:) கூடம் புடைத்த அயில் கண்ணி கேள்வன் குளிர் புலியூர் - (கம்மியர்) கூடங்கொண்டு புடைத்தியற்றிய வேல் போலும் கண்களையடைய உமையம்மைக்கு நாயகராகிய சிவ பெருமானது குளிர்ச்சிபொருந்தய புலியூரில் (வசிக்கும்), - புடைத்த கூடம் மலை மூலை மாதின் - புடைப்புப் பொருந்திய குவடு (உயர்ந்த) மலைபோலுந் தனங்களையடைய நம் மாதினது, - குறு முயலின் கூடு அம்பு உடைத்த முகம் கண் என - குறிய முயற்கூடாகிய சந்திர ஜையும் அம்பையும் (முறையே) வென்ற முகத்தையும் (அம் முகத்திற் பொருந்திய) கண்களையும்போல, - கூடு அம்பு உடை தடம் நீலம் கொள்வாரிசம் வண்டுகாள் கண்டது உண்டு கொல் - பொருந்திய நீரையடைய தடாகங்களிலே (இரண்டு) கருங்குவளை மலர்களைத் (தன்மேற்) கொண்டு (விகசித்த) ஒரு செந்தாமரைப்பூவை வண்டு களே நீங்கள் கண்டதுண்டோ (சொல்லுக.) எ - று. கொண்டென் னுஞ் செய்தெனச் சங் கொளவெனத் திரிந்துநின்றது. “கண்ணுங் கொளசேறிநெஞ்சே” என்புழிப்போல. முடிக்குஞ்சொல் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. (பெருநயப்புரைத்தல்.) (54)

கண்டதுண்டம் பழமுண்டன சொல்வளைகாமர்குமிழுக்
கண்டதுண்டம் பயிலொண் டொடிவஞ்சியைக்கைதவரைக்
கண்டதுண்டம் படுத்தும்புலியூர்களவரையிற்
கண்டதுண்டம் பகநண்பாவெனெஞ்சங்கலக்கியதே.

(இ - ள:) கண்டு அம் பழம் உண்டு உண்டு அது அன சொல் - கற்கண்டையும் அழியை முக்கனிகளையும் மேன்மேலுண்டால் அதையொத்த (இனிய) சொல்லும், - வளை காமர் குமிழ் கண்டம்- துண்டம் பயில் ஒள் தொடி வஞ்சியை - சங்கையும் அழியை குமிழும்பூவையுமொத்த சமுத்தும் மூக்குமுடைய ஓளிபொருந்திய வளையலைத்தரித்த வஞ்சிபோல்பவளை, - கைதவரைக் கண்டதுண்டம் படுத்தும் புலியூர் கன ஏரையில் கண்டது உண்டு - கீழ்மக்களாகிய அசரரைப் பலதுண்டப்படுத்திய புலியூரரையடைய சிவபெரு மானது முகில்படிகின்ற மலையின்கண் (ஒருகால்யான்) கண்டது மாத்திரமுண்டு, - அம்பக நண்பா என் நெஞ்சம் கலக்கியது - கண்போலக் சிறந்த நண்பனே (ஆஃதொன்றுமே) எனது திடசித் தத்தை (இங்ஙனம்) நிலைகலங்கும்படிசெய்தது. எ - று. (தலை மகன் பாங்கற்குத் தன்னியல்பு கிளத்தல்) (55)

கலகத்தநங்களைச் செற்றுழல்பூவைக்கவின் மலயக்
கலகத்தநந்ததவமுனியாற்சமங்கண்டொருபக்
கலகத்தனம்பயின்மென்னடையாளோக்கலந்தவன்ச
கலகத்தனம்புலியூர என்றுல்வருங்கைவலமே.

(இ - ள்:) கலகம் அநங்களைச் செற்று - (தம்மோடு) காம யுத்தஞ் செய்த மன்மதனைக் கொன்று,—கவின் மலயக் கல் அகத்து அநந்த தவ முனியால் உழல் பூவைச் சமம் கண்டு - அழகிய பொதியமலையில் (வசிக்கும்) முடிவற்ற தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவராற் (றன்னிலை) திரிந்தழுமியை (முன்போல) ஒப்பநிற்பச் செய்து,—அகத்துப் பயில் அனம் மெல் நடையானை ஒரு பக்கல் கலந்தவன் - (தம்மை) மனத்திற்கொண்டு (அருந்தவன் செய்த) அன்னம்போலுங் சுகுமாரநடையினையுடைய உமாதே வியைத் (திருமணஞ்செய்து) ஒரு திருமருங்கிற் சேர்த்துக்கொண்டவர் —சகலம் கத்தன் - சகல பிரபஞ்சங்கட்குங் கருத்தா,— அம் புலியூரன் என்றால் - அழகிய புலியூரையுடையவரென்று [இங்ஙனந்] துதித்தால்,—கைவலம் வரும் - (ஒருதலையாக) முத்தி சித்திக்கும். எ - று. (56)

வலம்புரியும்கழுநீருங்குலாவுமதுமலர்ச்சை
வலம்புரியுங்குழலன்பர்தணந்தபின்வண்புலியூர்
வலம்புரியுங்கொணராழியுமாதர்க்குவான்பகையாய்
வலம்புரியுங்குயிலுந்துணையாயவசந்தனுக்கே.

(இ - ள்:) வலம்புரியும் கழுநீரும் மது குலாவும் மலர் - நந்தி யாவர்த்தமுன் செங்கழுநீருமாகிய இவற்றின் ரேந்பொருந்திய பூக்களை [முடித்த],—கைவலம் புரியும் குழல் அன்பர் தணந்த பின் - நீர்ப்பாசியும் விரும்புங் கூந்தலையுடைய உமாபதியாகிய (நங்) காதலர் (எம்மைப்) பிரிந்தபின்பு,—வண் புலியூர் வலம் புரியும் கொணர் ஆழியும் - வளவிய புலியூரில் வலம்புரியென்னுஞ் சங்கையும் ஒக்கோலை முதலிய பிறவற்றையுங் கொடுவெந் தொதுக்கும் (முரசாகிய) சமுத்திரமும்,—மாதர்க்கு வான் பகையாய் வலம்புரியும் குயிலும் - (இங்ஙனமே முன்னுந்தங்காதலரைப் பிரிந்த) மகளிர்க்குறுப்பகையாய் வென்றிகுறிக்கும் [விருதாகிய] குயிலும் —வசந்தனுக்குத் துணை ஆய - [இதுபொழுது] தம் மன மதனுக்குப் போர்த்துணையாயின. எ - று சிறப்பும்மை விகாரத் தார்ஜூக்கது. [தலைவி தலைமகன் பிரிவாற்றுமை.] (57)

சந்தநத்தேவைநிகர்களக்கண்டையலார்மொழிகாற்
சந்தனத்தேவைகுவேள்கணைபாறிடத்தாரணிவா
சந்தனத்தேவைத்துவண்புலியூரரைத்தந்தருஞ்
சந்தனத்தேவையல்லாற்பணியேன்றெய்வந்தாம்பிறவே.

(இ - ள்:) சந்த நத்து ஏவை நிகர் களம் கண தையலார் மொழி - அழகிய சங்கையும் அம்பையும்போலுங் கழுத்தையுங்கண்களையுடைய பெண்கள் கூறும் பழிமொழியும்,—கால் சந்த னத்து வைகு வேள் கணைபாறிட - தென்றற்காற்றுகிய தேரிற

றங்கும் மன்மதனது மலரம்புகளும் பற்றற,—அணி வாசம் தார் தனத்து வைத்து - [புலியூரர்] அணிந்த மனம்பொருந்திய மாலையை [அரிதிறபெற்று] எனது தனங்களில் வைத்து [ஆற்றி],—வண்பு யூரரைத் தந்தருளும் சந்து அனத் தேவை அல்லால் - [பின்] அவரை [மெய்யுற்றுப் புணரும்படி] எனக்குத் தந்தருளிய தூது [போய்மீண்ட] அன்னமாகிய தெய்வத்தை யல்லது,—பிற தெய் வமே பணியேன் - பிறதெய்வங்களை இனி ஒருகாலும் வணங்கேன். எ - று. களக்கண் களங்கண் என நின்றது. இரண்டாமடியிற் சயந்தனம் சந்தனம் என யகரந்தொக்கது ஏகாரங்கள் இசைநிறை தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைக்கண் வந்தது [ஓன்றே தெய்வம் மற்றிலையென்றல்.]

(58)

தானங்கடியிடநீள்களித்தோவினர் தண்புலியூர்த்
தானங்கடியிடமாநடராசர் தணத்தலிற்சந்
தானங்கடியிடராகவில்வேள்சலசத்தையெடுத்
தானங்கடியிடவந்ததுமாரன்சதுரங்கமே.

(இ - ள்:) கடி இட தானம் நீள் கரித் தோவினர் - மனங்கமழ மதம்பில்கும் யானையது தோலையுரித்துப்போர்த்தவரும்,—தண் புலியூர்த் தானம் கடி இடம் ஆம் நடராசர் - தண்ணிய புலியூராகிய [திவ்விய] ஸ்தானத்தைப் பிரதான ராசதானியாகக் கொண்டரசவீற்றிருக்குந் திருநடராசருமாகிய நங்காதலர்,—தணத்தலில் - [எம்மைப்] பிரிந்தமையினால்,—சந்தானம் கடி இடர் ஆக - சந்தனம் [முதலிய] சைத்தியோபசாரங்கள் கடி யப்படும் உஷ்ணோபசாரங்களாகித் துன்பந்தர,—வேள் வில் சலசத்தை எடுத்தான் அடியிட - மன்மதன் கருப்புவில்லையும் வனசவாளியையுங் [கையில்] எடுத்துப் [போர்] தொடங்க,—மாரன் சதுர் அங்கம் அங்கு வந்தது - அவனது சதுரவித அங்கமும் அங்கே (ஒருங்கு) வந்தது. எ - று. சந்தனம் சந்தானம் என நீண்டது. எடுத்தென்னாஞ் செய்தெனெங்சம் முற்றுய்த்திரிந்து நின்றது. மாரன் சதுரங்கம் தென்றல், இருள், கிளி முதலாயின. (தலைவி பிரிவாற்றுமை.)

(59)

துரங்கமுந்தானையும்யானையுந்தேருமிச்சொல்லிடுஞ்சா
துரங்கமுந்தந்தருளும்புலியூரன்றுதித்தவர்க்கோ
துரங்கமுந்துங்கண்ணனுக்கரியான்ஜெண்டினர்க்குறுமா
துரங்கமுந்துஞ்சன்டயானல்குமுத்திச்சகந்தனையே.

(இ - ள்:) தெரும் யானையும் துரங்கமும் தானையும் இச்சொல்லிடும் சாதுரங்கமும் - இரத கச துரக பதாதி யென்றிங்வனாஞ் சொல்லப்படுஞ் சதுரவித அங்கங்களையுந் துணைக்கருவியாக வடைய இராசர்க்கத்தை,—துதித்தவர்க்கு தந்தருளும் - தம்மைத் துதித்தவருக்கு (இம்மையிற்) கொடுத்தருளுவர்,—புலியூரன் - புலி

ஸூரரும்,—இது (அ) ரங்கம் முந்தும் கண்ணலுக்கு அரியான் - புகழுப் படுஞ் சீரங்கத்தைத் தமக்கு உற்கிருட்டஸ்தலமாகவுடைய விளைவுக்குத் (திருவடி) அரியவரும்,—தொண்டினர்க்கு உறு மாதுரம் - தம்மடியவர்க்கு மிகத் தித்திப்பவரும்,—கம் உந்தும் சடையான் - கங்காசலம் பிரவாகிக்குஞ் சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான்,—முத்திச் சுகந்தனை நல்கும் - (தேகாந்தத்தில்) முத்தியின் பத்தைக் கொடுத்தருளவர். எ - று. சிவபெருமான் தம்மைத் துதித்தவருக்கு இம்மையில் இராசரீகத்தைக் கொடுத்தருளவர், தேகாந்தத்தில் முத்தியின் பத்தைக் கொடுத்தருளவர் எனக்கூட்டுக. (60)

கந்தனையாகமங்கேட்டாற்குமைமணங்காட்டியெறுழ்க்
கந்தனையாகவந்தாற்கரியானைக்கதங்கொடக்கன்
கந்தனையாகத்தடுபுலியூரனைக்கண்டுகண்டு
கந்தனையாகவக்கண்ணார்மயலைக்கடந்தனையே.

(இ - ஸ:) கந்தனை ஆகமம் கேட்டாற்கு உமை மணம் காட்டி - சுப்பிரமணியக்கடவுளிடத்துச் சிவாகமங்களைக் கேட்ட அகத்திய முனிவருக்குத் தாழுமையம்மையை விவாகஞ்செய்த திருமணக் கோலத்தைத் தரிசிப்பித்து, - எறுழக் கந்து அனை ஆக வந்தாற்கு அரியானை - வலிய கற்றூணைமாதாவாகக்கொண்டு (நரசிங்கமாகத்) தோன்றிய விள்ளுவுக்குத் (திருவடிதானுந்தரிசித்தற்கு) அரிய வரும், - கதம் கொள் தக்கன் கந்தனை யாகத்து அடு புலியூரனைக் கண்டு கண்டு உகந்தனை - (செல்லாவழித்தோன்றித் தனக்கே ஏதம் பயக்கும் நிமித்தமாய) கோபத்தையுடைய தக்கனது தலையை யாக சாலையிற்றுணித்த புலியூரமாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தரிசித்து மிகிழ்ந்தனை (ஆகவினன்றே), - ஆகவக் கண்ணார் மயலைக் கடந்தனை - (எனதுமனமே) அமர்த்த கண்களையுடைய பெண் களால் வரும் மயக்கமாகிய (பகையை) வென்றாய். எ - று. முதலடியிற் கந்தனை உருபுமயக்கம். இரண்டாமடியில் அன்னை அனை என நின்றது. [புலியூர் தரிசனமாத்திரையில் முத்திகொடுக்கும் என்பது கருத்து.] (61)

தனையாதரிக்கும்பிரமத்தையோதெனச்சன்முகநா
தனையாதரிக்கும்புகழ்ப்புலியூரனைத்தானுவைநித்
தனையாதரிக்கும்பர்தாருவென்றேர்கிலர்சார்பவப்பந்
தனையாதரிக்குமந்தோவிருப்பாரித்தரணியிலே.

(இ - ஸ:) தனையா தரிக்கும் பிரமத்தை ஒது என - பிள்ளையே நின் (மனத்திற்) றங்கிய பிரணவப் பொருளைச் சொல்லென்று, - சண்முகநாதனை ஆதரிக்கும் புகழ்ப் புலியூரனை - ஆறுதிருமுகங்களை யுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளை அன்புமுதிர்ந்து வினவிய புகழை

யுடைய புலியூரும்,—தானுவை - இலிங்கவடிவையுடைய திருமூலட்டானேசரரும்—நித்தனை - என்றுமுள்ளவருமாகிய சிவபெருமானை,—ஆதர் இக்கு உம்பர் தாரு என்று ஓர்கிலர் - அறிவில்லாதார் கரும்புந் தேவரது பஞ்சதருவமென்று கருதி வழிபட்டிலர்,—சார் பவப் பந்தனை யாது அரிக்கும் (என்று) இத்தரணியில் அந்தோ இருப்பார் - அவர் (அநாதியே) சகசித்த பிறவிக்கேதுவாகிய பாச பந்தத்தை வேற்யாது அரிதலைச் செய்யுமென்று கருதி (ஒரு சிந்தனையுமற்று, இப்பூமியில் அந்தோ(வாளா) இருக்கின்றனர். எ - று. தனையன் தனையன் எனப் போவியாயிற்று. ஈற்றடியில் அரிக்கும் என்புமி என்றென்னுஞ்சொல் அவாய்நிலையான் வருவித துரைக்கப்பட்டது.

(62)

தரணியிலேகையைசேர்புலியூரதருகவரந்
தரணியிலேகைதவத்துழலாமற்சதுமறைவி
தரணியிலேகைவரையாமலெய்துசமன்படார்வை
தரணியிலேகைதொடுத்தயர்தண்டந்தகாதெனக்கே.

(இ - ஸ:) தரணியில் ஏகு ஐயை சேர் புலியூர - (கைலாசகிரியினின்றும்) இமையமலையிற் சென்று (குழந்தையாகி அருந்தவஞ் செய்த) உமையம்மை தழுவும் புலியூரே,—தரணியிலே கைத வத்து உழலாமல் - இப்பூமியிலே அநித்தியமாகிய தொழின் முயற் சிகளிற் சுழன்றுதிரியாமலும்,—சது மறை விதரணி இலேகை வரையாமல் - சதுரவேத தாதாவாகிய பிரமா (வினைப்போகங் களை வரையறுத்து) விதித்தெழுதாமலும்,—எய்து சமன் படார வைதரணியிலே கை தொடுத்து அயர் தண்டம் தகாது - [மரண காலத்திற்றப்பாது] வரும் யமதாதுவர் வைதரணியாற்றிலே கையிற்பற்றி (ஸர்த்துச்) செய்யுந் தண்டனைபொருந்தாமலும்,— எனக்கு வரம் தருக - தேவரீர் தமியேனுக்கு வரந்தந்தருஞ்க. எ - று'

தண்டாதிருக்குஞ்சடைப்புலியூரதபனியக்கோ
தண்டாதிருக்குழைச்சங்காகராவிச்சகந்தனிலே
தண்டாதிருக்கு மொழிந்தருள்வெள்ளித்தடக்குலவே
தண்டாதிருக்குமுடித்தாளெனைப்பொய்தகாமலுக்கே.

(இ - ஸ:) தண் தாது இருக்கும் சடைப் புலியூ - தண்ணிய பூந்தாது பொருந்துஞ் சடையையுடைய புலியூரே,—தபனியக்கோதண்டா - பொன்மயமாகிய மேருகிரையை வில்லாகவுடைய வரே,—திருக்குழைச்சங்கா - திருச்செவியிலே சங்கக்குண்டலத்தைத் தரித்தவரே,—கரா நஞ்சையுண்டவரே,—இச் சகந்தனில் தண்டாது இருக்கு மொழிந்தருள் வெள்ளித் தட குல வேதண்டா - இவ்வுலகின்கண் நீங்காது(வழங்கும்)வேதத்தைச்சொல்லியருளிய வெள்ளி மயமாகிய பெரிய குலகிரியில் வீற்றிருப்பவரே,—பொய் தகா

மலுக்கு - பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தை (மெய்யெனக்கொண்டு) மயங்காமைப்பொருட்டு,—திருக்கு முடித்து எனை ஆள் - அநாதியே சகசித்த ஆணவமலத்தை அகற்றித் தமியேனை (இனி) அடிமைக் கொண்டருஞ்க. எ - று. ஏகாரம் இசைநிறை. (64)

காமதகனந்தருவீரசெய்க்கனிக்கட்கள்பெரு
காமதகனந்தரம்பாய்கவின்புலியூரகலங்
காமதகனந்தகுகரிச்சன்மகன்மக்கடன்மீ
காமதகனந்மைதயாண்டருஞ்ககழற்சித்தியே.

(இ - ள:) காமன் தகனம் தரு வீர - மன்மதனைத்தகித்த வீரரே,—கனிக் கட்கள் பெருகா செய் மதகு அனந்தரம் பாய் கவின் புலியூர - (சோலையிற்பொருந்திய) கனிகளிலுள்ள தேன் பெருகி வயன்மதகுகடோறும் பிரதிதினம்பாயும் அழகிய புலியூரை யுடையவரே,—கலங்கா மதம் கணம் தகு கரிச் சன்ம - அஞ்சாத மதத்தையுடைய முகில்போலும் யானையினதுதோலைப் (போர்வையாக) உடையவரே,—கன்மக் கடல் மீகாம - (ஆனமாக்கலைப்) பாவசசமுத்திரத்தினின்றும் (ஏற்றிமுத்திக்கரையில்லிடும்) மாலுமி யாயுள்ளவரே,—தக நந்தமை ஆண்டு உன் கழல் சித்தி அருள் - (பரிபக்குவத்திற்குத்) தக எம்மை (இனி) அடிமைக்கொண்டு தேவீருடைய திருவடியை அடைதலாகிய முத்தியைத்தந்தருஞ்க. எ - று.

சித்திரைக்குண்மதன்போர்க்கிலக்காயசென்மச்சலரா
சித்திரைக்குப்பதைத்துச்சவியார்கிற்சபைதனினே
சித்திரைக்கும்மறைத்தென்புலியூரன்றிருக்கரம்வீ
சித்திரைக்குண்ணின்றுதாக்கியபாதத்தைச்சிந்திக்கினே.

(இ - ள:) சித்திரைக்கு உள் மதன் போர்க்கு இலக்கு ஆய - வசந்தகாலத்துக்கு (அரசனுக்க) கருதப்படும் மன்மதன்செய்யும் போருக்கு இலக்காகிய,—சென்மச் சலராசித் திரைக்கு பதைத்து சவியார் - பிறவியாகிய சமுத்திரத்தின்கண்மறியுந் (துன்பமாகிய) திரைமோத அதற்குச் சிறிதுந்தளரார்,—மறை இரைக்கும் தென் புலியூரன் - வேதங்களொலிக்கப்பெறுந் தெற்கின்கணுள்ள புலியூரில் வீற்றிருக்குந் திருநடராசர்,—சிற்சபைதனின் நேசித்துத் திருக்கரம் வீசி - சிற்சபையிலே (உயிர்களிடத்து) அன்புமுதிர்ந்து திருக்கரத்தைவீசி,—திரைக்கு உள் நின்று தூக்கிய பாதத்தைச் சிந்திக்கின் - இடுதிரைக்குண்ணின்று (நிருத்தங்க்செய்வதாகத்) தூக்கியருளிய திருவடியைத் தியானஞ்செய்யின். எ - று இரைக்கும் மறை என்புழி மகரவொற்று விரிந்துநின்றது. தியானஞ்செய்யிற் றளரார் எனக்கூட்டுக. (66)

சிந்துரமுங்கிரியும்பகச்சுரன்சிடைதந்துடன
சிந்துரமும்முயிரும்பிளவாகச் செய்சேயுமைங்கைச்
சிந்துரமுந்தொழுதென்புலியூரற்றிகழுநுதற்
சிந்துரமுந்தியவந்தரிபங்கற்றியானித்துமே.

(இ - ள:) சிந்து உரமும் கிரியும் பக - (இந்திரனதுபணியினால் வருணன் மதுரைமேல் விடுத்த) சமுத்திரவலியும் கிரெளஞ்ச கிரியும் பகிரவும்,-கூரன் சிடைதந்து உடல் நசிந்து உரமும் உயிரும் பிளவு ஆக செய்சேயும் - கூரபன்மா (மளம்) அழிந்து சரீரநெரிந்து மார்புமயிரும் இருபிளவாகச் செய்த சுப்பிரமணியக்கடவுளும்,- ஐங்கை சிந்துரமும் தொழு தென் புலியூரன் - ஐந்துதிருக்கரங் களையும் யானைவதனத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளும் வணங்குந் தெற்கின்கணுள்ள புலியூரும்,- நுதல் சிந்துரம் திகழும் முந்திய அந்தரி பங்கன் தியானித்தும் - திருநுதவிற் சிறுபொட்டு விளங்குஞ் (சத்திகருணன்) மிகக் உமாதேவிபாகருமாகிய சிவபெரு மானைத் தியானஞ்செய்வோமாக. எ - று. சிந்துரம் ஆகுபெயர்.

ஆனித்திருவிழவிற்கண்டுபோற்றிடுமெப்படித்தி
யானித்திருமெங்களம்புலியூரனையன்புடைமை
யானித்திருவுமுடலுமெல்லாநிலையன்மைகண்டு
ரானித்திருமுற்பவமறுப்பீரும்பாதகரே.

(இ - ள:) ஆனித் திரு விழவில் கண்டு போற்றிடும் அப்படி - ஆனிமாசத்துத்திரு (வுத்தரநகஷத்திர) மகோற்சவத்திற்றரிசித்து (வணங்கித்) துதித்த அப்பெற்றியே,-எங்கள் அம் புலியூரனை அன்பு உடைமையால் தியானித்து இரும் - எம்முடைய அழகிய புலியூரில் வீற்றிருக்குஞ் சபாநடேசரைச் (சிரத்தை) அன்போடு (என்றுந்) தியானித்துக்கொண்டிருக்கள்,- இத்திருவும் உடலும் எல்லாம் நிலை அன்மை கண்டர் - (உள் வழி நிலையுதலுடையவென்று நீர் மாறுபடக்கருதிய) இங்கெல்வமுஞ் சரீரமுமாகிய எனது யான் எனப்படும் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் நிலையாமையை (இலவழிந்தே பிரத்தியக்ஷமாகக்) கண்டர்கள் (ஆகலான் அக்கருத்தை அகற்றி விட்டு),- திரும் உற்பவம் ஆனி அறுப்பீர் - (முற்கூறிய சிவத்தியான மாகிய வாளினற்) பிரவாகநாதியாய்வருஞ் சனன்மரணமாகிய மரத்தை அரியக்கடவீர்கள்,-அரும் பாதகரே - (பிராயக்சித்ததங் களாண்க்கிக் கோட்டறு) அரிய பெரும்பாதகங்களைச் செய்த நம்மவர்களே. எ - று. கேடெணப்பொருள்படும் ஆனி ஈண்டு மரணத்தின்மேலும், திரும்புதலெனப் பொருள்படும் திருமென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஈண்டு மீளமீளவருதன்மேலும் நின்றன.

பாதவத்தைக்குறித்தேழெய்தகேழன்முன்பார்க்கரிய
பாதவத்தைக்குமெய்ப்பங்களித்தோய்புலியூர்ப்பதியை
பாதவத்தைக்குறுகேனுயிர்போமப்பகவிடைத்தப்
பாதவத்தைக்குதவற்றிடுவாய்பரிந்தஞ்சலென்றே.

(இ - ள:) பாதவத்தைக் குறித்து ஏழ் எய்த கேழல் முன்
பார்க்கு அரிய பாத - ஒருமராமரத்தை (இலக்காகக்) குறித்து
ஏழ் மராமரத்தை (உருவும்படி ஒருபாணத்தை) எய்த விஷ்ணு
வாகியபன்றி முன்னே கானுதற்கிரிய திருவடிகளையுடையவரே —
அத்தைக்குப் பங்கு மெய் அளித்தோய் - மங்கையர்க்கரசியாகிய
பார்பதுதேவிக்குப் பாதித்திருமேனியைக் கொடுத்தருளினவரே, —
புலியூர்ப் பதி அப்பா - புலியூரைத் திருப்பதியாகவுடைய பரம
பிதாவே, — தவத்தைக் குறுகேன உயிர் போம் அப் பகல் இடை -
தவவொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளாத தமிழேனது (உடம்பினின்
றும்) உயிர்நீங்கும் அம்மரணகாலத்தில், — பரிந்து தப்பாது அவத்
தைக்கு அஞ்சல் என்று உதவற்றிடுவாய் - அன்புகூர்ந்து தவரூது
(எழுந்தருளிவந்து) அம்மரணவத்தைக்குச் (சிறிதும்) அஞ்சற்க
வென்று தேவரீர் உபகரித்தருளுக. எ - று. (69)

சலஞ்சலம்போலற்றதாபதர்போலவென்றனையுமஞ்
சலஞ்சலம்போருக்ததாடந்தவா உனத்தந்தருளாய்
சலஞ்சலம்போதென்றறல்பாய்வயவிடைச் சஞ்சலமாய்ச்
சலஞ்சலம்போதுளைந்தோடுந்தமிழ்ப்புலியூரவனே.

(இ - ள:) சலம் சலம் போல் அற்ற தாபதர் போல - கோப
மாகிய (அக்கினி) தண்ணீர்போல (வெம்மை) தண்ணையப்பெற்ற
துறவிகட்குப்போல, — என் தண்ணையும் அஞ்சல் அஞ்சல் (என்று) -
அது தண்ணையப்பெற்ற தமியேனையும் அஞ்சற்க அஞ்சற்கவென்று
அபயமளித்து, — அம்போரு கம்தாள் தந்தவா எனத் தந்தருளாய் -
தமது செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைக்கொடுத்தபடி
என்னையென்று (இவ்வுலகம் வியந்துரைக்குமாறு) அவற்றைத்தந்
தருளும், — சலம் சலம் என்று போது அறல் பாய் வயல் இடைப்
போது சலஞ்சலம் - சலசலவென்று (எப்) பொழுதும் நீர்பாயும்
வயலின்கணுள்ள தாமரைப்பூவாகிய (சேக்கையிலுறையுஞ்) சலஞ்
சலமாகிய சங்குகள், — உளைந்து சஞ்சலம் ஆய் ஒடும் தமிழ்
புலியூரவனே - ஈற்றுளைந்து வியாகுலமுற்று (அதனையாற்றுது புறத்
திற்குதித்து) ஒடும் (நீர்வளவிய) இனிய புலியூரையுடையவரே.
எ - று. இரண்டாமடியில் அஞ்சலஞ்சல் என்புழி என்றென்பது
அவாய் நிலையான் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தந்தவாறு எனற்
பாலது தந்தவா எனக் கடைக்குறைந்து நின்றதோர் செய்யுண்

முடிபு. மூன்றுமடியிற் சலசல என நிற்கற்பாலது மெல்லொற்று
விரிந்து சலஞ்சலம் என்னின்றா. (70)

புலியரவங்கள்டுகொண்டாடவாடும்புராதனைம்
புலியரவங்கங்கைசேர்சடையான்றிருப்பொற்பத்தைப்
புலியரவங்கண சங்கரவண்புலியூரவென்னார்
புலியரவங்கடியாதுழல்வாரிப்புவனியிலே.

(இ - ள்:) புலி அரவம் கண்டு கொண்டாட ஆடும் புராதனன் -
வியாக்கிரபா தழுனிவருந் தரிசித்து (வணங்கித) துதிக்க! (கனக
சபையிலே பஞ்சகிருத்திய) நிருத்தஞ்செய்தருஞம் முன்னைப்பழம்
பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளாயுள்ளவரும், — அம்டுவி
அரவம் கங்கை சேர் சடையான் - பாலசன்திரனும் ஒலியையுடைய
கங்கையும் பொருந்திய சடையையுடையவருமாகிய சிவபெரு
மானது, — பொன் திருப்பாதத்தைப் புலி - பொன்போலுந்திரு
வடிகளைச் (சிரசில்) வைத்து வணங்கி, — அர - (பாசத்தை) அரிப்
பவரே, — அங்கண - அருட்கண்களையுடையவரே, — சங்கர - சுகஞ்
செய்பவரே, — வண் புலியூர் என்னார் - வளவிய புலியூரையுடைய
வரே என்று துதிக்கப்பெற்றிலர், — புலியர் அவம் கடியாது இப்
புவனியில் உழல்வார் - அவ்வற்பர் (அதன்மேலும்) பயனின்
முயற்சிகளை நீக்காது (மேற்கொண்டு) இப்பூமியில் ஒருகணமேனுந்
தரியாது சுழன்று திரிவர் (அவரதுள்ளக்கிடக்கையாது?) எ - று.
இரண்டாமடியில் அரவக்கங்கை அரவங்கங்கை எனவும், மூன்று
மடியிற் புல்லி என்ற்பாலது புலி எனவும், நான்காமடியிற்
புல்லியர் என்ற்பாலது புலியர் எனவும் நின்றன. (71)

புவனமுங்காலுங்ககணமுமமற்றும்புணர்ந்துமன்றுப்ப
புவனமுங்காலுமமுதகதிரும்புணர்ந்துகருப்
புவனமுங்காலுந்தரளம்புரள்புலியூரனைநம்
புவனமுங்காலுமழகுந்தியானித்துப்போற்றுதெஞ்சே.

(இ - ள்:) புவனமும் மற்றும் காலும் ககன் டும் புணர்ந்தும்
அன்றுய் (உம்) - பிருதிவியுமப்புவந்தேயுவும் வாயுவு மாகாயமு
மாகிய பஞ்சஸூதங்களாகியும் அவையல்லவாகியும் — புவனமும்
அமுதம் காலும் கதிரும் புணர்ந்து (உம்) - கங்காநீரையும் அமுத
கிரணங்களாலுஞ்சந்திரகலையையுந் (திருமுடியிற்) றரித்தும், —
கருப்பு வனமும் காலும் தரளம்புரள் புலியூரனைநம் - கருப்பஞ்ச
சோலைகளிலுங்கால்வாய்களிலும் முத்துக்கள்புரளப்பெறும் புலி
யூரில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானை விசுவசித்து. — வனமும் காலும்
அழகும் தியானித்து போற்று -)அவருடைய) திருமேனியையுந்

திருவடிகளையுந் திருவழகையுந் தியானித்துவணங்கித் துதிக்கக் கடவாய்,—நெஞ்சே - மனமே. எ - று. ஈண்டுப் புலியூரன் என்பது குறிப்புவினையாலையும்பெயராய், புனைந்தென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. நான்காமடியில் வன்னம் வனம் என்றின்றது. (72)

சேடனென்றேதியசெவேண்டுவொற்றுச் சேருமவன்
சேடனென்றேர்புகழ் தென்புவியூரவன் றய்வதவி
சேடனென்றேமறுப்பான்பதிமீதுமதேர் செயல்குற்
சேடனென்றேவெற்கருடருமோதுந்திகிரிமின்னே.

(இ - ஸ:) சேடன் என்ற ஒதிய செவ்வேன் நடு ஒற்றுச் சேரும் அவன் சேடன் என்றேர் - என்றுமிளையோரென்று (அறிஞர்) கூறிய சுப்பிரமணியக்கடவுளும், அச்சுப்பிரமணியக்கடவுட்கு முன் ரேன்றிய விநாயகக்கடவுளும் என்பவர்,—புகழ் தென் புலியூரவன்-புகழ்ந்துரைக்குந் தெற்கின்கணுள்ள புலியூரரும்.—தெய்வத விசேடன் - மகாதேவவரும்,—என் தோம் அறுப்பான் - எனது காம வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களை ஒழிப்பவருமாகிய சிவபெரு மானது.—பதி மீது தேர் செய் உம அலகுல் சேடன் - திருப்பதியிற் (பொருந்துந்) தேரினமுகைச்செய்யும் நுமதல்குலாய சேஷனு எனது—என்றே ஏற்கு அருள் தரும் ஒதும் - (இனி) எஞ்ஞான்றே எனக்கு இரங்குவது சொல்லும்,—திகிரி மின்னே - (அவரது) மலையிலவசிக்கும் மின்போல்பவரே. எ - று நடு ஒற்றுச் சேரும் அவன் சேடன் என்பது மேனிற்குஞ்சேடனென்னும் பகுபதந் தன்முதலயவில் ஒரு டகரவல்லொற்றுச் சேரப்பெறும் அவனது சேடனெனப்பொருள்படும்; படவே, அவனது சேட்டன் என்ற வாரூயிற்று. சேட்டன் - தமையன். என்றேரென்பது ஈண் டெழுவாயுருபு. (தலைமகன் குறையிரந்தலமரலுறுதல்) (73)

திகிரிக்கனநிகர்மாலாகமீதுறைசெங்கமலத்
திகிரிக்கனமுலைவாணியிந்தராணி தினந்தொழுஞ்சீர்த்
திகிரிக்கனன்மொழிமங்கைபங்காளர் திகழ்புலியூர்த்
திகிரிக்கனமுத்தெனவுதித்தாரெங்கடெய்வதமே.

(இ - ஸ:) திகிரிக் கனம் நிகர் மால் ஆக மீது உறை செம் கமலத்தி - சக்கரத்தையடைய மேகம்போலும் விஷ்ணுவினது திருமார்பில்வசிக்குஞ் செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமியும்.— கிரிக் கனம் மூலை வாணி - மலைபோலும் பருத்த மூலைகளையடைய சரஸ்வதியும்,— இந்தராணி - இந்திராணியும்,—தினம் தொழும் சீர் - நாடோறும் வந்து வணங்கப்பெறுஞ் சிறப்புடைய.—திகிரிக் கனல் மொழி மங்கை பங்கு ஆளர் - இமையமலையிற் (றவஞ்செய்த) கரும்புபோலுமினியசொற்களை வசனிக்கும் உமாதேவியை வாய

பாகத்தில் ஆனுகின்றவரும்,—கனம் திகிரி முத்து என உதிர்த்தார் ஏ - (திருநெல்வேலியென்னுந் திருப்பதியிலே) நன்குமதிக்கப்படும் மூங்கின் முத்தாகத் தோன்றியருளினவருமாகிய சிவபெருமானே,- திகழ் புலியூர் எங்கள் தெய்வம் - விளங்காநின்ற புலியூரிலெழுந் தருளியிருக்கும் முழுமுதற்கடவுள். எ. ரு. மூன்றாமடியிற் கன்ஸல் கன்ஸல் என நின்றது.

(74)

வதனங்களையைந்துடைப்புலியூரன்மரபுடைத்தெய்
வதநங்களையகழ்மன்னென்றேர்க்குவளர்ந்துமிகு
வதனங்களையுறுமோடைசெய்காமலைவன்மைபுகு
வதனங்களைங்கதிமாக்கரிவையமகுடங்களே.

(இ - ஸ:) ஐந்து வதனங்களை உடைப் புலியூரன் - ஐந்து திரு முகங்களையுடைய புலியூர்,—மரபு உடைத் தெய்வம் - (எல்லா) நன்மைகளையும் (ஒருங்கே) யுடைய கடவுள்,—நம் களை அகழ் மன்னன் என்றேர்க்கு - நம்முடைய மலமாகியகளையைப்பறிக்கின்ற பரமபதினன்று (இங்ஙனம்) துதிப்பவர்களுக்கு,—வளர்ந்து மிகுவது- (இம்மையிற்) பெருகிமிகுவன (யாவையெனின்),—அனங்களை உறும் ஓடை - அன்னங்களையுடைய நீர்நிலையும்,—செய் - விளையுளும்,—கா - சோலையும்,—மனை - உறையுளும்,—வன்மை - அரோகதிடகாத் திரமும்,—புகுவதனங்கள் - (ஒருவரிடத்தும் நிலையுதலின்றி எல்லா ரிடத்துங் கடிதின்மாறிமாறிப்) புகுவனவாகிய திரவியங்களும்,— ஐங் கதி மா - ஐங்கதிகளையுடையகுதிரையும்,—கரி - யானையும்,—வையம் - உலகபரிபாலனமும்,—மகுடங்களே - கிரீடமுமென்பவை களேயாம். எ - ரு. மரபுடையவற்றை மரபு என்றது உபசாரம். மிகுவது பன்மை ஒருமை மயக்கம். வன்மை ஆகுபெயர். வன்மை எனப் பாடமோதி, உதாரணங்களுமெனப் பொருள் கூறுதலு மொன்று.

(75)

குடந்தந்திரிமுலைச்சொல்லீருலகங்குளிர்புனற்ச
குடந்தந்திரிபென்பவர்க்கிக்கலேகுறிப்பீர்புரிவன்
குடந்தந்திரிகரணம்முமக்கேசெய்வன்கோமதன்ம
குடந்தந்திரித்திடுவீர்புலியூர்தங்குன்றிடத்தே.

(இ - ஸ:) குடம் தந்திரி முலை சொல்லீர் குடமும் யாழோசை யும்போலும் முலைகளையுஞ் சொற்களையுமுடையீர்,—உலகம் தம் திரிபு சகுடம் குளிர் புனல் என்பவர்க்கு இகலே குந்ப்பீர் - உலகமுந் தாமும் ஒன்றியும் ஒன்றுதுநிற்றல் சகுடவிலையுங் குளிர்ந்த சலமும் ஒன்றியும் ஒன்றுதுநிற்றல் போலுமென்று கூறப்படும் ஞானிகட்கும் பிரதிகூல வினைவிளைவுகளையே (விளைக்கக்) கருதுவீர்,- குடந்தம் புரிவன் - குடந்தத்தைச் செய்வேன்—திரி கரணம் உமக்கே செய்வன் - மனவாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களை

யும் உமக்கே சமர்ப்பிப்பேன்.—கோ மதன் மகுடம் தந்து இரித் திடுவீர் - நுழைசனங்கிய மன்மதனது மகுடம்போலுந் தனங்களை (அணையத்) தந்து (இம்மயக்கத்தை) ஒழித்திடுவீர்,—புலியூரர் தம் குன்று இடத்து - புலியூரரது இம்மலையின்கண்ணே எ - ரு. தந்திரி, சகுடம், மகுடம் என்பன ஆகுபெயர். சிறப்புமை விகாரத்தாற் ரெக்கத்து. குடந்தம் ஓர்வகைக்கூத்துநிலை, அதனாற் றன் பணிந்த சொற் செய்யுடையை விளக்கி மகிழ்வித்தல் பெறப்படும். இரித்தல்வினைக்குச் செய்யப்படுபொருள் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (இரந்துபின்னிற்றல்) (76)

இடந்தாலமாவுறையன் றிலும்பேடுமெழிற்சத்திமார்
பிடந்தாலம்வைத்திடுமூவரும்போன்மின்னுமேந்தலுமன்
ணிடந்தாலம்வாழுரியேற்றேனுறையினர்மேய்ந்திகன்ம
கிடந்தாலமன்னுமியற்புலியூர்நகர்க்கேகினரே.

(இ - ன்:) தாலம் உறை இடம் ஆ அன்றிலும் பேடும் (போல்) - பனையை உறைவிடமாகவுடைய அன்றிலையும் அதன் பெடையை யும்போலவும்,—எழில் சத்தி மார்பு இடம் தாலம் வைத்திடு மூவரும் போல் - அழகியசத்திகளையும், அச்சத்திகளை மார்பிலும் வாமபாகத்திலும் நா வி லு ம் வைத்த சத்திமான்களாகிய திரிமூர்த்திகளையும் போலவும்,—மின்னும் ஏந்தலும் - தலைமகனுந் தலைமகனும்,—மன் இடந்து ஆலம் வாழ் அரி ஏற்றேன் உறை - பூமியை அகழ்ந்து ஆலிலையிற்றுயின்ற விஷஞ்சுவாகிய இடபவாக எத்தையுடைய சிவபெருமான்வீற்றிருக்கும்,—இகல் மகிடம் இனார் மேய்ந்து தாலம் மன்னும் இயல் புலியூர் நகர்க்கு ஏகினர் - வலிய எருமைகள் பூங்கொத்துக்களை மேய்ந்து வயலிற்றங்கு மியல்பையுடைய புலியூர்நகர்க்குச் சென்றனர். எ - ரு. உறை புலியூர்நகர் என வியையும். (தம்பதியடைந்தமைகண்டோர் கூறுதல்.) (77)

ஏகாசலம்பமியறிருமார்பவிரணியமா
மேகாசலம்பயில்விற்புலியூரவெண்ணைங்கறஞ்செ
யேகாசலம்பணிசேர்கொங்கைபங்கவென்றேத்தினல்லா
வேகாசலம்படிதொல்வினையாயவிருட்கடலே.

(இ - ன்:) ஏகாசம் (இ) லம்பம் இயல் திருமார்ப - உத்தரீயந் தொங்கியசையுந் திருமார்பையுடையவரே,—இரணியம் ஆம் ஏக அசலம் வில் பயில் புலியூர - பொன்மயமாகிய ஒப்பற்ற மேரு கிரியை வில்லாகவளைத்த புலியூரே,—என் நான்கு அறம் செய் - (காஞ்சீபுரத்திலே சாமானிய) தருமங்கள் முப்பத்திரண்டையும் வளர்க்கின்று - காச அலம்பு அணி சேர் கொங்கை பங்க என்று

ஏத்தின் அல்லால் - முத்துமாலீபுரனும் அழகிய (பர அபரஞான மாகிய) தனங்களையுடைய பார்ப்பத்தேவியை வாமபாகத்திலுடையவரே யென்று (இங்ஙனம்) துதித்தாலன்றி - சலம் படி தொல்வினை ஆய இருள் கடல் ஏகா - கோப (முதலிய) தூர்க்குணங்களாகிய நீர்பொருந்திய பழைய வல்லினையாகிய பாவசமுத்திரம் வற்றது. எ - று ஈற்றயவடிமுதல் ஏகாரம் இசைநிறை. ஈற்றடிமுதல் ஏகாது என்னும் அஃறினையொன்றன்பாற்படர்க்கை எதிர்மறைவினைமுற்று விகுதிகுறைறந்து ஏகா என நின்றது. சலம் இரட்டுறமொழிதல்.

(78)

கடநாகமன்னுகயிலையினைன்கருதார்க்கொருவி
கடஞகமன்புலியூரன்பரோர்கிலர்கொல்கவினைர்
கடஞகமன்னகடிதடத்தாயெமைக்காய்வதுவே
கடஞகமன்பிறைப்பன்மாலீக்கூற்றமங்காந்ததுவே.

இ - ள:) கடம் நாகம் மன்னு கயிலையினை - மதம்பொருந்திய யானைகள் சஞ்சரிக்குங் கைலாசகிரியில் வீற்றிருப்பவரும், - கருதார்க்கு ஒரு விகடன் - (தம்மை உள்ளபடி) சிந்தியாதவர்கட்கொருவிகடரும், - ஆகமன் - சைவாகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினவருமாகிய சிவபெருமானது, - புலியூர் அங்பர் ஓர்கிலர்கொல் - புலியூரில் எம்மன்பர் அறியார்போலும், - கவின் ஆர்கடல் நாகம் அன்ன கடி தடத்தாய் - அழகுபொருந்திய கடலையுஞ்சர்ப்பப்படத்தையும்போலும் அல்குலையுடையபாங்கியே, - எமைக்காய்வதுவே கடஞக - எம்மை வருத்துவதே தனக்குக்கடமையாக, - மாலீக்கூற்றம் பிறைப் பல் அங்காந்தது - மாலீயாகிய கூற்றம் பிறையாகிய பல்லையுடைய செவ்வானமாகிய வாயைத் திறந்தது. எ - று. இதற்கிணியாதுசெய்வேம் நீ கூறுக எனப் பொருள்படுதலின், மன் ஒழியிசைக்ககண்வந்தது. பிறைப்பல் என்பது பிறையாகியபல்லையுடையது எனப்பன்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய், ஈண்டுச் செவ்வானையுணர்த்திநின்றது. அது மேலே உருவகங்கட்கேற்ப வாயாக உருவகிக்கப்படுதலே ஆசிரியர் கருத்தென்பது அங்காந்தது என்னும் முற்றுவினையாற் பெறப்பட்டது. இவ்வன்மொழித்தொகை தொக்க இருமொழிப்பொருளிற் றீராதுநின்றே புறமொழிப்பொருஞ்மபயத்தலின், விடாதவன்மொழித்தொகை எனப்படுமென்பது முதற்குத்திரவிருத்தி முதலியவற்றுட்கான்க விகடன் வேறுபாட்டையுடையவன், அது “பொக்கமிக்கவர்பூவுநீருங்கன்டு, நக்கு நிற்பனவர்தமைநாணியே” என்னுந் திருவாக்கானுமுணர்க. (தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலீ கண்டிரங்கல்.) (79)

காந்தத்தில்வீழுமிரும்பினைப்போற்கனற்கண்ணுதலிற்
காந்தத்திலகநுதலாண்மருங்குறைகத்தனையே
காந்தத்தில்வீழிற்கவின்புலியூரன்கமலமதங்
காந்தத்திலவந்தகவிவண்டிற்ரேன்றுங்கருத்துறவே.

(இ - ள:) காந்தத்தில் வீழும் இரும்பினைப்போல் - காத்தத் திறபற்றுமிரும்பப்போல,-கனல் கண்நுதலில் காந்த - அக்கினிக்கண் நெற்றியிற்கவாலிக்க,-திலக நுதலாள் மருங்கு உறைசத்தனை - சிறுபொட்டையணிந்த நெற்றியையுடைய சிவகாமியம்மைக்கு வலப்பாகத்தில் நின்றருஞும் விசுவகருத்தாவாகிய திருநடராசரை,- ஏகாந்தத்தில் வீழில் - கேவலஸ்தானத்திலே (விடயநிக்கிரகஸ்திதியோடிருந்து திரிகரணங்களாலும்) பற்றி (வழிபடின்),— கவின் புலியூரன்-அழகிய அப்புலியூரர்,— அங்காந்தத்து கமலமதில் வந்த களி வண்டில் - விகிதித்ததொருதாமரைப்பூவிற்றுனே சென்றுசாரும் மதுமயக்கத்தையுடைய வண்டைப்போல,—கருத்து உறத் தோன்றும் - அவரதிருதயகமலத்திற்றுமே வந்து தோன்றியருஞுவர். எ - று. அங்காந்தத்து என்றபாலது அங்காந்தத்து எனத் தகரவல்லொற்றுவிரிந்துநின்றது. காந்தத்திற்பற்றுமிரும்பைப்போலத் திருநடராசரைத் திரிகரணங்களாலும் பற்றிவழிபடின், அப்புலியூரர் தாமரைப்பூவிற்றுனே சென்றுசாரும் வண்டைப்போல அவரதிருதயகமலத்திற் றுமேவந்து தோன்றியருஞுவரெனக்கூட்டுக. (80)

கருத்தரவல்குலவர் பானிறுத்துங்கசட்டுயிர்காள்
கருத்தரவல்லவினைகெட்டல்வேண்டிற்கல்லானிழல்யோ
கருத்தரவல்லசலச்சிலையார்புலியூர்க்கருணைக்
கருத்தரவலமிலாரெனப்போற்றல்கைகோள்கடிந்தே.

(இ - ள:) கருத்து அரவு அங்குலவர் பால் நிறுத்தும் கசட்டு உயிர்காள் - மனத்தைச் சர்ப்பபடம்போலும் அல்குலையுடைய மகளிரிடத்துப்பதித்த பேதைகளே,—கருத்தர வல்ல வினை கெட்டல் வேண்டில் - (மேன்மேலும்) பிறவியைத் தரவல்ல நும்வினைகள் கேடுபடுதலை நீர் விரும்புகில்,—கல் ஆல் நிழல் யோகர் - கல்லா வின்கீழ்ச் (சனகர்முதலியமுனீந்திரர்நால்வருக்கும்) யோகாப்பியாசஞ்செய்துகொடுத்தவர்,— ஒல் உத்தர அசலக் சிலையார் - வலிய வடமலையாகிய மேருவை வில்லாகவுடையவர்,—புலியூர்க்கருணைக் கருத்தர் - புலியூரிலெழுந்தருளியிருக்குஞ்சீவகாருண்ணிய கருத்தா,—அவலம் இலார் எனப் போற்றல் - ஒரு துண்பமுமில்லாதவரென்று துதிக்க,—கை கோள் கடிந்து - (நீவிர்) மேற்கொண்ட (இல) வொழுக்கத்தைத்தவிர்ந்து. எ - று. (81)

கோகநகத்தைச் சகச்சனி மாமுலைக் கோதை நல்லார்
 கோகனகத்தை நிகர்முகத்தாரென்று கூறிமகிழ்
 கோகனகத்தை விடாய்புலியூரனைக்கூடியைய
 கோகனத்தையைபங்கவென்னுய்கும்பிக்காய்கொடிரே.

(இ - ள்:) கோகம் நகு அத் தச்ச கச்ச அணி மா முலைக் கோதை நல்லார் - சக்கரவாகப்புளையும் நகுகின்ற அத்துன்னிய கச்சையனிந்த பெரியமுலைகளையுடைய மாலையைத்தரித்த பெண் களை,-கோகனகத்தை நிகர் முகத்தார் என்று கூறி மகிழ் - செந் தாமரைமலரை நிகர்த்த முகத்தையுடையவரென்று (புனைந்து) கூறிக்களிக்கின்ற,- கோகு அன கத்தை விடாய் - கழுதையது கத்தையொத்த நின்பிதற்றைவிட்டு,-புலியூரனைக்கூடி - புலியூர ரைக்குறுகி - ஜயகோ - அந்தோ,- கல் நகத்து ஜயை பங்க என்னுய - இமையமலையிற்குறேன்றிய உழையமமைபொருந்திய வாமபாகக்கைத்தயுடையவரே என்று துதித்தாயில்லை,-கும்பிக் காய் கொடிரே - (என்னை) நரகில் (வீழ்த்தி) வருத்தும் (மனமாகிய) கொடிரே. எ - று. சுட்டு முலைமேற்று. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் ரேக்கது. நல்லாரென்னும்பெயரடைகத்துவிடாரைக் கேதுவிளக் குதற்கணவந்தது. கோகு ஆகுபெர். விட்டென்னுஞ்செய்தெ ணெச்சம் முற்றுய்த்திரிந்தது. இனம் பற்றி இமையமலை கல்லாயிற்று. கொண்டது விடாமையாற் பேதமின்மையின் மனங்கொடிரூக உருவகிக்கப்பட்டது. கொடிறு - குறடு. கத்துண்மையுந் துதியின் மையும் வாக்கின்குற்றமாயினும், மனமடியாகவருதவின், அதன் பாற்பட்டன.

(82)

காயத்தைக்கும்பியையநன்றென்றிரோங்கைக்கடுங்களையிற்
 காயத்தைக்கும்பிவிழியிற்படோங்கதியைப்பரமா
 காயத்தைக்கும்பிடுண்பர்க்கமுதைக்கதிரைநற்ச
 காயத்தைக்கும்பிநுதற்புலியூரனைக்கைதொழுதே.

(இ - ள்:) காயத்தைக் கும்பியை நன்று என்று இரோம் - இந்தச்சரீரத்தையும் (இதுபற்றிவரும்) நரகயாதனையையும் (யாம்) நன்றென்றுகருதியிருக்கின்றிலம்,-கைக் கடும் கணையில் காயத் தைக்கும்பி விழியில் படோம் - (வீரரது) கையிற்பொருந்திய கொடிய அம்பைப்போல (வருந்தும்படி) உருவும் (மகளிரது) அழகிய கண்ணுக்கு இலக்காகின்றிலம்,-கதியை - புகலைமும், - பரம ஆகாயத்தை - சிதாகாயமும்,-கும்பிடும் அன்பர்க்கு அமுதை - (தம்மை) வழிபடும் பத்தர்க்குக் (கழிபெருஞ்சுவையோடுறுதி பயக்கும்) அமுதும்,-கதிரை - (அவரதஞ்ஞானவிருளையோட்டுஞ்சூரியனும்,-நல் சகாயத்தை - நல்ல (யிர்த்) துணையும்,-நுதல் ரும்பி புலியூரனைக் கை தொழுது - ஏ நற்றியிலே அக்கினிக் (கண்ணை

யுடைய) புலியூருமாகிய சிவபெருமானைத் (தரிசித்துக்) கைகுவித்து வணங்குதலால். எ - று. நன்று தனித்தனி கூட்டப்படும். இரண் டாமடியிற் பி - அங்கு. நான்காமடியிற் கும்பி - அக்கினி. வணங்குதலாற் கருதியிருக்கின்றிலம் இலக்காகின்றிலம் எனக்கூட்டுக. (83)

கைவலமும்மைத்தொழிற்புலியூரகஞ்சுமது
கைவலமும்மிகுமுப்புரந்தியிட்டகண்ணுதலே
கைவலமும்மிடமும்மறியாதகருத்திலிக்குங்
கைவலமும்புரிந்தாடற்பரையிருகண்மணியே.

(இ - ள்:) கை வல - (ஆன்மாக்கட்கறிவுறுத்தும்பொருட்டொ முகும்) ஒழுக்கத்தில்வல்லவரே, — மும்மைத் தொழில் புலியூர் - சிருட்டி திதி சங்காரம் என்னும் முத்தொழில்களையுஞ்செய்யும் புலியூரே, — கனஞ்சுமதுகை (யும்) வலமும் மிகு முப்புரம் தீ இட்டகண்ணுதலே — (ஆகாயத்தில்) எழுந்துசெல்லும்வலிமையும் வெற்றியும் மிகுந்த முப்புரங்களில் அக்கினிகொழுவிய நெற்றிக் கண்ணையுடையவரே, — கை வலமும் இடமும் அறியாத கருத்தி விக்கும் - கைகளுள் வலக்கையிதுவென்றும் இடக்கையிதுவென்றும் பகுத்தறியாத பேதையாகிய தமியேனுக்கும், — கைவலமும் - புரிந்து ஆள் - ஆட்கொண்டு முத்தியை ஈந்தருஞம், — தற்பரை இரு கண்மணியே - உழையம்மைக் கிருகண்மணியாயுள்ள வரே. எ - று. (84)

தற்கங்கள்செய்யுஞ்சமயங்கடோறுஞ்சரிப்பவன்மா
தற்கங்கமைஞ்செழுத்தாம்புலியூரன்சகத்தவரோர்
தற்கங்கமாகமாரணந்தந்தவன்றுஞ்புலிப்பா
தற்கங்கருநடங்காட்டியென்பார்க்கில்லைதற்கையமே.

(இ - ள்:) தற்கங்கள் செய்யும் சமயங்கள் தோறும் சரிப் பவன் - (தம்முளிகலித்) தருக்கங்கள்செய்யுஞ்சமயகோடிகடோறும் அவ்வச்சமயகருத்தாவாயிருப்பவர், — மா தற்கு அங்கம் அஞ்ச எழுத்து ஆம் புலியூரன் - மாட்சிமைப்பட்ட தமக்குப் பரியங்கம் பூர்ப்பஞ்சாக்ஷரமாகவுடைய புலியூரர், — சகத்தவர் ஓர்தற்கு அங்கம் ஆகமம் ஆரணம் தந்தவன் - உலகின்கண்வசிப்பவர் (அச்சமய சொருபங்களை) அறிந்து தள்ளற்குஞ் (சித்தாந்தசைவத்திருநெறிப் பட்டுத்தம்மையே பரமபதியென்று) கொள்ளற்கும் ஆறங்கங்களையும் இருபத்தெட்டாகமங்களையும் நான்குவேதங்களையுங் கொடுத்தருளினவர், — தாழ் புலிப்பா தற்கு அங்கு அரு நடம் காட்டி எனபார்க்கு - (தம்மைப்பூசித்து) வணங்கியவியாக்கிரபாத முனிவருக்கு அங்கே பெறுதற்கரிய திருநடனத்தைத் தரிசிப்பித்தவரென்று துதிப்பவர்கட்டு, — ஜயம் தற்கு இல்லை - அம்முதனால்களிற் சந்தேகவிபாதக் காட்சிகளுண்டாதவில்லை. எ - று. தருக்கம்

தற்கம் எனமருவிற்று. தன்கு தற்கு என வலித்தல்விகாரம் பெற்று நின்றது. (திருவருளை முன்னிட்டு நின்றேர்பவருக்கே அவற்றது மெய்ப்பொருடோன்று மென்பது கருத்து.) பரியங்கம்-கட்டில். (85)

கைச்சுந்தரித்துமணியும்புணிந்தகதிர்முலையோ
கைச்சுந்தரிவல்லவன்புலியூரன்கருத்துமுன்ன
கைச்சுந்தரியலரைச்சிதைத்தோன்பொய்க்கபடிகளைக்
கைச்சுந்தரிவிடையானுடையான்கழல்பாடுதுமே.

(இ - ஸ்:) கைச்சும் தரித்து மணியும் புணிந்த கதிர் முலை ஒகைச் சுந்தரி வல்லவன் - கச்சையுமணிந்து முத்துமாலையையுந் தரித்த பர அபரஞானமாகிய தனங்களையும் (எஞ்ஞான்று மொரு பெற்றித்தாய) பேரின்பவாழ்வையுமடைய சிவகாமசுந்தரிக்கு நாயகரும், — புலியூரன் - புலியூரையுடையவரும், — முன் கறுத்து தரியலரை நகைச்சும் சிதைத்தோன் - முன்வெகுண்டு தாரகாக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி என்னும் பகைவரை முறுவலினாலும் வதைத்தவரும், — பொய்க் கபடிகளைக் கைச்சு உந்து அரி விடையான் - பொய்யை அனுசரித்தொழுகும் படிறர்களை உவர்த்து எற்றிவிடுகின்ற விஷ்ணுவாகிய இடபத்தையுடையவரும், — உடையான் - (எம்மை அநாதியே அடிமையாக) உடைய பசுபதியுமாகிய சிவபெருமானது, — கழல் பாடுதும் - திருவடிகளை (என்றும் இப் பெற்றியே) பாடுவோமாக. எ - று. முதலடியிற் கச்சு கைச்சு எனப் போவியாயிற்று. ஒகை - ஆகுபெயர். கதிர் - ஒளி; என்றது ஞானத்தை. அது “சுடச்சுடரும்பொன்போ லொளிவிடும்” என் பதனாலுமுணர்க. நகைச்சுமென்னுமும்மை இழிவு சிறப்பு. (86)

பாடலங்கந்தமபயில்சடையார்பதுமத்துமள்ளர்
பாடலங்கந்ததழும்புலியூரர்செம்பங்கியிரு
பாடலங்கந்தகற்செற்றுரெனவொன்றுபாடுகிலீர்
பாடலங்கந்தமையாதினுக்கோதுவிர்பாவலரே.

(இ - ஸ்:) பாடலம் சுந்தம் பயில் சடையார் - பாதிரிப்பூக்களி னது பரிமளம் பொருந்துஞ்சடையையுடையவர், — மள்ளர் பதுமத் துக் கந்தத்துப் பாடு அலம் உழும் புலியூர் - உழுவர்கள் தாமரைக் கிழங்கிற் பெருமைபொருந்திய கலப்பைகளினாலுழும் புலியூரில் வீற்றிருப்பவர், — செம் பங்கி இருபாடு அலங்கு அந்தகள் செற்றார் என ஒன்று பாடுகிலீர் - சிவந்தமயிர் இரண்டுபக்கத்துந் (தொங்கி) அசையப்பெறுங் கூற்றுவலை வதைத்தவர் என்று துதித்து ஒரு பிரபந்தமும் பாடுகின்றீர்களில்லை, — அங்கம் பாடல் தமையாதினுக்கு ஒதுவிர் - சருக்கம் இலம்பகம் படலமுதலிய அவயவங்களையுடைய அவயவிகளாகிய வேறு பிரபந்தங்களை எதன் பொருட்டுப் பாடுகின்றீர்கள், — பாவலரே-புலவர்களே. எ-று. (87)

பாவிக்குண்மிக்கபெரும்பாவியான்புலியூர்ப்பதியப்
பாவிக்குநேர்மொழிபங்காவெனதவன்பாடுமின்தப்
பாவிக்குவலயமீதேவழங்கவும்பன்னியவாற்
பாவிக்குமன்பர்க்கமுதாமதிகன்பதாம்புயமே.

(இ - ஸ:) பாவிக்குள் மிகக் பெரும் பாவி - பாவிகளுக்கு ளெல்லாம் மிகப்பெரும்பாவியும், - புலியூர்ப் பதி அப்பா இக்கு நேர் மொழி பங்கா எனதவன் யான் - புலியூரைத் திருப்பதியாக வடைய பரமபிதாவே கரும்பினதுசாற்றைநிகர்க்கும் இன்சொற் களைவசனிக்கும் பார்ப்பதிதேவியை வாமபாகத்திலுடையவரே- என்று (விசுவதித்துத்) துதியாத பொறியிலியுமாகிய தமியேன் - பாடும் இந்தப் பாவும் இக்குவலயம் மீது வழங்கப் பன்னிய - பாடுகின்ற புலியூரந்தாதியாகிய இப்பிரபந்தமும் இவ்வுலகின்கண் வழங்கும்படிசெய்தன, - பாவிக்கும் அன்பர்க்கு அமுது ஆம் அதிகன் பத அம்புயம் - தம்மைப் பாவணைபன்னும் மெய்யன்பருக் கமுதுபோலும் விசுவாதிகராகிய சிவபெருமானுடைய உபய திருவடித்தாமரைகள். எ - று. இக்கு ஆகுபெயர். இழிவு சிறப் பும்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது பன்னும் என எதிர்காலத்தாற் கூறற்பாலது தெளிவுபற்றிப் பன்னிய என இறந்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது. ஆஸ் அசைநிலை. (88)

பதாம்புயங்காணவொருகானனிவரம்பாவிப்பதப்
பதாம்புயங்கும்புயக்கணன்றுகெட்டாதவபாழியிரு
பதாம்புயங்கொண்டவற்செற்றபகவபனுமணிமொய்ப்
பதாம்புயங்காபரணப்புலியூரநின்பான்மையதே.

(இ - ஸ:) பத அம்புயம் ஒருகால் காணநனி வரம் பாலிப்பது - தேவரீருடைய உபயதிருவடித்தாமரைகளை ஒருகாற் றரிசிக்க மிக வரங்கொடுப்பது, - அப்ப - பரமபிதாவே, - தாம்பு உயங்கும் புயக் கணன்றுகு எட்டாதவ - (அசோதைபினித்த) கயிற்றுள்வருந் திய புயங்களையுடைய விஷ்ணுவுக்குக் கானுதற்கரியவரே - பாழி இருபது ஆம் புயம் கொண்டவற் செற்ற பகவ - வலிய இரு பதாகிய புயங்களையுடைய இராவணை (க்குற்றத்திற்குத்தக)த் தண்டித்த ஆதிபகவரே - பனு மணி மொய்ப்பது ஆம் புயங்க ஆபரணப் புலியூர - படத்தின்கண் இரத்தினங்கள் நெருங்கப் பெறுஞ் சர்ப்பாபரணத்தையுடைய புலியூரே, - நின் பான்மையதே - தேவரீருக்கு இயற்கையோம். எ - று. வரம்பாவிப்பது நின் பான்மையது என வியையும். புலியூர் தரிசிக்க முத்திகொடுக்குந் தேவஸ்தானமாகவின், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. (89)

பானம்பரிந்துடையாரில்வின்மோழைபயின் றநற்சோ
பானம்பரிந்துதிரியவிடார்மிகுபத்திமையிற்
பானம்பரிந்துமுடிப்புவியூரர்பதாம்புயத்தின்
பானம்பரிந்துவிடுவார்நம்மின்னலைப்பாண்மனமே.

(இ - ன்:) மோழை பானம் பரிந்து - (பசிமிகவாற்) கஞ்சிமுதற் பருகுவனவற்றையாயினும் (பெற) விரும்பி, — உடையார் இல்லின பயின்ற நல் சோபானம் பரிந்து திரிய விடார் - செல்வரது வீடு களிற்பொருந்திய நல்ல தாழ்வாரங்கடோறுஞ் சுழன்றுதிரிய (இம்மையில்) விடார், — மிகு பத்திமையில் - பேரன்பினால், — நம்பர் - அதிபரமாப்தரும், — பால் இந்து முடிப் புலியூரர் - வெண்மையாகிய பாலசந்திரனைத் தரித்த திருமுடியையுடைய புலியூரருமாகிய சிவபெருமானது, — பத அம்புயத்தின் பால் நம்பு - பாததாரை களில் விசுவசி. — நம் இன்னலை அரிந்து விடுவார் - (அங்ஙனம் விசுவசிக்கின் அவர்) நம்பிறவித்துன்பத்தைத் (தேகநீக்கத்தில்) தப்பாது களைந்துவிடுவர், — பான் மனமே - பாழாகிய எமது மனமே எ - று. பாழ் பான் என மருவிற்று. ‘ஜம்முன்றதா முடல்வன்மைபின்வந்திடலாக்ரைடைந்தா, மெய்ம்மாண்பதாநவ் வரின்முன்னழிந்துபின்மிக்கணவ்வா, மம்மேல்வருணிருமுன்றுமடல்’ என்னும் விதிபற்றி இன்னேரன்னவற்றை மருங்முடிபென்னது விதிமுடி பென்றலுமொன்று. மனமே, சிவபெருமானது பாதங் களிற் பேரன்பினால் விசுவசி, அங்ஙனம் விசுவசிக்கின், அவர் இம்மையிற் ரூழ்வாரங்கடோறுஞ் திரியவிடார், தேகநீக்கத்திற் பிறவித்துன்பத்தைத் தப்பாது களைவர் எனக் கூட்டுக. (90)

பாணித்திலகமெனுங்கங்கைவேணியனைப்பதுமப்
பாணித்திலமன்னதுண்டத்தனப்பொற்பரியபொருப்
பாணித்திலநகைசேர்புலியூரனைப்பாடிநெஞ்சே
பாணித்திலமினியெவ்வன்னமோநம்பவஞ்சிந்துமே.

(இ - ன்:) பாணித் திலகம் எனும் கங்கை வேணியனை - யமுனை சரசவதி நருபதை முதலிய நந்திகட்டகெல்லாந் தலகமென்று சோல்லத்தகுங் கங்காநதிபொருந்திய சடையையுடையவரும் — பதுமம் பாணி - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கைகளும் — திலம் அன்ன துண்டம் - எட்டுவைநிகர்த்த திருமுக்கும், — தனம் பரிய பொன் பொருப்பாள் - தனங்களாகிய பெரிய பொன் மலைகளுமுடையவராகிய, — நித்திலநகை சேர் புலியூரனை - முத்துப் போலும் பற்களையுடைய உமாதேவி தழுவும் புலியூரமாகிய சிவபெருமானையே (கவிநாயகராகக்கொண்டு), — நெஞ்சே பாடிப் பாணித்திலம் - மனமே (இங்ஙனந் துதிருபமாகிய பிரபந்தங்களைப்

பாடிக் காலநீட்டித்திலம்,—இனி எவ்வண்ணமோ நம் பவம் சிந்தும் - இனி எவ்வாற்றுகே நம் பிறவியறும். எ - று. பதுமம் திலம் என்பன ஆகுபெயர். நித்திலநகை அன்மொழித்தொகை. காலநீட்டித்திலம் என்பதற்குக் காலங்கழித்திலம் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. (91)

சிந்தாமணிதென்றலன்றிலுமற்றுமென்சிற்றுயிரைச்
சிந்தாமணியைச் சிதைவிக்குமாற்செகந்தாளிரக்கச்
சிந்தாமணிதுளவத்தோன்பரவுந்திகழ்புலியூர்ச்
சிந்தாமணியைவரக்கண்டிலேவின்னந்தேவினமே.

(இ - ள:) சிந்து - சமுத்திரமும், - ஆ மணி - பகுமணியும், - தென்றல் - மந்தமாருதமும், - அன்றில் - மகன்றிலும், - மற்றும் - இவைபோல்வனபிறவும், - என் சிற்று உயிரைச் சிந்தா - எனது (அறிவாற்) சிறிய உயிரை நலிவித்து, - மணியைச் சிதைவிக்கும் - அழகை அழிகின்றன, - செகம் தாள் இரக்கச் சிந்து ஆம் அணி துளவத்தோன் பரவும் - (மாபலியிடத்துப்) பூமியைப் பாதத்தான் (அளந்து) யாசிக்கும்பொருட்டு வாமனருபங்கொண்டதுளசிமாலை யைத்தரித்த விஷ்ணுபுகழும், - திகழ் புலியூர்ச் சிந்தாமணியை இன்னம் வரக் கண்டிலேன் (தலவிசேடமுதலியவற்றாற்சிறந்து) விளங்குகின்ற புலியூரில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிந்தித்தனவற்றை எஞ்சாதுகொடுக்குந் தேவமணிபோலு மென்றலைவரை இன்னும் வரக் கண்ணுற்றிலேன் — இனம் தேனே - (துணைப்பிரியாது ஒன்றற் கொன்று) இனமாகிமருவும் வண்டுகளே. எ - று. ஆல் அசைநிலை. (வரவுநீட்டத்தலைவியிரங்கல்.) (92)

தேனினம்பார்ந்துதெவிட்டியுவட்டிச் செருக்குமிகுந்
தேனிம்பாய்கொன்றையன்புலியூரனைச் சென்றுபணிந்
தேநினம்பாதசெலவாற்புலத்தவர்தீமைசிதைத்
தேனினம்பாவிநெஞ்சேசெலவனேபழிச் சென்மத்திலே.

(இ - ள:) தேன் இன் அம்பு ஆர்ந்து தெவிட்டி உவட்டிச் செருக்கு மிகும் தேன் இனம் பாய் - தேஙையை இனியநீரையுண்டு தேக்கியுவர்த்துக் களி ப்புமிகும் வண்டினங்கள் பரவியிருக்கப் பெறும், - கொன்றையன் புலியூரனைச் சென்று பணிந்து - கொள் றைமாலையைத்தரித்தவராகிய புலியூரரை (அங்கே) சென்று (தரிகித்து) வணங்கி, - நின் நம்பாத செலவால் புலத்தவர் தீமை சிதைத்தேன் - நினது நம்புதற்காய் செலவுகாரணமாக ஐம்புல வெட்டுவார் செய்த தீமைகளைப்பரிகரித்தேன், - பாவி நெஞ்சே

இனம் பழிச் சென்மத்தில் செல்வனே - பாவியாகிய எனது மனமே (நின்பொருட்டு) இன்னமும் பழிக்கப்படும் பிறவியிற் பிரவேசிப் பேனே. எ. - ரு. ஈற்றயஸ்திமுதல் ஏகாரம் இசைநிறை. ஈற்ற டியில் இன்னம் என நிற்கற்பாலது இனம் என நின்றது. (மறித் தும் விடயவெதிர்முகமாகிய மனத்தை நோக்கிக்கூறியது.) (93)

மத்தன்பராபரை கொண்கள்முகிரௌமந்தரமா
மத்தன்பராகமலர்த்தாதிறைத்துமனத்தபது
மத்தன்பராவறுதென்புலியூரன்மனமெனுஞ்சே
மத்தன்பராலறியப்படுவானெங்குமாய்ந்திருந்தே.

இ - ஸ:) மத்தன் - நித்தியானந்தரும், - பராபரை கொண்கள் - பராசத்திக்குச்சத்திமானுயளவரும், - முகில் தொடும் மந்தரம் ஆம் மத்தன் - மேகமண்டலத்தைத்தொடுகின்ற மந்தரமலையாகிய மத்தையுடைய விஷ்ணுவும், - பராக மலர்த் தாது இறைத்து மனத்த பதுமத்தன் பராவறு - அனுவடிவாகிய பூந்தாதை யிறைத்து வாசனைகமழுஞ் செந்தாமரமலரையாசனமாகவுடைய பிரமாவுந் (தரிசித்துவணங்கித) துதிக்கப்பெறும், - தென் புலியூரன் - தெற்கின்கணுள்ள புலியூரில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபெரு மான், - எங்கும் மாய்ந்து இருந்து - (பாவினெய்போல வெளிப் படாது) எங்கும் மறைந்து வியாபித்திருக்கிறும், - மனம் எனும் சேமத்து அன்பரால் அறியப்படுவான் - மனக்காவலையுடைய தம் மெய்யன்பர்களிடத்துத் (தயிரினெய்போல வெளிப்பட்டு நின்று) அவரால் அறியப்படுவர். எ. - ரு. இருந்தும்என நிற்கற் பாலது உம்மைதொக்கு இருந்து என நின்றது. மாய்தல் மறைதல்; அது “செந்நெலின், வான்புகழ்களிறுமாய்கழனியாக்கமும்” என்பதனுமைறிக. (94)

இரும்பனகத்தைக்குழைத்தமின்னேயிரங்காதி னிகா
யிரும்பனகத்துறுஞ்சாரவிற்கேட்குமிரண்டுறழை
யிரும்பனகத்திரளிற்கொலைகுழ்வதிலீர்ம்புலியூ
ரிரும்பனகத்தணியான்சிலம்போசையெனுஞ்செல்வமே.

(இ - ஸ:) இரும்பு அன் (ன) அகத்தைக் குழைத்த மின்னே - இரும்பையொத்த திண்ணிய என்னெஞ்சை நெகிழ்ந்துருகும்படி செய்த மின்போல்பவரே, - இரங்காது இனிது ஆய் இரும் - (யானிதுபொழுதுபிரிவலெனவும், பிரிந்தாற் பின் வரவு நீடிக்கு மெனவும் உட்கொண்டு நீர்ச்சிறிதும்) இரங்காமலீண்டினிதாக விரும், - பல் நகத்து நும் சாரவில் கேட்கும் - பல மரங்களை உடைய

நும் மலைச்சாரவின்கண் நுஞ்செவிக்குப் புலப்படாநிற்கும்,— இரண்டு உறழ் ஜி இரு உம்பல் நகத் திரளில் கொலை சூழ்வது இல் ஈர்ம் புலி ஊர் - இரண்டானுறையும்ந்த பத்தாகிய இருபது வலியநகக்குழுவாலுங் கோறலை (மனத்தின்கணேருகாற்) சிந்திக் கவும் பெருத சீவகாருண்ணிய முதிர்ச்சியையடைய புலி (சிவவிங் கோபாசனை செய்ப்பெற்றகாரணத்தாற்) புலியூர் எனப்பெயர் பெறுஞ் சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும்—இரும் பனகத்து அணியான் சிலம்பு ஒசை எனும் செல்வம் - பெரியபாம்பை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமானது திருவடிகளிற்பொருதிய திருச்சிலம்பொவியாகிய பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமானது எ-ரு. முதலடியில் அன்ன என்னும் உவமவுருபு ஈருதொக்கு அன் என நின்றது செல்வமானது. புலப்படாநிற்கும் எனக் கூட்டுக [இடமணித்தென்றல்] (95)

செல்வாரணக்கும்ரகண்டத்தர்மாயையுட்சேர்ந்திடனுஞ்

செல்வாரணமுதற்சென்மமுற்றூலுமென்செய்திடனுஞ்

செல்வாரணக்கணிச்சிப்புவியூரசிறியன்முத்திச்

செல்வாரணவுநின்றுண்மறவாவரஞ்செய்தருளே.

(இ - ஸ:) செல் வாரணம் குழல் கண்டத்தர் மாயை உள் சேர்ந்திடனும் - முகிலையுஞ் சங்கையும் போலுங் கூந்தலையுங் கழுத்தையுமைடைய மகளிர் செய்யும் மாயாகாரியங்களாகிய காமலைகளுட் பிரவேசிக்கினும்,—வாரணம் முதல் செல் சென்மம் உற்றூலும் - அத்திமுதல் ஏறும்பு (ஈருகிய) யோனிபேதங்களிற் பிறக்கினும்,—என் செய்திடனும் - அப்பிறவிகளில் எத்துணைப் பெரும்பாதகங்களைச் செய்யினும்,— செல்வா - அருட்செல்வரே,—

(இ) ரணம் கணிச்சிப் புலியூர - விரணத்தைச் செய்யும் மழுப் படையையடைய புலியூரே.— சிறியன் - ஒன்றுக்கும்பற்றுத் திறியேன்,—முத்திச் செல்வார் அணவும் நின் தாள் மறவா வரம் செய்தருள் - முத்தியின்கட்செல் லுஞ்சத்திநிபாதருக்கு அணிமையாகுந் தேவர்குடைய திருவடிகளை (ஒருகணமும்) மறவாத இவ்வரமொன்றையும் பிரசாதித்தரானுக. எ-ரு. மறவாத என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றேக்கது. இரண்டா மடிமுதற் செல் - சிதல். அஃது எண்டு அறிவு முதலிய ஒப்புமை நயம்பற்றி எறும்பின்மேற்று; 'கோடுநான்குடையவேழந்தாரகன் குறைத்தகோட்டைப், பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிது' என் புழிப்போல.

செய்யானனந்தங்கு சேக்கையம்வாரிசத்தேன்பெருகிச்
செய்யானனந்தலைபாய்புலியூரன்செழுங்கருணை
செய்யானனந்தமையைந்துடையான்றிருமேனிமிகச்
செய்யானனந்தரஞ்சேர்வாளஞ்சிந்ததயென்பஞ்சரமே.

(இ - ள:) செய்யான் - நடுவு நிலைமையினையுடையவரும், — அன்ம் தங்கு சேக்கை அம் வாரிசத் தேன் பெருகிச் செய்யால் நனந்தலை பாய் புலியூரன் - அன்னப்புட்கென்றங்குஞ் சேக்கையாகிய அழகிய தாமரைப்பூவிலுள்ள தேன்பெருகி வயன்மத்தியிற் பிரவாகிக்கும் புலியூரயுடையவரும், — செழும் கருணை செய் ஆனனந்தமை ஜிந்து உடையான் - செழுமையாகிய திருவரூள் சரக்குந் திருமுகங்களை ஜிந்தாகவுடையவரும் — திருமேனி மிகச் செய்யான் - திருமேனி மிகச் சிவந்தவருமாகி சிவபெருமான், — நம் சிந்தை என் பஞ்சரம் அனந்தரம் சேர்வான் - நமது இருதயமாகிய கூட்டின்கண் எஞ்சான்றும் (இனிது) வாழுவர். (இஃதென்னையற்புதம்!) எ - று. இரண்டாமடியிற் செய்யால் என்பது உருபுமயக்கம். (97)

பஞ்சரங்கண்டகிளிமொழிபாகபவவதன
பஞ்சரங்கண்பணியும்புலியூரவெனப்புகழ்பா
பஞ்சரங்கண்றிடவாடு நெஞ்சேநம்பவங்களெனும்
பஞ்சரங்கற்கழலாம்பயில்விக்குமின்பச்சகமே.

(இ - ள:) பஞ்சரம் கண்ட கிளிமொழி பாக - கூட்டின்கட்காணப்படுங் கிளியினதுசொல்லைப்போலும் இனிய சொற்களை வசனிக்கும் உமாதேவிக்கு வலப்பாகரே, — பவ - விசவகாரணரே, — பஞ்ச வதன - ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தி யோசாதம் என்னும் ஜிந்து திருமுகங்களையுடையவரே, — (அ) ரங்கன் பணியும் புலியூர எனப் புகழ் : சீரங்கத்தில் வசிக்கும் திருமால் வணங்கும் புலியூரரே என்று (இங்ஙனம்) துதிப்பாயாக, — பாபம் சரம் கன்றிட வாடு நெஞ்சே - (பூருவசன்மங்களில் ஆர்ச்சித்து) பாவமானது அம்பைப்போல நலிய வாடுகின்றமனமே: — நம் பவங்கள் எனும் பஞ்ச அரங்கற்கு அழலாம் - (அங்ஙனந் துதித்தால் அத்துதி) நப் புடைய அப்பாவங்களாகிய பஞ்சத்தற்கு அக்கினியாகும், — இன்பச் சகம் பயில்விக்கும் - (அதுவன்றியுஞ்சிவஞ்சானம் வாயிலாக) நிரதிசயவின் ப பரசுகாநுபவத்தையும் எக்குப் பொருந்தச் செய்யும். எ - று. அரங்கல் - அழிதல். (98)

சுகம்பன்னகஞ்சொனிதம்பமம் பாலிகைதூயநற்கிஞ்
சுகம்பன்னகஞ்சசியில் சின்னநண்பவத்தோகைக்குநஞ்
சுகம்பன்னகண்கழுத்தம்புலியூர்சுடர்க்கிரிமேற்
சுகம்பன்னகங்கொள்ளுமோமெய்யெலாமச்சுராபுத்தமே.

(இ - ள:) சொல் நி தம் பம் சகம் பன்னகம் (அன்ன) - சொல்லும் நிதம்பழும் (நிரனிறையே) கிளிமொழியையுஞ் சர்ப்பப் படத்தையும் ஒப்பனவாம். - தூய அம் பாலிகை நல் கிஞ்சகம் (அன்ன) - சுத்தமாகிய அழகிய வாயிதழ்கள் (நடுவிற்கொய்த) நல்ல முருக்கல்வரை ஒப்பனவாம். - பல் நகம் சசி சின்னம் (அன்ன) - பல்லும் நகமும் (எதிர்நிரனிறையே) சந்திரனையும் சங்கிணது முத்தையும் ஒப்பனவாம். - நண்ப - பாங்கனே, -- அத் தோனகக்கு - (சாயலான்) மயிலை (ஒத்த) அத்தலைமகட்கு, -- கண் கழுத்து நஞ்சு கம்பு அன்ன - கண்களும் கழுத்தும் (முறையே) நஞ்சையுஞ் சங்கையும் ஒப்பனவாம். - அம் புலியூர் சுடர்க் கிரி மேல் சகம் பன் (ன) அகம் கொள்ளுமோ - அழகிய புலியூராது (சேய்மைக்கண்விளங்காநின்ற) சுடரையுடைய மலையின்கண் (அத்தலைமகண்மாட்டநுபவித்த) காமசுகத்தை (நினக்குச்) சொல்ல அதனை நின்னுள்ளம் அமைத்துக் கொள்ளுமோ, -- மெய் எலாம் அச் சர அபுத்தம் (அன்ன) - ஒழிந்த உறுப்புக்களெல்லாம் அத்தேவர் உண்டறியாத (புதிய) அமுதை ஒப்பனவாம். ஏ - று. இன் சாரியை - சின்னம் - சங்கு. அஃதாகுபெயராய் ஈண்டு முத்தையணர்த்திநின்றது தோகை உடம்பொடுபுணர்தல். அன்ன என்னும் உவமவுருபு ஏணையிடத்துங்கூட்டிப் பொருளுரைக்கப் பட்டது. ஈற்றடியிற் பன்னனை நிற்கற்பாலது பன் என நின்றது. அபுத்தம் - உண்ணப்படாதது. (தலைமகளைழினலந் தலைமகன் பாங்கற் குரைத்தல்.) (99)

புத்திக்குறும்பசந்தேனமுதாம்புலியூரரெனிற
புத்திக்குடையகலைமங்கைசேரும்புரையில்பொருப்
புத்திக்குலவிப்புகழ்மிகநீடும்புவனியிலே
புத்திக்குரியபொருடந்துமேவிடும்பூந்திருவே.

(இ - ள:) புத்து இக்கு உறும் பசம் தேன் அமுது ஆம் புலியூர் எனில் - (தம்மெய்யன்பருக்குப்) புதிய கருப்பஞ்சாற்றையும் இறுகிய பசிய தேனையும் அமுதையும்போலத் தித்திக்கும் புலியூர் என்று (சிரத்தையன்போடு ஒருகாற்) ருதிக்கின், -- புத்திக்கு உடைய கலைமங்கை சேரும் - (அவரிடத்து) அறிவிற்குரிய கலைமகள் சென்று சேருவள், -- புரை இல் புகழ் திக்குப் பொருப்பு உலகை மிகநீடும் - (ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றுந்துணையும் ஆதேய

மாகினிற்றலிற் ரணக்கு) நிகரில்லாதபுகழானது திக்குமலையைப் போல விளங்கி மிகுந்தோங்கும்— புவனீயில் ஓ திரு புத்திக்கு உரிய பொருள் தந்து பேவிடும் - இப்பூமியின்கண் அழகிய இலக்குமி அநுபவத்திற்குரிய செல்வப்பொருள்களைக்கொடுத்து (அவரிலின் கணீங்காது) வதிவள். எ - று. உலாவி உலவி என நின்றது. ஏகாரம் முன்னையது இசைந்தை. பின்னையதுாற்றறசை. [புலியூர்] எனச் சிரத்தையண்போடு ஒருகாற்றுதிக்கிற கல்விடபொருளுஞ் செல்வப் பொருளும் பேரும்பான்மையும் இவற்றுன்வரும் புகழும் அவரை விட்டுநீங்கா என பது கருத்து. (100)

புலியூரந்தாதியுரை முற்றுப்பெற்றது.

பேங்கன் டதேவர் திருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதற்பதிப்பு 1882 கார்த்திகை.
இரண்டாம்பதிப்பு 1906 மாசி.
மூன்றாம்பதிப்பு 1970 சித்திரை.